

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 20
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА
НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 6 ЮЛИ 2023 Г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: доц. д-р Атанас Славов - министър на правосъдието, и Боян Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет

ОТСЪСТВАТ: Боян Новански, Гергана Мутафова, Севдалин Мавров

На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор на Инспектората към ВСС

На заседанието присъства Тихомир Димитров - главен секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието - 09.45 ч.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаема госпожо Захарова - председател на Върховния касационен съд, уважаеми господин Чолаков - председател на Върховния административен съд, уважаеми господин Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, откривам заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет с дневен ред от 9 точки и допълнителна точка, която е предложена за включване, а именно: т. 10 - Проект на решение относно писмо на Министерство

на финансите с вх. № Висшия съдебен съвет-8985/30.06.2023 г. за съгласуване на проект на решение на Министерския съвет за одобряване на Законопроект на държавния бюджет на Република България за 2023 г.

Преди да започнем по дневния ред, да гласуваме включването на тази допълнителна точка в дневния ред. Също така, ако има предложения за разместване на точки от дневния ред, моля да бъдат направени, за да ги гласуваме по реда на постъпването им.

Заповядайте, господин Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Господин Министър, аз имам едно процедурно предложение т. 3 да стане т. 1, т.е. да я разгледаме като т. 1 с оглед, че след това вече ние може да си построим и графика за по-нататък как ще се развият събитията и съответно ако трябва да каним определени лица, които да изслушваме, ще може да имаме съответния график.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за направеното предложение. Има ли други предложения по дневния ред? Госпожа Чапкънова, заповядайте.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, господин Министър. Моето предложение е в същата насока, като аргументите ми са следните. Аз не претендирам, че бих могла да направя някаква своеобразна класация на обществената значимост и проявения обществен интерес към точки 1, 2 и 3, но считам, че т. 3 е с най-висока такава и вероятно тя ще предизвика по-продължителен дебат. Едновременно с това не следва да се пренебрегва факта, че понастоящем Вие не обявихте кворума, но има и отсъстващи колеги, и един по-продължителен дебат би довел евентуално до липса на кворум дори и на т. 3. И не на последно място бих заявила, че с оглед правните последици, които ще породят нашето решение

по т. 3, без оглед на това какво конкретно ще бъде то, изискват най-бърза и своєвременна намеса в сравнение с другите точки.

Това са моите аргументи и аз също подкрепям предложението на господин Стоев, и изцяло се присъединявам към него.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Чапкънова.

Госпожа Мутафова е в отпуск и няма да участва в заседанието. Господин Новански също е в отпуск. При това положение кворумът, който имаме за участие в днешното заседание... (Реплика от залата: И Севдалин Мавров.) ..И господин Мавров е в отпуск. В заседанието участват 17 членове на Висшия съдебен съвет. В момента сме 18. Явно имаме промяна във времето. Важното е, че качваме, а не сваляме кворума.

Да подложим на гласуване по реда на постъпването им предложенията. Първо за включване на нова т. 10 в дневния ред, така както е представена. Уважаеми колеги, моля да гласувате за нейното включване. (брои гласовете) Пълно съгласие, единодушие за включване на т. 10.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

10. Проект на решение относно писмо от Министерство на финансите вх. № ВСС - 8985/30.06.2023 г. за съгласуване на

проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за държавния бюджет на Република България за 2023 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

АТАНАС СЛАВОВ: Сега поставям на гласуване направеното предложение от господин Стоев, подкрепено от госпожа Чапкънова, т. 3 от дневния ред да стане т. 1 предвид обществената значимост на процеса с процедурата за избор на нов главен прокурор. Уважаеми колеги, моля да гласувате, който подкрепя това предложение. (брои гласовете) Осемнадесет гласа „за“, пълно съгласие.

Господин Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, аз също по процедура. Тъй като по т. 1 министърът е предложил евентуално да се произнесем дали ще поканим за изслушване колегата Андрей Янкулов. Аз мисля, че трябва да развием дебат дали ще го поканим или не, за да знаем да го поканим докато ние обсъждаме т. 3, която стана т. 1.

Аз правя и едно допълнително предложение и по двете точки да бъде поканен за изслушване временно изпълняващия длъжността „главен прокурор“ Борислав Сарафов. Смятам, че има отношение и той към двете точки, които са внесени от министъра. Идеята ми е чисто за спестяване на време да ги поканим тези хора, ако вземем решение за това.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря за направеното предложение. Господин Янкулов със сигурност има готовност веднага да се включи, ако бъде допуснат. Дали господин Сарафов в

рамките на днешното заседание ще има..? (Г.Чолаков: Да, да.)
Добре. Ако има такава възможност, добре.

В такъв случай, уважаеми колеги, подлагам на гласуване направеното процедурно предложение относно поканването на господин Андрей Янкулов - правен съветник в „Антикорупционния фонд“, да бъде допуснат за изслушване по т. 2, като все пак държа да уточня, че господин Янкулов е бил прокурор с 10-годишен стаж в прокуратурата на районно и на окръжно ниво, също така е бил заместник-министър на правосъдието и заместник-министър на вътрешните работи в служебно правителство, така че със сигурност, според мен, неговата експертиза е безспорна и ще има принос към дискусиата по т. 2, но решението, разбира се, е на пленума.

Моля, който подкрепя предложението господин Янкулов да бъде изслушан във връзка с т. 2, да гласува. (брои гласовете) Аз виждам мнозинство. Има ли „против“? (Реплики от залата) Така. Приема се господин Янкулов да бъде поканен за изслушване по т. 2.

Моля да гласуваме процедурното предложение господин Борислав Сарафов - изпълняващ функциите „главен прокурор“ да бъде поканен за изслушване по т. 1 и по т. 2 в днешното заседание. Уважаеми колеги, моля гласувайте. (брои гласовете) Също виждам пълно съгласие по това процедурно предложение.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Обсъждане на участието на магистрати в случая „Осемте джуджета“, представен от „Антикорупционния фонд“, и ефекта му върху общественото доверие в съдебната власт.

Предлагам да бъде допуснато изслушването на г-н Андрей Янкулов - правен съветник в „Антикорупционния фонд“

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Допуска за изслушване Андрей Янкулов - правен съветник в „Антикорупционния фонд“ и Борислав Сарафов - изпълняващ функциите „главен прокурор“ на Република България.

АТАНАС СЛАВОВ: Ще помоля от администрацията да се свържат с господин Сарафов, за да може да организира своето придвижване към заседанието на Висшия съдебен съвет.

Уважаеми колеги, ако сме изчерпали процедурните предложения, в такъв случай започваме по същество днешното заседание с новата т. 1, която беше т. 3 от дневния ред. Вече бяха изразени становища относно нейната обществена значимост. Аз се присъединявам към това изразено становище, мисля че е безспорна тази обществена значимост.

Отбелязвам само за пълнота, че в Народното събрание днес ще се води дебат свързан със същата процедура, която е организирана, има предложена декларация от политически сили за призив да бъде спряна процедурата, но, разбира се, аргументите и решенията, които се взимат в Пленума на Висшия съдебен съвет, са мотивирани юридически, а не политически и с оглед политическата значимост на въпроса.

Мотивите на министъра на правосъдието в мое лице да предложи за обсъждане и да предложи спиране на процедурата за избор на главен прокурор са в няколко посоки.

На първо място чисто юридически аргумент. Имаме в рамките на изминалата седмица определение за допустимост по конституционно дело № 10/2023 г., което е иницирано от главния прокурор във връзка с установяване противоконституционност на разпоредби на Наказателно-процесуалния кодекс и на Закона за

съдебната власт, които се отнасят до процедурата за избор на нов главен прокурор, а именно мнозинството, с което би се избрал нов главен прокурор. На основание чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс считам, че са налице чисто юридически основания за спиране на тази процедура.

Също така имаме заявено, това е по-скоро аргумент от обществено-политическо значение, но все пак заявена от мнозинството в политическите сили в Народното събрание готовност да инициират промени в Конституцията на Република България, които да засегнат структурирането на ръководството на прокуратурата, да засегнат функциите на главния прокурор на конституционно ниво, както и заявено пълно разделяне на Висшия съдебен съвет на два отделни съвета - Съдийски съвет и Прокурорски съвет. И предвид именно тези все още намерения за конституционна реформа, които значително ще променят начина, по който функционира съдебната власт, и този процес ще се развие в следващите от 4 до 6 месеца, също не изглежда достатъчно обосновано, според мен, да продължи процедурата за избор на нов главен прокурор. Все пак обаче, разбира се, решението е на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Уважаеми колеги, заповядайте за становища по т. 3 от дневния ред. Заповядайте, госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря, господин Министър.

Колеги, в заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет на 22 юни в рамките на дебата за откриване на процедура за избор на главен прокурор моето предложение беше да отложим разглеждането на този въпрос до произнасянето на Конституционния съд по допустимостта по конституционно дело № 10/2023 г. Аргументите ми за това бяха, че за да спазим закона и

предписаните срокове в чл. 173, ал. 1 от Закона за съдебната власт ние сме длъжни да открием процедурата и при наличие на основания в чл. 54, ал. 1, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс да спрем същата, което обезсмисляше и приемането на времеви график-хронограма за последващите действия на Съвета в рамките на една открита процедура по чл. 173.

Колеги, заявената от мен позиция поддържам и днес, и считам, че това е единственото правилно решение, което следва да бъде взето от Пленума на Висшия съдебен съвет. Какви са мотивите за това? Едно такова решение е законосъобразно, защото с определение на Конституционния съд от 27 юни т.г. беше допуснато за разглеждане по същество искане на главния прокурор за установяване противоконституционност на разпоредби в Закона за съдебната власт и Наказателно-процесуалния кодекс, свързани с отговорността на главния прокурор и механизма за неговото разследване, сред които разпоредби са чл. 33, ал. 3; чл. 173, ал. 11 и 12 от Закона за съдебната власт, относими към мнозинството за избор и предсрочно освобождаване на главния прокурор, нещо което ние не можем да пренебрегнем.

Колеги, в тази връзка бих искала да предложа моя прочит на разпоредбата на чл. 54, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс, като моето мнение е, че тук законът не очертава правна възможност и възможност за упражняване дискреционна власт на Висшия съдебен съвет, а сочи на задължение и на основание за спиране на процедурата при наличието на предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс. Защо това е така? Това е така не само защото се използва глаголната форма „административният орган спира производството“, а и при съотнасяне с останалите хипотези в Административнопроцесуалния

кодекс. Няма да ги цитирам, те са свързани със смърт на страна в производството, с необходимост от учредяване на настойничество и попечителство, както и с разкриване на престъпни обстоятелства и образувано друго административно или съдебно производство.

Колеги, логическо следствие от това е и ал. 2 на чл. 54 от АПК, според която има определени изключения, които са ограничени до това, че административният орган не спира производството ако се създава опасност за живота и здравето на гражданите или са застрашени важни държавни или обществени интереси. Считам, че ние не сме изправени пред нито една от тези хипотези. Напротив, колеги, според мен в интерес на държавата и на обществото е да спрем процедурата както с оглед политическата конюнктура, така и с оглед социалните нагласи.

И тук идва въпросът за целесъобразността, на който обърна внимание министърът на правосъдието. Колеги, в момента се обсъждат конституционни промени, свързани със структурата на Висшия съдебен съвет и със статута на главния прокурор. Измененията в основния закон, които се готвят и които са свързани с компетентния орган, който да проведе процедурата по избор, както и с правомощията на главния прокурор, последните от които са относими и релевантни за подготовката на кандидатите, изготвянето на техните концепции, форматът и съдържанието на изслушванията, които ще се проведат, са от съществено значение за предстоящия избор и ние не можем да не ги съобразим.

И тук в допълнение се изкушавам да изложа и още един аргумент, свързан с целесъобразността на едно такова решение. Колеги, дори да не бъдат осъществени обещаваните конституционни промени, искам да поставя акцент на обстоятелството, че предмет на конституционно дело №10 е и §41 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за

изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс. Според този текст, чиято противоконституционност се иска от главния прокурор, в срок до 3 месеца от влизане в сила на закона трябва да започне процедура за избор на нови членове от Народното събрание и от органите на съдебната власт. Колеги, аз мисля, че след произнасянето на Конституционния съд и в зависимост от тяхното решение, независимо какво ще е то, при обявена противоконституционност само Народното събрание, а при липса на такава и двата оправомощени субекта - Народното събрание и органите на съдебната власт, могат да излъчат свои представители в рамките на определен времеви период, който при спазване изискванията на закона е по-кратък от срока по чл. 173, да излъчат своите представители и нов състав на Висшия съдебен съвет да избере нов главен прокурор, каквито са и обществените очаквания.

И в заключение, колеги, бих искала да кажа, че ние в този състав на Пленума на Висшия съдебен съвет вече имаме практика по правоприлагане на чл. 54, ал. 1, т. 4 в една сходна процедура. Имам предвид процедурата по чл. 173а от Закона за съдебната власт при избора на прокурор по разследване срещу главния прокурор и неговите заместници. Тази процедура беше открита от нас и беше спряна до произнасянето на Конституционния съд, като фигурата на този прокурор по разследване беше обявена за противоконституционна с решение №7/2021 г. на Конституционния съд.

Благодаря Ви. Това са моите съображения, поради които аз ще подкрепя предложението за спиране.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Пашкунова.

Господин Чолаков. След това госпожа Имова.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, както колегата Пашкунова се върна на 22 юни така и аз ще се върна на 22 юни и моето изказване, когато дебатирахме дали да открием процедурата за избор на нов главен прокурор. Към онзи момент аз бях категоричен и го поддържам и сега, че ние бяхме длъжни да открием тази процедура. Изрично тогава заявих, че ако във времето има произнасяне на Конституционния съд и той допусне до разглеждане искането по конституционно дело №10/2023 г. ние отново следва да преценим налице ли са обстоятелствата за спиране или не. Аз поддържам това свое становище, което съм изразил тогава и тъй като вече е факт произнасянето на Конституционния съд, и това искане на главния прокурор е допуснато до разглеждане, аз считам, че са налице също предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК за спиране на това производство. Но с оглед встъпителните думи на министъра аз смятам, че ние следва да го спрем само и единствено до приключване на конституционно дело № 10/2023 г. по описа на Конституционния съд на Република България. Всички останали неща, които министърът заяви като основание, ние нямаме правен аргумент това да го включим като основание за спиране. Действително спирането до произнасянето на Конституционния съд дава възможност законодателният орган, ако прецени, да приеме съответните законодателни промени, т.е. към датата когато се постанови това решение с оглед неговия резултат ние отново ще преценяваме какво да правим с оглед ситуацията докато е стигнала процедурата за тези конституционни промени.

Аз Ви предлагам, колеги, следния диспозитив, тъй като няма предложен диспозитив, а именно: Пленумът на Висшия съдебен съвет спира, на основание чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК, откритата с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет от

22.06.2023 г. процедура за избор на Главен прокурор на Република България до приключване на производството по конституционно дело №10/2023 г. по описа на Конституционния съд.

Това е моето предложение за диспозитив. И, съответно, решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Председател.

По реда на заявяване госпожа Имова, госпожа Марчева след това.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз също ще подкрепя предложението за спиране на процедурата, открита, за избор на нов главен прокурор по реда на чл. 173 от Закона за съдебната власт, тъй като в момента сме изправени пред приложение на хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, тъй като е допуснато за разглеждане оспорването на конституционносъобразността на един скоро приет Закон за изменение и допълнение на НПК, обнародван в брой 48/02.06.2023 г. и в сила от 06.06.2023 г. Наред с оспорване на текстове, които касаят механизма за наказателно преследване на престъпления извършени от главния прокурор и неговите заместници, в този закон, атакуваният пред Конституционния съд закон, което е допуснато на 27 юни за разглеждане пред Конституционния съд по дело №10/2023 г., наред с това оспорване се оспорват и параграфи във връзка с текстове, които промениха съществено механизмите за взимане на решения относно избирането и освобождаването на главния прокурор; атакуваха се текстове, които са във връзка със структурата и конституирането на новия Висш съдебен съвет, на неговите членове. Законът в случая пренебрегна едно правомощие на Висшия съдебен съвет да организира по реда и условията на Закона за съдебната власт

избора на магистратската квота в членството на новия Висш съдебен съвет като игнорира не само правомощието на съдебната власт да осъществява този избор, но и едно влязло в сила, един стабилен съдебен акт, което ми се струва, че също е сериозно основание за атакуване на закона пред Конституционния съд.

С две думи атакуваният пред Конституционния съд Закон за изменение и допълнение на НПК и преходните му разпоредби, които касаят изменение на релевантни текстове към правомощията, отнасящи се до Висшия съдебен съвет включително и относно избора на главен прокурор и неговото освобождаване, несъмнено релевират към относимост на възможността да се спре производството, защото става дума за приложим закон в процедура, която е висяща пред Висшия съдебен съвет.

И сега съвсем накратко без да Ви отегчавам, каква е житейската и правна логика да се създаде текстът на чл. 54, ал. 1 в Административнопроцесуалния кодекс и съответно аналогичната ѝ разпоредба в чл. 229, примерно, от ГПК, към която препраща АПК в разпоредбата на чл. 144 в случаите, когато имаме висящо съдебно административно производство? В случая ние сме в хипотезата на висящо административно производство пред административен орган, какъвто е Висшият съдебен съвет. Правната и житейска логика каква е на отделните хипотези, които са развити в разпоредбата на чл. 54, ал. 1? Ами, тя е да се охранят законосъобразното приложение на закона с цел укрепване на правния ред и правната сигурност при разглеждане и решаване на правните спорове и административните производства. Откъде черпя тези аргументи? България е правова държава. Член 4 от Конституцията предвижда, че държавата се управлява съгласно Конституцията и законите на страната. В Конституцията е въведен принципът, също така, че Конституцията е върховен закон и другите

закони не могат да ѝ противоречат. Член 7 от Конституцията предвижда възможност за отговорност на държавата за вреди от незаконни действия на нейни органи и длъжности лица. Какво означава това? Означава, че именно тази норма, целта и смисълът на създаването на този институт, регулативен институт в АПК, е да се охрани Конституцията, правовият ред. И когато имаме хипотеза, при която е образувана процедура пред Конституционния съд за оспорване на конституционносъобразността на приложим закон в случая този, който Висшият съдебен съвет би следвало да приложи именно в частите му относими към процедурата за избор на нов главен прокурор фактически институтът на чл. 54, ал. 1, т. 4 за спиране на производството, което към момента е висящо, има превантивен, преюдициален ефект с оглед да съхрани именно правовия ред в страната.

Както знаем, темпоралното действие на решенията на Конституционния съд е екс нунг (занапред) и в случаите, в които, в хипотезите, в които бихме могли да осигурим законосъобразното приложение на закона с оглед на неговата съответност на Конституцията е именно това да препятстваме възможността един неконституционносъобразен закон да бъде в основата на взети от държавен орган, публичен държавен орган, какъвто е Пленумът на Висшия съдебен съвет, да бъде взето решение, което противоречи на Конституцията, т.е. на правовия ред. Следователно, както смисълът и значението, и целта, която преследва институтът на спиране на административното производство, фактически препятства възможността да се наруши правовият ред. И аз съм съгласна, че в случая чл. 54, ал. 1 във всичките хипотези, развити, а те са 6, една от които е коментираната хипотеза в този регламент, а именно т. 4, в правното действие на този институт налага с оглед и не само целта, която преследва, за която говорих вече - правната

сигурност и върховенството на правото, но и с оглед граматичното и логическото тълкуване на съдържанието на тези изброени хипотези с императива „административният орган спира производството“ очевидно става дума за императивна норма. Да, изключението по ал. 2 касае възможност за прилагане дискрецията на административния орган, но забележете само в строго формулирани хипотези, а те са в случаите на точки 1, 2 и 4, включително нашата обсъждана хипотеза, тогава когато е застрашен животът и здравето на гражданите, т.е. участници в тази процедура, или да застраши важни държавни и обществени интереси. Ами, аз мисля, че в случая нямаме такива основания, такива обстоятелства, които да сочат на застрашаване на важни държавни и обществени интереси от спиране на процедурата за избор на нов главен прокурор в настоящия момент до произнасяне на Конституционния съд. Вярно е, че нямаме дефиниция в законодателството какво означава държавни и обществени интереси, които да бъдат застрашени, но в случая считам, че такива биха могли да бъдат примерно спиране работата на институция; спиране работата на промишлено предприятие; създаване възможност за бедствия, аварии и т.н. от такъв административен акт. В случая нямаме нито такива доказателства, нито такава хипотеза, защото органът продължава да работи, имаме изпълняващ функциите „главен прокурор“ до момента, в който ще се избере нов такъв, поради което смятам, че не са налице и основанията, визирани в изключенията, които предвиждат дискреция на административния орган.

Ето защо аз считам, че административният орган в случая Висшият съдебен съвет е задължен да спре производството по откритата процедура за избор на нов главен прокурор до произнасяне на Конституционния съд, което произнасяне ще реши

за в бъдеще въпроса във връзка с конституционносъобразността или не на приложимия закон, който Висшият съдебен съвет следва да приложи.

Това е моето становище. Аз ще гласувам за спиране на производството.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Имова, за изразеното аргументирано становище.

Госпожо Марчева, заповядайте. След това господин Дамянов.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря.

Няма да повтарям тезите, които изложиха много детайлно колегите, които тези и аз споделям изцяло по приложението на чл. 54, ал. 1. Съгласна съм с тях, че не са налице и отрицателните предпоставки на ал. 2 на чл. 54, свързани с наличието на застрашени важни държавни или обществени интереси. Моето мнение е, че точно в името на държавните и обществени интереси е в момента Висшият съдебен съвет в лицето на Пленума да спре тази процедура. Да, факт е, че ние имаме конкретно законово основание и няма как извън него да разискваме други основания за спиране, въпреки че аз ще изразя една малко по-различна теза в случая.

Само да добавя нещо по отношение още на отрицателните предпоставки, защото чух един аргумент по отношение на това, че ние няма как да спрем процедурата, защото в чл. 2, ал. 2, т. 1 на АПК е предвидено, че не се прилагат разпоредбите на АПК по отношение на актовете на президента на републиката като се развива теорията, че всъщност решението на пленума, с което се предлага на президента да бъде издаден указ за назначаване на главния прокурор, е обвързващо и по някакъв начин е част от една обща процедура. Аз не считам така. Считам, че

процедурата пред Висшия съдебен съвет по избор на главен прокурор не е част от процедурата, която впоследствие се развива пред президента във връзка с издаването на указа. Последната се инициира само и единствено когато има налице вече решение, гласувано от пленума. В този смисъл не намирам, че са основателни евентуални възражения и по отношение на приложението на чл. 2, ал. 2 от АПК.

Бих искала, защото нямах възможност предходния път, когато беше открита процедурата за избор на главен прокурор, да изразя становище, за мен лично би следвало тази процедура да бъде спряна и с оглед на заявените предложения за изменение на Конституцията във връзка със статута на главния прокурор и неговите правомощия. Аз лично се надявам обаче, че до произнасянето на Конституционния съд с решение, когато на практиката за Висшия съдебен съвет по силата на чл. 54, ал. 2 от АПК ще се създаде основание да се възобнови тази процедура, ние да имаме някакво годно основание за спиране на процедурата именно с оглед на внесени вече предложения за изменение на Конституцията. Аз считам, че няма законови пречки пленумът да спре, при наличие на такива внесени предложения за изменение на Конституцията, своята процедура.

Ще кажа и още нещо. Защо е толкова важно? И понеже много се спекулира по отношение на това как точно членовете на Съвета формират своите становища и тези, и дали те не са конюнктурни и политически обусловени, бих искала да прочета един автоцитат от процедурата от октомври месец 2019 г., когато още тогава изразих становище, че е изключително важно преди да има избран титуляр, избран главен прокурор, да бъдат направени измененията в конституционния статут, защото, както всички видяхме напоследък, много е сложно да се правят каквито и да е

стъпки по отношение на фигурата на главния прокурор, когато има действащ такъв.

Пристъпвам към автоцитата: „Конституцията и законите изградиха фигурата на главния прокурор като една от най-влиятелните институции в държавата, което неминуемо поставя въпроса в контекста на въпроса за личността на главния прокурор, субективизира избора в абсурдна степен и игнорира съществения въпрос за конституционния статут и модел на главния прокурор в България, а също и на дефектите в сегашната структура и модел на самата прокуратура. Но този дебат, за съжаление, в този момент не може да бъде провеждан в рамките на стартирала процедура и не и от ВСС, който дори няма право на законодателна инициатива, за да поиска конституционна и законова промяна в самия статут на главния прокурор.“.

Ето защо за мен лично сега има исторически шанс действително да бъде реализирана една промяна, за която се говори от толкова години и която всъщност е ключова към това как точно ще функционира и прокуратурата занапред и в цялост съдебната система.

Ще завърша само с това, че преди няколко дни с господин Славов водихме неформален разговор именно по повод на тази процедура и аз съм изцяло съгласна с неговото мнение, че когато само от личните качества на главния прокурор зависи той действително да не злоупотребява с правомощията, които Конституцията му дава, това е недопустимо. Би следвало да има механизъм, по който да не се допуска подобна ескалация. Прекомерната власт винаги създава големи предизвикателства пред етиката и морала на всеки човек и не е допустимо да разчитаме само на тях.

Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Марчева, за изразеното становище.

Господин Дамянов, заповядайте.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Благодаря Ви, господин Министър.

Аз само искам да кажа нещо по процедурата с цялото уважение към министъра, че ние за пръв път дебатираме по точка, която няма нито предложение за диспозитив, нито никакви материали, но така или иначе с оглед обществената значимост аз приех, че следва да разгледаме точката.

Като казах „обществена значимост“..., аз, разбира се, ще подкрепя диспозитива, който предложи господин Чолаков, и никога не съм имал съмнение, че тази процедура следва да бъде спряна при допускане искането на бившия вече главен прокурор, но струва ми се, че от откриването на процедурата до днес имаме известно предозиране в обществото по отношение на тази процедура като се започне от висши представители на изпълнителната власт в лицето на министър-председателя, който я обяви за неадекватна, честно казано не знаех, че една процедура може да бъде адекватна или не, и се стига до днешната евентуална декларация в парламента в изказвания на множество лица, което, както да въртим и да сучем, е форма на натиск, макар и по един или друг начин, върху членовете на Висшия съдебен съвет. Но така или иначе аз съм абсолютно солидарен с всичко казано относно законността и законовите основания за спиране на процедурата, още повече те ще ми бъдат полезни, когато съвсем скоро пред Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет бъдат поставени някои въпроси свързани с механизма за разследване на главния прокурор и следва ли Прокурорската колегия, например, да назначава лицето, което евентуално по някакъв начин ще бъде определено да разследва главния прокурор, тъй като норми, също регламентиращи тази

процедура, са допуснати за разглеждане относно тяхната конституционносъобразност. И понеже няма как да избягаме от бъдещата реформа все пак да кажа, че миналата година господин Любен Дилев-син мисля, че каза, че целият му живот е минал с две неща - с Лили Иванова и съдебната реформа. Горещо-долу и моят живот така, защото ние сме набори с него. Надявам се наистина да има истинска реформа като бъде чуто гласът и на българските магистрати. Защото, честно казано, в редица последни промени в Закона за съдебната власт, НПК, той като че ли не беше чуто от законодателя.

Така или иначе, ще подкрепя предложението за спиране на процедурата.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище, господин Дамянов. Господин Магдалинов, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз ще бъда много по-кратък, колеги. Не участвах в заседанието, когато се взимаше решение за откриване на процедурата, но ще кажа да е ясно, че тогава процедурата е била открита поради наличието на обстоятелства, които са предвидени в Закона за съдебната власт, т.е. чл. 173, ал. 1 от Закона за съдебната власт така урежда нещата. Ако сме правова държава ще спазваме законите такива каквито са. Господин Министърът днес каза, че в парламента логиката е политическа, във Висшия съдебен съвет е съобразена със закона. Съобразена със закона и Конституцията. Да, след това към онзи момент, когато е откривана процедурата, нямаше оспорване, нямаше образуване на дело пред Конституционния съд, с което се сезира Конституционният съд по двата законопроекта тогава - Наказателно-процесуален кодекс и Закона за съдебната власт след последните изменения. Има определение на Конституционния съд за допустимост на искането, в това число и по отношение на

разпоредби, които пряко касаят самото искане. Разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК е категорична - спира се производството и дотук. Оттук насетне нещата ще се решават съобразно решението на Конституционния съд, когато дойде този момент. Междувременно промените в Конституцията и законите могат да предопределят други неща, но това е друга тема на разговор.

Аз също ще подкрепя предложението за спиране на производството.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Магдалинчев. Госпожа Керелска и госпожа Дишева.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз дотук не чух някой от колегите да изразява отрицателен вот във връзка с направеното предложение за спиране. В крайна сметка нашето становище ще се разбере при самото гласуване. Аз специално считам, че разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК е достатъчно ясна и тя трябва да бъде приложена. За нейното прилагане и съответно спиране на производството не беше необходимо да се прави предложение от страна на уважаемия министър на правосъдието, както и да се приемат декларации от страна на Народното събрание, защото съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 4 ние сме длъжни служебно да спрем висящото пред нас административно производство, когато Конституционният съд е допуснал разглеждането по същество на искане, с което се оспорва конституционносъобразността на приложим закон. Разбира се, това виждане не изключва възможността действително и министърът на правосъдието да направи такова предложение, както и представители на политическите сили да отправят апел под форма на декларация към членовете на Висшия съдебен съвет.

Считам, също така, че не е налице изключението, визирано в чл. 54, ал. 2, а именно, че спирането може да създаде

опасност за живота и здравето на граждани или да застраши важни обществени интереси. Първата хипотеза не я обсъждам изобщо, защото на всички е ясно, че тя е неотнормима, няма такава опасност, която да застраши живота и здравето на български граждани, но що се отнася до втората хипотеза аз считам, а мисля, че тук и някой друг от преждеговорившите го каза, че по-скоро, ако не спрем тази процедура, има вероятност да застрашим важни обществени интереси с оглед направените заявки в Народното събрание за конституционни промени, които в крайна сметка ще засегнат статута и функциите на главния прокурор. В този аспект на мен ми се ще и да третирам и декларацията, която вчера, ако не се лъжа, е приета на Правна комисия, но тя още не е факт като декларация на Народното събрание. В тази връзка искам да кажа, че тя няма задължителен характер нито за нас, нито за който и да е друг орган или гражданин на държавата. Както сочи и нейното наименование тя има декларативен характер и изразяване на някаква позиция.

Лично аз не бих споделила становището, изразено от колегата Дамянов за това, че тази декларация би представлявала форма на натиск. Може да има подозрения в тази посока, но според мен това е правилният подход на общуване между различни органи на държавна власт. Тоест, считам че именно по този открит начин би трябвало и е редно да върви комуникацията, обсъждане на становища между различните органи на съдебна власт.

Това е моето становище по отношение на декларацията и нейното отражение на нашето вътрешно убеждение при взимане на настоящото решение.

Другото, което обаче искам да кажа, ние не бихме могли да спрем производството до приемането на конституционните промени от Народното събрание по простата причина, че ние нямаме правно основание за това. В тази връзка не споделям

изложените вече съображения по отношение на това, че видите ли по едни или други причини ние бихме могли да си позволим и това, т.е. да спрем административното производство за избор на нов главен прокурор до приключване на процедурата и приемането на промените в Конституцията на Република България.

Това е, което исках да кажа, засега.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Керелска. Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Колеги, аз ще бъда много кратка поради това, че съображенията, които исках да изложа, вече бяха казани от колегите, които говориха преди мен. Искам да обърна внимание на едно обстоятелство. Преди това ще уточня, че напълно споделям виждането, което изразиха колегите, че ние действаме при условията на чл. 54, ал. 1, т. 4. Хипотезата на този текст несъмнено е изпълнена предвид допускането до разглеждане по същество на искането за обявяване на противоконституционност на текстове от Наказателно-процесуалния кодекс и от Закона за съдебната власт с определение от 27 юни т.г. по конституционно дело № 10/2023 г. Става въпрос за текстове в частност от Закона за съдебната власт, които имат значение за законосъобразното провеждане на процедурата, чието спиране се обсъжда. В частност имам предвид тестовете на чл. 173, ал. 11 и 12 от Закона за съдебната власт и предвидения в тях не кворум, а мнозинство, квалифицирано мнозинство за избор на главен прокурор. Разбира се, съображенията, които бяха изложени от колегите за това, че е възможно и други от текстовете, които са поставени за преценка за съответствие с Конституцията пред Конституционния съд биха могли да имат косвено значение за нашето произнасяне. Това беше първият въпрос, по който просто изразявам съгласие със становищата на колегите.

Никой днес от изказалите се колеги не направи предложение нито изрази становище за наличие на хипотезата на чл. 54, ал. 2. Но поради обстоятелството, че преди това в свои публични изказвания членове на Съвета направиха изказвания, че евентуално би могло да се обсъжда наличието на тази хипотеза, бих искала да кажа буквално две неща.

Колегите, които говориха преди мен, вече обърнаха внимание на тази разпоредба. Тя дава възможност административният орган, като такъв ние действаме в момента, да не спре производството в случаите по ал. 1 включително и т. 4, за която всички се съгласяваме, че хипотезата е налице, ако спирането може да създаде опасност за живота и здравето на гражданите, и тази хипотеза, която си струва да бъде обсъдена е „или да застраши важни държавни и обществени интереси“. И аз като колегата, която се изказа преди мен, считам че наличието на важен държавен и обществен интерес в случая е налице, но той е с обратен знак. В смисъл не да представлява пречка за спиране на производството, а тъкмо обратното - държавните и обществени интереси в настоящия момент налагат ние да спрем тази процедура. Защо считам така? Процедурата за избор на главен прокурор е една от най-значимите, които се провеждат в органите на съдебната власт, бих казала и изобщо процедура за избор на длъжност в системата на всички държавни органи. Несъмнено и тази, и предходните процедури с огромен интерес се следят от обществото и очакванията, които са свързани с личността на главния прокурор са огромни поради ред съображения, които всички ние знаем и няма нужда сега да ги повтарям. Общественият интерес налага процедурата за избор на главен прокурор да бъде проведена при ясни правила включително относно необходимото мнозинство за взимане на това решение и тя да протече при необходимото

доверие на обществото към органа, който провежда тази процедура. Процедурата освен това следва да бъде прозрачна и в крайна сметка тя да приключи с избор на главен прокурор, който в пълна степен отговаря на изискванията, които и Конституцията, и законът поставят за професионални и нравствени качества, разбира се, и другите допълнителни изисквания специално към длъжностите на тримата висши ръководители в органите на съдебната власт. При сериозни заявки на представените към настоящия момент в парламента политически сили за промени в Конституцията и свързаните с това промени в Закона за съдебната власт, евентуално и други относими закони, ми се струва, че общественият интерес налага ние да се съобразим и с тези обстоятелства.

На следващо място бих искала да поставя въпроса, отново с всички възможни упреци, които вероятно ще последват в тази насока, за легитимността на Висшия съдебен съвет да проведе тази процедура, с изричното уточнение, че споделям вижданията за разликата между легалност и легитимност на органа, но това не е въпрос, който днес би трябвало ние да дебатирате или поне не е нужно. Това, което е важно да се отбележи е, че към настоящия момент, колкото и да ми е неприятно да го споделя, защото и аз съм член на този орган, Висшият съдебен съвет не се ползва с необходимото обществено доверие.

И с това ще завърша. Бих искала да Ви припомня процедурата за избор на председател на Върховния административен съд, която беше проведена в края на мандата на предишния Висш съдебен съвет. И когато предложението беше направено до президента за назначаване точно с тези мотиви за липсваща легитимност на органа предвид предстоящото изтичане на мандата му, президентът върна процедурата за евентуално ново предложение на бъдещия състав на Висшия съдебен съвет. Този

бъдещ състав на Висшия съдебен съвет бяхме ние. Повтарям, тогава мандатът на предходния Висш съдебен съвет не беше изтекъл, това само като допълнителен аргумент за обосноваване на тезата ми, че в случая не е налице хипотезата на чл. 54, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, която да представлява пречка за спиране на производството по избор на нов главен прокурор.

Аз към настоящия момент подкрепям предложението спирането да бъде до приключване на производството по конституционно дело №10/2023 г. с решение по същество, за което е направена заявка с допускането. При промяна на обстоятелствата и след постановяване на това решение ние сме в правомощието си да обсъдим възникването на други обстоятелства, включително внасянето на проекти за изменение в Конституцията и/или на Закона за съдебната власт и на този етап според мен следва да обсъждаме дали съществува друго основание за спиране на процедурата.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря, г-жо Дишева, за изразеното становище.

Уважаеми колеги, има ли други заявени изказвания? Не виждам.

В такъв случай ще започна с изчитането на диспозитива, който председателя Чолаков предложи в началото на дебата по тази точка. /чете/ До Пленума на ВСС: Относно предложение за спиране на процедурата за избор на главен прокурор на Република България, на основание чл. 54 от АПК, във връзка с определение от 27.06.2023 г. по конституционно дело № 10 от 2023 г. на Конституционния съд, с което е допуснато за разглеждане по същество на искането за установяване на противоконституционност, няма да изчитам всички разпоредби, от НКП, от ЗСВ и от

преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на НПК, обнародван в Държавен вестник бр. 48 от 02.06.2023 г., в сила от 6.06.2023 г. Проект: Пленумът на ВСС реши - точка 1 - спира, на основание чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК, откритата с решение по преписка № 19 от 22.06.2023 г. на Пленума на ВСС процедура за избор на главен прокурор на Република България, до приключване на производството по конституционно дело № 10 от 2023 г. по описа на Конституционния съд на Република България.

Точка 2: Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обявяването.

Уважаеми колеги, по така представения проект на диспозитив имате ли предложения? Няма предложения, направени по проекта за диспозитив. Уважаеми колеги, моля, да гласуваме проекта за диспозитив. Който е „за“, моля да гласува. Виждам пълно мнозинство за това решение. Прието е решението с изчетения диспозитив, производството е спряно до приключването на конституционно дело № 10 от 2023 г.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

3. ОТНОСНО: Предложение за спиране на процедурата за избор на главен прокурор на Република България на основание чл. 54 АПК във връзка с Определение от 27.06.2023 г. по конституционно дело № 10/2023 г. на Конституционния съд, с което е допуснато за разглеждане по същество на искането за установяване на противоконституционност на чл. 213, ал. 4-6, чл. 247б, ал. 2, чл. 250, ал. 1, т. 2, чл. 411а - чл. 411 и от Наказателно-процесуалния кодекс, чл. 30, ал. 5, т. 21 и 22 и ал. 7, чл. 33, ал. 3, чл. 112, ал. 6, чл. 147, ал. 7, чл. 173, ал. 11 и 12, чл. 173а, чл. 230, ал. 1, изр. трето и чл. 230а от Закона за съдебната власт, § 31, ал. 2 и § 41 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за

изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс (обн. ДВ, бр. 48 от 02.06.2023 г., в сила от 06.06.2023 г.)

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3.1. СПИРА на основание чл. 54, ал 1, т. 4 от АПК откритата с решение по Протокол № 19/22.06.2023 г. на Пленума на ВСС процедура за избор на главен прокурор на Република България до приключване на производството по конституционно дело № 10/2023 г. по описа на Конституционния съд на Република България.

3.2. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от обявяването.

4. ОТНОСНО: Внасяне на предложения за кандидатури за главен прокурор - първо заседание

(НЕРАЗГЛЕДАНА)

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, продължаваме с точка 1: Обсъждане на данни относно опит за натиск и влияние върху членове на ВСС, инициирали предложението за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от длъжността „главен прокурор“.

Когато направих това предложение за точка в дневния ред имах предвид изразените становища, които членове на ВСС, в рамките на висящата към онзи момент процедура за освобождаване на г-н Гешев, членове на ВСС заявиха, че имало опит за някакъв натиск по отношение на предложението, което са направили, че са образувани някакви проверки от страна на Върховна касационна прокуратура, поради което поисках от Прокуратурата и изпратено искане до Прокуратурата да изготви справки дали има подобни

образувани проверки. Постъпило е в рамките на вчерашния ден изготвена справка от Върховна касационна прокуратура, заместник на главния прокурор. В справката се посочват четири прокурорски преписки, образувани след като е направено предложението от членовете на ВСС за освобождаване на г-н Гешев от длъжността „главен прокурор“. Прокурорските преписки са описани в изготвената справка. Необходимо ли е да ги чета дословно? Само по основните данни - прокурорска преписка № 4834 от 2023 г. по описа на ВКП, по подадена докладна записка до главния прокурор на Република България от Николай Марков, като директор на дирекция „Публична комуникация“ в администрацията на главния прокурор.

На следващо място прокурорска преписка № 4977 от 2023 г. по описа на ВКП, образувана по повод сигнал от задължение с нестопанска цел „Моя страна - България“, представлявана от Ивайло Дражев, с твърдения за действия на членове на ВСС.

На следващо място прокурорска преписка № 5292 от 2023 г. по описа на ВКП, образувана по сигнал от Петър Тодоров Зарев от град Пловдив, съдържащ твърдения за оказан натиск от член на ВСС.

И прокурорска преписка 5310 от 2023 г. по описа на Върховна касационна прокуратура. Данните са постъпили по електронна поща във връзка с действия на член на ВСС.

От представената справка се потвърждава твърдението на членове на ВСС, че в периода след внасянето на първото искане за освобождаване на г-н Гешев са образувани преписки, които според твърдението на членовете на ВСС са възприети като форма на натиск по отношение на осъщественото от тях правомощие като членове на ВСС да инициират производството за освобождаване на главния прокурор.

В началото на днешното заседание Пленумът допусна изслушването на г-н Сарафов по точка 1 и по точка 2 от дневния ред.

Първо, г-н Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Г-н Сарафов е отвън, но аз искам нещо по преписките, по така изпратените материали от Прокуратурата, все пак има и хора, които ни слушат, за да е ясно за какво става дума.

По отношение на първата преписка 1.1. с № 4834 от 2023 г. искам да посоча следното: предложението, което аз и колегите ми направихме беше с дата 12 май 2023 г. Три дни по-късно лицето, срещу което го направихме, а именно тогавашния главен прокурор, дава пресконференция или брифинг, не мога да го определя, в което говори за търговия с влияние и корупция по отношение на висши държавни органи, вероятно визирайки ние като членове на ВСС. Забележете, в същият ден служител от администрацията на главния прокурор, подчинена на главния прокурор срещу когото има предложение изготвя докладна записка във връзка с пресконференцията, която е дал главния прокурор. Тази докладна записка е предоставена на главния прокурор, който е резолира, защото така пише, за проверка на прокурор от ВКП. Да кажа на всички, които ни слушат - Върховната касационна прокуратура не е първоинстанционна прокуратура и всяка преписка, поне така пише в НПК, трябва да бъде изпратена на компетентния орган, който да се произнесе, вероятно случаят, тъй като виждам накрая, че е изпратена на Софийска градска прокуратура, това е Софийска градска прокуратура. Въпреки това резолюцията е проверката да се извърши от прокурор от Върховната касационна прокуратура, която е административно подчинена на главния прокурор. В резултат на тази лична проверка аз получих призовка

да се явя във ВКП по време на годишния си отпуск. Тя беше върната във ВКП с посочване, че не мога да се явя на определената дата. Без да бъда викан повторно, забележете на 5 юни същата тази прокуратура, която според мен е некомпетентна по редица причини, мога да изложа няколко, как би се реализирало едно искане за отвод срещу прокурор във ВКП, по което трябва да се произнесе главния прокурор, който е инициатор на преписката, който до някъде може да бъде определен и като пострада. Забележете - образува се досъдебно производство и се изпраща на компетентната прокуратура, тъй като да ви кажа директно, компетентната прокуратура може и да не образува производството, но веднъж получила го компетентната прокуратура е длъжна да го разследва. Да ви кажа за мен това е очевидно, не искам да използвам думата „схема“, но са нарушени твърде много нормативни актове, за да го приема за нормално.

И ще кажа нещо по последния сигнал 4, тъй като той се отнася до мен. Аз имам някакъв спомен, че през 2009 г., преди 14 години беше извършвана проверка точно по този сигнал. Как той изведнъж отново е излязъл и получен във Върховната касационна прокуратура не мога да кажа, знам, че мисля, че имаше постановление за отказ, но във всички случаи беше прекратена процедурата. Това е, което мога да кажа по отношение на представените материали от мисля, че заместник главния прокурор. Благодаря ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-н Дамянов.

Други колеги?

Г-жа Дишева ще зададе въпрос към г-н Дамянов.

Преди това само, уважаеми колеги, да кажа, че тъй като точката е формулирана: обсъждане на данни, но вероятно тези данни ще са достатъчно конкретни, имайки предвид и казаното от

г-н Дамянов, може би трябва в хода на обсъждането да помислим за диспозитив, с който да завърши това обсъждане. Ако има данни за извършени нарушения, вероятно съставляващи състав на дисциплинарно нарушение от прокурори във ВКП или някъде другаде, вероятно ще трябва да се предприемат съответните действия от компетентността на ВСС и Инспектората.

Въпрос на г-жа Дишева към г-н Дамянов.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Г-н Дамянов, ако искате ми отговорете, но то е в контекста на това, което Вие казахте. Разбира се, може и другите членове на Прокурорска колегия да изразят становище по този въпрос. Понеже аз през годините многократно съм изразявала подобно становище или съм имала такива съмнения, но разбира се, не съм имала възможност да го установя. Въпросът ми е следния - дали имате информация за други подобни случаи, в които главният прокурор или други прокурори, високопоставени в йерархията на Прокуратурата са използвали тази схема ли я нарекохте, извинявайте думата забравих, но този механизъм за образуване на производства с цел да бъдат образувани и долустоящата прокуратура или съответно компетентната прокуратура да е задължена да извършва съответни процесуални действия по нея, както Вие казахте, при положение, че иначе е твърде вероятно да не би било образувано съответно производство. Дали имате информация за други такива случаи, за да можем да преценим дали това представлява някаква практика, която е наложена, защото, сега ще обясня защо задавам този въпрос - защото според материала, който в следващата точка е предоставен у мен остава притеснението, че всъщност с отстраняването или предсрочното прекратяване на мандата на главния прокурор Иван Гешев всъщност не се създават условия за

преустановяване на подобни практики, доколкото същите прокурори, които и във въпросната справка са споменати продължават да заемат длъжностите. Струва ми се, че ние трябва да сме наясно дали подобни случаи съществуват, може да са единични, може да представляват практика, само ако желаете да отговорите и ако, разбира се, имате такава информация. Сега, знам колко са Ви неприятни моите усещания и съм получавала подигравателни и подмятания, и изкази в прав текст много чест, но разбирам, че това са обстоятелства, които трудно се доказват, аз самата мога да го заявя, само че ето Вие тук излагате твърдения за тези конкретни случаи. Заради това ми се струва, че сега тук е мястото да обсъдим и евентуално съществуването на други такива, защото тази схема или този механизъм за упражняване на натиск е вероятно да е практикуван не само в конкретния случай, а и в други случаи. Ние имаме такива данни за съдии, обсъждали сме ги, вероятно предстои да обсъждаме последващите действия, които са изпълнени, затова ми се струва, че този въпрос е важен.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз ще се помъча да отговоря и по-скоро да кажа, че един от въпросите, който искам и мисля да задам на г-н Сарафов е - ако не се лъжа в тази дирекция „Публична комуникация“ разбрах наскоро работят 16 или 17 човека. Действително го разбрах сега. Аз нямам щатното разписание на АГП. И въпросът, който ще му задам е вярно ли е, че са отдавани според него ако е установил от тази „Публична комуникация“ информация към определени сайтове и след това да се използва публикуването им като законен повод за образуване на проверки или преписки. Сега, аз казах, че ще задам този въпрос. Това е въпрос, който ще му задам. /говорят помежду си/

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, моля ви. Дал съм думата на г-н Дамянов. Беше зададен въпрос на г-н Дамянов, той в момента отговаря, моля, наистина да няма през масата реплики.

Г-н Дамянов, заповядайте да продължите Вашия отговор.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Г-жо Имова, едва ли смятате, че ние с г-жа Дишева сме се наговорили тя да ме пита, някак не го вярвам, честно да Ви кажа, не знам дали и Вие го вярвате, мисля, че аз посочих. Добре, но все пак да кажа, че все пак аз посочих по първата преписка механизъм, който на всеки, който практикува наказателно право му е ясен - не мога да кажа със 100 %-ва сигурност, чувал съм в последния месец, че има използван такъв механизъм, който описах преди малко - администрация на главен прокурор да изпраща до определени медии сигнали, които да се използват за образуване на преписки. Дали това е вярно или не според мен може да отговори г-н Сарафов, ако има необходимата информация, ако трябва да извърши проверка. Това е, което мога да кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-н Дамянов.

Други въпроси и коментари на този етап или да поканим г-н Сарафов.

Заповядайте, г-жо Чапкънова!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви. Аз по-скоро исках да чуя и г-н Сарафов, тъй като аз нямам допълнителна информация какво се е случвало по тези преписки, освен това, което днес беше представено на Пленума и евентуално това, което ще чуя от г-н Сарафов. Единствено бих допълнила, че никога не съм твърдяла специално аз, че за мен е известен такъв механизъм за действия. Както правилно обяви г-н министъра в началото на своето изложение ние членовете на Прокурорската колегия, които депозирахме първоначалното искане и даже бих могла да кажа не

всички от тях, изразихме своето опасение или по-скоро изразихме своето усещане, че така образуваните преписки срещу нас представляват някаква форма на натиск. Това е наше вътрешно усещане, като ние се позовахме на механизма и на бързината, с която беше отреагирано, и на съдържанието на един от сигналите, които беше публикуван в електронна медия. Аз лично съм нямала възможност по друг начин да се запозная с тези материали, тъй като получих две последователни призовки, в които беше упоменато, че следва да се явя пред прокурор от Върховната касационна прокуратура, но след лични обаждания прокурорът от ВКП ми заяви по телефон, че на този етап е отпаднала необходимостта да се явявам, без да ми съобщи каква е причината. Лично аз много бях изненадана от факта, че Върховната касационна прокуратура извършва проверка, без тя да е компетентна да върши такива действия, тъй като тя не се явява първоинстанционна прокуратура, по който и да е текст от НК и като такава нейн единствен ангажимент е да изпрати съответната преписка на компетентната според нея прокуратура, която да извърши проверката и съответно да се произнесе с определен акт. Даже единственото, което съм направила това е да си позволя да потърся на сайта на Прокуратурата на Република България единствено някакъв вътрешно-ведомствен акт, който да е издаден от главния прокурор, който отново заявявам, че той няма как да почива на закона, но въпреки това си направих труда да потърся такъв вътрешно-ведомствен акт, който евентуално да оправомощава Върховната касационна прокуратура да върши такава проверка, но такъв акт аз не намерих. В предходното наше заседание на Пленума аз заявих, че няма да участвам в какъвто и да е дебат по същество, по която и да е от преписките, тъй като считам, че не това е мястото, където трябва този дебат да се провежда. Единствено

тук бихме могли в Пленума да обсъдим процедура, по която е образувана тази преписка, срокове, в които са се движили и мисля, че в тези технически възможности, т.е. технически параметри на една преписка следва да приключат нашите обсъждания. Така че даже бих си позволила да предложа диспозитив на нашето решение, а именно приема за сведение така представената информация под форма на справки от и.ф. главен прокурор г-н Сарафов и евентуално в случай, че г-н Сарафов изнесе информация пред нас устно и непосредствено да приемем за сведение и тази информация, поднесена ни от г-н Сарафов. Това е моето предложение и това е, което бих могла да кажа по тези преписки.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-жо Чапкънова.

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Като колегата Дишева, един въпрос, колега Чапкънова може ли? Вашата преписка след публикация в определен сайт ли беше образувана?

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Не, не. Аз поне от това, което разбрах отново заявявам, че аз съм нямала възможност да видя онова, което е депозирано в Прокуратурата, но поне от това, което прочетох в този сайт, няма да му правя реклама и да го споменавам, беше съобщено, че този сигнал от тази неправителствена организация е входен в Прокуратурата, т.е. не в обратния ред и съответно сигнала във вида, в който е внесен в Прокуратурата беше публикуван в тази електронна медия. Това е, което мога да кажа, като аз не бих могла да го коментирам, но все пак в битието си на прокурор в този сигнал нямаше каквито и да са данни за време, евентуално за място, да, но за време, за някаква конкретика, за извършено евентуално правонарушение от моя страна, но това мисля, че не е мой ангажимент да го коментирам.

Това е, което бих могла да кажа във връзка с механизма, по който е бил входен този сигнал. В него се съдържаха, казвам пак това, което аз успях да видя, снимано в електронната медия, общи твърдения за извършени закононарушения, без да се конкретизира за какво точно закононарушение става въпрос. Това е.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-жо Чапкънова.

И Вие, и г-н Дамянов заявихте, че очевидно базирано и на вашия професионален опит като прокурори това, което се е случвало във ВКП не отговаря на процесуалните функции и правомощия на Върховната касационна прокуратура. Очевидно става дума за някакъв механизъм на действие, който не почива на закона. Затова аз си записах предложението за диспозитив, което вие предлагате - приема за сведение, но аз ви предлагам, уважаеми колеги, след като и чуем г-н Сарафов да помислим за по-сериозно институционално действие, да не е просто „приема за сведение“.

Има ли други коментари?

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Само да допълня. Всъщност също от медиите съм уведомена, че г-н Сарафов е разпоредил проверка по всички тези преписки. Евентуално бихме могли да поискаме резултата от извършената проверка от страна на Прокуратурата на Република България, възложена от г-н Сарафов във връзка с евентуално неправомерно упражняване на правомощията на тези прокурори и превишаване на техните правомощия, в никакъв случай не бих могла да твърдя, че се касае за механизъм на действие. Може да се касае точно за инцидентни действия единствено по отношение на нас, тъй като механизъм на действие аз го възприемам като процес, който е част от определени елементи, които изискват по-голяма продължителност, изискват многократно повтаряемост, така че аз го възприемам като евентуално превишаване на правомощията на определените прокурори по тези

преписки, по които всъщност са били извършвани проверки от Върховната касационна прокуратура, така че бих могла да допълня диспозитива на решението, което предлагам - да се изиска информация и за резултата от възложената и извършена проверка във връзка със законосъобразност на извършените действия от прокурорите от ВКП по тези преписки. Това е. Все пак г-н Сарафов ще внесе яснота, затова исках може би да взема отношение след това, след като го изслушаме, това евентуално е вторият диспозитив, който предлагам, а той е да бъде информиран ВСС за резултата от тези проверки.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви много за направеното предложение.

Г-жа Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, имам още един въпрос към всички петима мисля, че, или шестима вносителите на първото предложение, членове на Прокурорска колегия, които бяха вносителите на предложението от 12 май. Въпросът ми е към шестимата, защото от данните, които са ни предоставени в справката от и.д. главен прокурор, всъщност от заместник главен прокурор, от г-жа Мария Павлова, не става ясно първата от описаните преписки с твърдения за евентуално извършено престъпление от кои лица, съответно членове на ВСС става въпрос и доколкото си спомням в предходни изявления, направени тук на заседание на ВСС и съдържанието, краткото съдържание, което е изложено по точка 1.1. считам, че въпросния сигнал или докладна записка от Николай Марков, който е за директор на дирекция „Публична комуникация“ при администрацията на главния прокурор, която докладна записка е послужила като основание за сезирането или за образуване на някакво производство се отнасят до шестимата. Въпросът ми е следния - дали сте викани за разпити

всички колеги по тази преписка, съответно дали сте се явявали на такива разпити, повтарям, защото на няколко заседания тук бяха направени такива заявления от различни членове на Прокурорска колегия, които бяха вносителите на това предложение и съответно, колеги, да отговорите и по останалите, ако разбира се желаете, г-жа Чапкънова каза по втората от описаните преписки, доколкото разбрах, г-жо Чапкънова, Вие сте призовавана за разпит, но в крайна сметка се е отложило. Не по втората, да. Може би да уточним тези обстоятелства. И третата, и четвъртата са с конкретно посочени членове на Прокурорска колегия. Доколкото си спомням изобщо обсъждането на този въпрос беше повдигнато от г-н Дамянов на едно от най-първите заседания още когато преценявахме допустимостта на първото от предложенията. Твърдението беше точно в този смисъл - че с викането на разпити в рамките на висящо производство, образувано по предложение на шестимата членове, се цели упражняване на някакъв натиск. И понеже по мое виждане предмета и целта на това обсъждане, което в момента провеждаме е да бъдат изяснени фактически обстоятелства, свързани именно с упражняване на някаква форма на натиск аз задавам този въпрос - дали колегите са призовавани за подобни разпити, съответно явявали ли са се, те дали са отложени, пренасрочени и т.н, и дали приблизително във времето когато това се е случвало в частност дали е преди произнасянето ни от 12 юни за предсрочно прекратяване на мандата на главния прокурор.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: За трети път ще посоча, тогава го казах и днес го казах - в периода, в който бях в платен годишен отпуск, който е от 15 май до 5 юни в деловодството на ВСС по информация от главния секретар получих призовка за явяване във Върховната касационна прокуратура по първата преписка и тъй като

бях в отпуск не мога да ми я връчат, а трябва да се явя в този период, тя беше върната във ВКП. Повече не съм викан, призоваван и не знам какво става с тази преписка. А за последната преписка разбрах от справката. Нито съм викан, нито съм призоваван, даже не знаех, че има такава преписка. Това, което съм казал съм визирал в първата преписка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Дамянов.

Г-н Кузманов, заповядайте!

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Аз бях призован и се явих във Върховна касационна прокуратура пред двама колеги от Върховна касационна прокуратура, които ме уведомиха, че във връзка с изявленията на главния прокурор пред медиите за неговите усещания, че имало натиск върху нас те са длъжни да ми зададат въпроси по образуваната преписка, по указания, която им е възложена. Аз съответно им казах на колегите най-добронамерено, че според мен те трябва да си направят отвод, тъй като са под прякото ръководство на заинтересованото лице Иван Гешев и на неговите заместници, който е инициатор на образуването на тази преписка, но с оглед процесуална икономия отговорих на въпросите и въпросите им бяха: Дали усещанията на г-н Гешев са верни, за усещания аз не мога да коментирам на никой никакви, къде сме взели решение с колегите, кога сме взели решение с колегите да внесем съответното предложение, кога сме го писали, с кой сме коментирали, неща, които са повече от ясни, че коментарите са били между нас, службата ни и всичко е приключено по този начин. Нямаше конкретни въпроси като примерно дали сме ползвали неправомерно някакво ведомствено жилище или такива нещо, но пак говорим за усещания само и единствено, които г-н Гешев изпитвал, и които бяха основание за образуване на тази преписка.

Няма какво да добавя повече. Разпитът беше 10-15 минути и приключи с това.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Г-н Стоев, заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Благодаря.

Първо да кажа, че не знам в Прокуратурата да има такава практика по този начин да се оказва специално отношение от прокурори от Върховна прокуратура по конкретни казуси. Даже мога да дам обратния пример - в този същият период беше постъпила във Върховна касационна прокуратура сигнал от двата депутати срещу друг депутат във връзка с едни записи и т.н.

В този случай прокурорите от Върховна касационна прокуратура, доколкото знам, веднага са го изпратили на съответната компетентна първоинстанционна прокуратура. Сега, във връзка с тази преписка аз също бях призован, явих се при двама прокурори, като трябва да ви кажа, че опитаха се да ми зададат някакъв въпрос, но аз казах, че правя отвод както на двамата прокурори, така на всички прокурори от ВКП и ВАП, като основанията бяха точно тези, които каза и г-н Кузманов, че всъщност тези действия трябва да се извършват от първоинстанционната прокуратура и считам, че прокурори от Върховна касационна прокуратура са под прякото ръководство на тогавашния главен прокурор и не е трябвало те да извършват тази проверка, след което след известен много кратък период от време, не знам дали има произнасяне по моя отвод, но преписката беше изпратена в Софийска градска прокуратура по компетентност.

Това е, което мога да ви кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Г-жо Чапкънова, заповядайте!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Може би да допълня. Заявих, че не съм се явявала да бъда разпитвана по преписка във Върховната касационна прокуратура, тъй като след като получих по местоработата си, в деловодството на ВСС две призовки за явяването ми за разпит по тази преписка на две различни дати, получих телефонно обаждане от един от прокурорите, работещ по преписката, че е отпаднала необходимостта да се явявам и аз си мисля, че това е свързано с факта, че много скоростно и бързо преписката е била изпратена в Градската прокуратура. Това е. Но това е само мое предположение.

Отговарям на въпроса на г-жа Дишева, че аз не се явих, въпреки получените две призовки, тъй като получих лично обаждане от прокурора, работещ по преписката, че е отпаднала необходимостта да бъда разпитвана по същата.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, има ли други?

Г-жа Дишева има въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не го зададох, за да не става объркване в отговорите, и за да не пропуснем нещо. Въпросът ми е също към шестимата колеги, които бяха вносител на предложенията, на първото предложение за предсрочно освобождаване на главния прокурор и той е следният - дали г-н Гешев се е свързвал с вас след внасяне на предложението, т.е. след 12 май, за да ви иска обяснения за внесеното предложение, за причините, за обстоятелствата и дали в тези евентуално проведени разговори или срещи, той по някакъв начин се е опитал да ви въздейства.

Сега ще обясня защо питам това. Защото макар към настоящият момент г-н Гешев да е загубил качеството „главен прокурор“ към онзи момент евентуално ако има извършени такива действия от негова страна той е бил действащ прокурор и длъжностно лице по смисъла на НК, и определени действия в този смисъл биха могли да получат съответна правна квалификация.

Поради това че по някакъв начин в изтичащите към онзи момент информации и сведения в публичното пространство имаше данни за подобни обстоятелства, затова ви питам днес. Доколкото ми е известно никой от вас не е подавал официален сигнал в този смисъл или поне на мен не ми е известно, заради това ви питам и пак повтарям, защото аз лично заявих, много отдавна беше, че възнамерявам да инициирам подобно обсъждане пред ВСС и защото имаше данни за подобни опити от страна на г-н Гешев в качеството му на главен прокурор тогава от една страна, и от друга страна в качеството му на лице, по отношение на което е иницирано производство за предсрочно освобождаване.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви. Уважаеми колеги.

Г-н Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: След проверка в мобилния си телефон ще кажа, че на 12 май в 14,28 ч., в 14,29 ч. и 15,42 ч. имам три повиквания от главния прокурор, на които аз не съм отговорил, тъй като смятам, че няма какво да си кажем, след като съм направил предложение, пък и не виждам какво трябва да си говорим с него. Не съм разговарял, единственият следващ път, за да избегна въпроси беше при едно изслушванията го видях в кафето, наречено „офис“, незнайно защо на ВСС на трети етаж. Тогава е единствения път, в който съм разговарял с него от 12 май, и преди това може би след взрива съм говорил с него. Това е, което мога да кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Г-жа Дишева първо въпрос към г-н Дамянов и после Ви, г-жо Чапкънова.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, колега Чапкънова.

Г-н Дамянов, дали при разговора, който е в кафето, това е съседното помещение на тази заседателна зала, нали това имате предвид? Г-н Гешев с някакви свои изказвания или други може би невербални средства за комуникация е казал или направил нещо, което да Ви накара да помислите, че той се опитва да упражни някаква форма на принуда, натиск, включително искане на обяснения или други подобни неща по отношение на Вас?

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Не. Не съм почувствал форма на натиск.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защото не съм сигурна в изявлението, което направи г-жа Имова, но ми се ще да вярвам, че не е това, което ми се стори, че чувам. Тя ще го поясни след това. Защо питам да поясня, защото сигнали за извършени престъпления, за евентуално извършени престъпления могат да бъдат подавани не само от лицата, които имат качеството на пострадали. И когато евентуално подобни действия, които биха могли да получат подобна квалификация или твърдения на ниво подаване на сигнал са извършени от лице, което в определен момент е заемало длъжността, към съответния момент е заемало длъжността „главен прокурор“, мисля че обществения интерес от изясняване на подобни обстоятелства е значим. Заради това, г-жо Имова, да не се чудите защо питам, включително за да обоснова евентуално собствено решение да подам такъв сигнал, ако вече не е подаден и ако разбира се днес се установи, че има такива обстоятелства. И понеже това е заявеното заседание, на което ние по отношение на наши колеги членове на ВСС изясняваме подобни обстоятелства, за

мен това е изключително важно. И ако ни си спомняте, да Ви обясня - аз много добре знам и си спомням как г-н Гешев може да упражнява определен натиск.

АТАНАС СЛАВОВ: Г-н Дамянов нека да отговори на въпроса, след това ще Ви дам думата за изказване.

Г-н Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Не. Не бих казал, според мен нямаше никакъв натиск от главния прокурор, дори мисля, че не разговаряхме по повод предложението. Той разговорът беше съвсем кратък.

АТАНАС СЛАВОВ: Г-жо Имова. Извинявам се на г-жа Чапкънова, понеже стана диалог, след г-жа Имова, г-жа Чапкънова.

Заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н министър. Уважаеми колеги, аз съм далеч да превръщам тази дискусия в лични нападки, но като свидетел на начина на протичане на тази дискусия не мога да пренебрегна тона и говоренето, с което известни предположения за неправомерно поведение на конкретна личност, а именно главния прокурор, с такива предположения, в конкретния случай колега от Съвета се опитва да извлече някакви аргументи, за да инициира сигнал. Разбира се, колегата Дишева е свободна като гражданин на тази страна, не само като член на ВСС при данни за извършено престъпление да сигнализира компетентната прокуратура. Само ще кажа, че нека да не забравяме едно важно обстоятелство - на 15 май главният прокурор тогава г-н Гешев пред медиите изтъкна много обезпокояващи факти и обстоятелства, които очевидно са дали повод за образуване на прокурорска преписка, тук гледам материалите - 4843 от 2023 г. във връзка с евентуално извършено престъпление по чл. 143, ал. 4 от НК. Колеги, чл. 143 е престъпление „принуда“, който принуди някого да

извърши, пропусне или претърпи нещо противно на волята му, като употреби за целта сила, заплашване или злоупотреба с власт. Никой не обърна внимание на този сигнал. Да, този сигнал е подаден от г-н Николай Марков - директор на дирекция „Публична комуникация“. Очевидно това длъжностно лице е било в рамките на правомощията му, на компетенциите му да подаде такъв сигнал, с оглед много тревожните обстоятелства, които изнесе г-н Гешев в тази пресконференция, че бил заплашван и т.н., всички знаем в каква форма е бил заплашван и то непосредствено и близо две седмици след атентата срещу неговия живот и здраве, както и на служители на НСО в автомобила, с който се е движил на 1 май. Така че тук всички се правим на неразбрали, забравили какво се случва с това производство. Ами нека да уважим фактите, а не предположения и докъде е стигнало това разследване. Разследването срещу атентата, разследването за оказаната принуда очевидно от неизвестно лице, разбира се, защото прокурорска преписка има, още не знам дали има образувано досъдебно производство. Да, тук виждам данните, че на 5 юни е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за две престъпления, очертаващи състава на чл. 143, очевидно в различните му хипотези. Така че нека да не правим внушения! Ние сме юристи и боравим с факти. аз действително съм загрижена и за тези преписки, които са образувани срещу колеги, но нека да се придържаме към фактите и нека това заседание не се превръща в някаква своего рода форма на разследване и търсене, преднамерено търсене на фактически данни за евентуално извършено престъпление от конкретно лице. Нека компетентните органи да си свършат работата. Именно затова сме повикали, затова сме изискали справките от главния прокурор, сега изпълняващ функциите г-н Сарафов, който ни информира по тези

прокурорски преписки. Затова сме поискали и информация от Инспектората, така че нека да се придържаме към процедурите.

И завършвам. По отношение на това дали са спазени процесуалните правила във връзка с действия на прокурори от ВКП да инициират проверки, ами нека да се обърнем към закона - чл. 143 от ЗСВ сочи, че всеки по-горен прокурор може да извърши, да осъществи действия и на по-долустоящия прокурор, в зависимост от компетенциите, които той има, т.е. извършване на действия, включени в компетентността на прокурорите от по-високите нива спрямо по-ниските не е изключена от закона, тя е предвидена в закона, защото Прокуратурата е единна. Сега, друг е въпросът в каква форма, как са извършени тези действия, дали е имало достатъчно данни за извършване на тези действия и пр., но това са процесуални въпроси. Ние сме кадровици, административен орган и много ви моля да не навлизаме, особено колеги, които нямат практика в наказателно-правната материя, да се въздържат от коментар, който надхвърля тяхната компетентност. Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря за изразеното становище.

Реплика от г-жа Дишева.

/от залата излиза Вероника Имова/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Бихте ли изчакате да отговоря.

Бих искала да отговоря на г-жа Имова, просто се налага. Първо да ѝ кажа как тя когато няма достатъчен опит в областта на административното право, шеста година вече непрекъснато взема становище по въпроси, които касаят приложението и тълкуването на норми от административното право. Заради това в нейната лексика и аз да обясня защо си позволявам, както тя каза, макар да нямам кой знае колко богат опит в областта на наказателното право да питам разни неща, свързани с това. Толкова по този въпрос.

Много е важно според мен да обясня, вероятно и надявам се само за г-жа Имова е станало неясно, но да обясня защо си позволявам да питам тези неща. Аз съм член на този колективен орган, който има определени правомощия. Очевидно се налага да преустановя говоренето, защото се оказва, че кворума е паднал.

АТАНАС СЛАВОВ: Да. Може да продължите. Има кворум в момента.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Защо питам подобни неща, връщам се там, където прекъснах. Защото като член на този колективен орган аз имам интерес да се установи дали други членове на този колективен орган по някакъв начин са били подложени на някаква форма на натиск, защото са упражнили свое правомощие по закон. Говоря за упражняването на правомощието от шестима, впоследствие от четирима членове на Прокурорската колегия да направят предложение за предсрочно освобождаване на главния прокурор. И въпросите ми са свързани именно с това дали по повод на това тяхно упражнено правомощие и/или във връзка с евентуално тяхно предстоящо гласуване в процедурата, която към онзи момент е била висяща, по отношение на тях е бил упражнен някакъв натиск, давление, молба или всичко останало. И пак повтарям - ние заявихме, че предмета на настоящото обсъждане е именно този. С независимост се ползват не само съдиите и прокурорите, членовете на ВСС също би следвало по закон да имат независимост. И когато един орган в или извън системата на съдебната власт по някакъв начин се опитва да повлияе върху вече взето решение или върху вземането на решения от тяхна страна, това несъмнено е въпрос, който касае Пленума на ВСС. Повтарям - аз съм член на този орган и в това си качество имам интерес не

просто за себе си, а за обществото, и за органа, и за съдебната система този въпрос да бъде изяснен.

И по повод изречението на г-жа Имова, която, ако сега ни слуша, със сигурност ще има възможност да прочете този протокол, тя сама напусна заседанието, изразът: ние сме юристи, да, е верен и аз претендирам да съм юрист, прави ми впечатление обаче, че този израз се развява като знаме само в някакви случаи, в които се цели предотвратяване на обсъждане на някакви въпроси. И, колеги, членове на Прокурорска колегия, ако не сте разбрали или по някакъв начин съм останала неясна в целите си, с които ви задавам тези въпроси, аз си опитвам да установя дали по отношение на вас, след като сте направили предложението за предсрочно освобождаване е направен опит, за да промените евентуалното си гласуване или дори и да оттеглите предложението, такива обстоятелства и мисля, че въпросите ми са съвсем ясни и лесни за отговор, при това пак във връзка с обвиненията, които по отношение на моето изказване или зададените въпроси направи г-жа Имова, аз задавам въпроси само относно факти. Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-жо Дишева.

Поизчакайте малко повече, заповядайте!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Ще отговоря на въпроса на госпожа Дишева. И аз, като господин Дамянов направих справка в телефона си, и видях, че имам пропуснато обаждане в 15.26 ч. на 15 май. Съвсем умишлено не съм вдигнала на това телефонно позвъняване, и след това, за да не ми бъдат задавани допълнителни въпроси, мога да кажа, че след това с господин Гешев изобщо не съм разговаряла, не е правил опити да търси контакти с мен, дори в заседанията, които имахме в сградата на Съвета. Аз съм избягвала, всякакви разговори с него. Това е, което бих могла да кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви!

Господин Кузманов, след това госпожа Бошнакова.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря, господин министър!

Както съм казал вече, неведнъж и пред медиите, да, бях потърсил господин Гешев в деня, в който беше публикувано за медиите и на сайта на Висшия съдебен съвет направено от нас шестимата първоначално предложение. Той по това време беше в Америка, звънна ми по мобилния телефон с въпрос - „защо го правите това нещо сега?" Мисля, че цитирам точно въпросът му. Аз обясних нашите мотиви. Пита ме - „кой ти се е обаждал, за да го пуснеш това" - казах никой. „С кой си говорил?" Казах - „с колегите от Висш съдебен съвет, тези които сме подписали мое предложение". „Ама, кой политик ти се е обаждал?" - „никой политик не ми се е обаждал, това е наше решение на членовете от Съвета". „Добре, какво мислиш, че трябва да направя сега аз?" Казах - „ако съм на твое място, аз бих подал оставка". Той каза - „добре, като се върна ще подам оставката си". Това беше разговора ни. Явно впоследствие господин Гешев е решил да използва ситуацията за своя политическа кампания и да използва службата за политически цели. Може би това е било част от замисъла изначално и затова беше казано, че политиката трябва да излезе от прокуратурата, нямам представа, какви са били неговите намерения, тъй като аз не обичам да боравя с усещания, а само с факти, а фактите са такива, че той в момента регистрира политическа партия, движение, гражданско сдружение, нещо такова. Нямам представа, какво е намерението му, но да, публичните му изяви бяха за сметка на прокуратурата. Усещанията му бяха за сметка на прокуратурата. Твърденията му бяха за сметка на прокуратурата, на членовете на Висш съдебен съвет, а господин Марков сега разбирам, че той е бил инициатора на тази преписка образувана тогава, услужливо

неговите усещания ги е преобразувал в сигнал, които прокурорите от Висш съдебен съвет да имат основания да работят по него. Аз не съм получавал заплахи лично от главния прокурор, нито с тон и предопределящо за бъдеща работа моя ми е давал съвети, как да се държа и какво да правя с предложението, което сме внесли.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Кузманов!

Госпожа Бошнакова, заповядайте!

СВЕТЛАНА БОШНАКОВА: Колеги, не можах да взема отношение първия път по въпроса, защото имам проблем с компютъра. Както, господин Кузманов, и аз бях, както всички колеги, но аз се отзовах разбира се по повод преписката. Същите въпроси, които цитира господин Кузманов ми бяха зададени и на мен. По подобен начин отговорих, защото това е, което няма друго, това е. Между нас е обсъждано времето, между кого е обсъждано и т.н.

По отношение на втория въпрос, тук искам да кажа, че колегите, по-никакъв начин не са ни оказали, какъвто и да било натиск. По отношение на втория въпрос, също казвам, че не съм разговаряла с господин Гешев. Да, и аз имах позвъняване, но както и госпожа Чапкънова умишлено не отговорих на това позвъняване. Не мога да цитирам датата 15 или 12, не мога да цитирам, това беше след като предложението беше публикувано на сайта. Това е което имам да кажа. Другото по този въпрос, дали някой е оказвал натиск, аз вече два пъти отговорих, че не ни е оказван натиск. Предложението сме го гласували, това е което мога да кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Бошнакова!

Уважаеми колеги, има ли други заявени изказвания или да пристъпим към изслушване на господин Сарафов?

Моля, господин Сарафов, да бъде поканен в залата за изслушване.

(Борислав Сарафов влиза в залата)

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Здравейте колеги!

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми, господин Сарафов, първо да Ви благодаря, че се отзовахте на така взетото решение на Пленума за вашето изслушване. То не беше планирано в първоначалния дневен ред, но с уважение, към взетото решение Вие веднага се отзовавате. Също така искам да благодаря за предоставените данни и информация от страна на главна прокуратура, без които трудно бихме могли да проведем днешните изслушвания по точка едно и по точка две. Предполагам, първо Вие ще направите кратко изявление по предоставената информация от гледна точка на това, какво точно ни е предоставено. Преписките са описани с по-няколко изречения, и след това колегите ще зададат своите въпроси.

Заповядайте за кратко изложение в началото.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, господин министър за предоставената ми възможност. Разбира се, аз всячески ще помогна на Висшия съдебен съвет, доколкото е възможно по силите ми да се изяснят обективните факти и обективната действителност, включително по отношение на някои порочни практики, като порочни е мека дума, които бяха активирани от бившия главен прокурор, особено в последния месец. Да, аз предоставих справка, чрез своя заместник госпожа Мария Павлова, по отношение на делата и проверките, които са инициирани и започнали, срещу членове на Висшия съдебен съвет.

На първо място, искам да кажа, слушах изказванията преди да вляза в залата и взимам отправна точка, от това което каза господин Огнян Дамянов. Да, в прокуратурата в дирекция „Публична комуникация“, в която към онзи момент работеха осемнадесет човека и от стереотип на работа въведен от бившия главен прокурор Иван Гешев, започна едно писане на сигнали,

които сигнали бяха от несъществуващи лица. Имаше такава практика, пишат се сигнали от лица, които не съществуват и се входират. По тези сигнали се назначаваше и се извършваше проверка. Очевидна е тенденциозността на тези проверки, за да могат да бъдат притискани с призовки, да бъде указан натиск, върху членовете на Висшия съдебен съвет, върху някои от членовете на Съвета, било като оттеглят своето искане за отстраняване на бившия главен прокурор, било като последствие удобен мотив, да бъде искан отвода им. Мисля, че това ѝ се случи. Ако не се лъжа в хода на процедурата по неговото отстраняване господин Гешев поиска отстраняването на членовете на Висшия съдебен съвет, срещу които бяха започнати проверки. Това беше единият начин да се образуват проверки, срещу членове на Висшия съдебен съвет, а между впрочем, и срещу мен. Всъщност това бяха хората, които господин Гешев беше определил, че са му негови опоненти.

Другият начин за образувание на проверки, а впоследствие някои от тях да прераснат и в досъдебни производства беше, след като бъдат писани статии от служители в дирекция „Публична комуникация“, които статии впоследствие бяха изпращани до някои медии. Някои определени медии, името на тези медии няма да съобщавам, това са две определени медии. Впоследствие тези статии, които служители от „Публична комуникация“ на прокуратурата пишеха, те бяха качвани на сайтовете, от тях се взимаше отправна точка, бяха входирани от регистратура главен прокурор и в крайна сметка бяха образувани проверки и по тях. В този смисъл има и становище и сведение от директора на дирекция „Публична комуникация“, по какъв начин и по какъв механизъм се е работило, а именно по посочения от мен. Няма да давам характеристика това дали е морално, няма да давам характеристика, това дали е законно, защото тези действия, според

мен би трябвало да бъдат обект на проверка и евентуално дисциплинарни или наказателни производства.

На второ място искам да кажа, че бяха инициирани и започнати всички тези проверки само и единствено от прокурори във Върховната касационна прокуратура. Определени прокурори от Върховната касационна прокуратура, като както виждате и от справката, която предоставих с резолюция „това е възлагано“, с резолюция „лично“ на тогавашния главен прокурор господин Иван Гешев. Дали е законно или не да се извършва проверка от прокурор във Върховната касационна прокуратура ще кажа след малко, и ще се обоснова с текстове от закона, като ми се иска да оборя становището на госпожа Имова. Аз считам, че е незаконно и недопустимо да се образуват проверки именно във Върховната касационна прокуратура и тя да провежда тези първоинстанционни проверки, и именно затова назначих ревизия, която да установи в последния месец, считано от началото на месец май до отстраняването на господин Гешев, като главен прокурор, колко, какви, по какъв повод са започнали и как са провеждани предварителни проверки във Върховна касационна прокуратура. Ако не се лъжа по памет в момента, защото докладът от ревизията все още не е готов очаквам да излезе, може би тези дни, всеки момент, мисля, че има осем такива проверки, всичките в периода от май месец до 16 юни. Искам да взема отношение, затова ще ми позволите да извадя телефона си, откъдето цитирам закона, защото просто нямам хартиен носител в себе си - Закона за съдебната власт. В чл. 143, който цитира госпожа Имова, касае ал. 3: В определените със закон случаи прокурор от по горестоящата прокуратура може - точка първа да извършва действие включени в компетентността на прокурорите от по ниските по степен прокуратури. Повтарям отново в определените със закон случаи,

т.е. това правомощие не следва директно от посочената норма на чл. 143, а е необходимо да има друг текст в конкретен закон, от който да се изведе подобно правомощие. Тук отиваме веднага към Наказателно процесуалния кодекс, който регламентира тази дейност: чл. 46, ал. 4 от НПК - цитирам „прокурор от по горестоящата прокуратура може, повтарям по горестоящата, това означава една степен по висока прокуратура, може служебно, писмено да отмени или измени постановление на прокурор от по ниската по степен прокуратура, което не е било разгледано по съдебен ред. Неговите писмени и мотивирани указания са задължителни от тях. В тези случаи той може и сам да извърши необходимите действия по разследването и други процесуални действия". Текстът е абсолютно ясен и категоричен и се изненадвам, че госпожа Вероника Имова, на която съм имал честта да бъда стажант, преди почти 30 /тридесет/ години, не знае и не може да изтълкува правилно тези законови наредби. Те са абсолютно ясни, категорични и не дават възможност за никаква друга юридическа трактовка. Не може, недопустимо е прокурор от Върховна касационна прокуратура, нито да извършва предварителна проверка, нито да образува досъдебно производство. Още повече, че извършвайки предварителна проверка във Върховната прокуратура това лишава от обектите на тази проверка да обжалват актовете на прокурора извършващ проверка. Това лишава възможността от инстанционен контрол, което наистина също е недопустимо и юридически и логически. Именно заради това, моето мнение е, че тези проверки разпоредени по лична резолюция на господин Иван Гешев на определени от него прокурори от Върховна касационна прокуратура противоречат, както на закона, така и на добрите нрави. Няма да давам друга характеристика, но ще изчакам проверката, която съм назначил по

тази ревизия и след това ще преценим с моя екип, който към момента за съжаление се състои от мен и госпожа Мария Павлова да видим, дали ще се предприемат действия спрямо прокурорите, които са инициирани тези проверки, все пак имайки предвид, че са им разпоредени лично с резолюция на господин Иван Гешев. Между впрочем на мен не ми е известно, това ли е широко разпространена практика, напротив дълбоко съм убеден, че извършеното на предварителни проверки от прокурори във Върховна касационна прокуратура е абсолютно своеобразно изключение и тази практика сякаш избуя именно в последния месец от периода, в който господин Гешев беше главен прокурор. В този смисъл тези проверки считам, че наистина са тенденциозни, образувани са срещу членовете на Висшия съдебен съвет, с цел натиск върху тях, с две конкретни цели - отказ и оттегляне на искането за освобождаване на главния прокурор Иван Гешев и втора цел - отвод, за да не могат да гласуват, да бъдат отстранени и отведени, за да могат да намалеят гласовете, които биха довели до отстраняването на Иван Гешев, като главен прокурор. Тъй, като справка е пред Вас, надявам се, че сте я получили своевременно.

Нямам, какво да кажа допълнително по отношение на самите проверки, но за мен е стресиращо, ще го кажа, като човек и като дългогодишен магистрат, почти 30 /тридесет/ години съм магистрат, както казах стресиращо е проверки да се образуват по такъв начин. По сигнали написани саморъчно от несъществуващи лица, които представляват анонимни сигнали и второ по статии, които се пишат, качват се в определени медии, и именно по тези сигнали след това се самосезира прокуратурата и възлага проверки, които са очевидно, с цел натиск. Доколко са съществени обстоятелствата в тези проверки, това е съвсем друг предмет на разговор. Очевидно е, че в тях няма нищо, но това в крайна сметка

ще го оставя на наблюдаващите прокурори, за да могат тези проверки да приключат по законосъобразен и допустим от закона ред и начин. Готов съм да отговоря на всички ваши въпроси, без да скрия, каквото и да било, и можете да разчитате на моята добронамереност и обективност.

Благодаря, Ви!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Сарафов за изнесената информация. Това което разкривате, като механизъм на действие в ръководството на прокуратурата е меко казано стряскащо, т.е. всеки един човек в случая са бил колеги от Висшия съдебен съвет, но вероятно и други хора са пострадали от този механизъм на действие. Публикувани в избрани медии, някакви сведения, които са с твърде спорен характер са послужили за образуване на предварителни проверки, най-малко. Затова според мен е важно да установим, от кой момент е действал този механизъм, кои са били лицата включени в него, но нека всека пак да не задавам аз тона на дебата.

Уважаеми колеги, заповядайте за въпроси, госпожа Керелска, госпожа Имова!

Да, извинявайте, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Господин министър, понеже си чух името няколко пъти, а пък моята намеса беше само и изключително, като юрист, като дългогодишен наказателен съдия и колега Сарафов само една реплика към вашето изказване. Нали сте съгласен, че закона не може да противоречи на Конституцията. България е правова държава. Член 4 от Конституцията гласи, че държавата се управлява съгласно Конституцията и законите на страната, а чл. 5 гласи, че законите не могат да противоречат на Конституцията, тя има върховенство, приоритет, спрямо останалите закони. Имайки предвид това фундаментално правило разглеждам

разпоредбите на чл. 143 от устройствения закон, ал. 3, във връзка с т. 1, че прокурор от по висшестояща прокуратура може да извършва действия включени от компетентността от прокурорите от по долустоящите прокуратури и реферирайки към чл. 46, пък вече Глава 5, прокурор от Наказателно процесуален кодекс, считам, че в рамките на надзора за законността и Вие в момента имате тази функция все още за изпълняващ функциите прокурор не е допустима, но главния прокурор, който и да е той в рамките на надзора за законност има правото, правомощието да извършва действие от компетентността на по долустоящата прокуратура. Не бих могла да степенувам в тази връзка, с оглед конституционните функции на главния прокурор, не бих си позволила да степенувам, че едва ли не главния прокурор не би могъл да образува или негов заместник производство, което е компетентно от по долустоящата прокуратура, но да степенувам, че това би могло да се извърши примерно, ако компетентен е прокурор от СГП, а това действие да се извърши от прокурор от по горната прокуратура, която би била Апелативна прокуратура, не бих се съгласила именно с оглед конституционната норма чл. 126, като надзора за законност, как да кажа, той се строполира към всичките онези функции на прокурорите, които са отразени в чл. 127 от Конституцията, така, че в тази връзка изразих моето юридическо становище. Много Ви моля да получа извинение, защото моята професионална чест, не е така за един ден и с оглед на това, че се познаваме отдавна и Вие сте ми бил пък и стажант, в тази връзка беше моето изказване, позовавайки се на конституционната норма и реферирайки вече от гледна точка на Конституцията и към законовите правомощия в устройствения и в процесуалния наказателен закон, това е, и нищо лично.

Благодаря!

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Госпожо Имова, искам незабавно да Ви се извиня, ако думите ми са прозвучали остро или некоректно. Аз дълбоко уважавам вашата юридическа компетентност, както казах преди тридесет години съм се учил от Вас в известна степен, но съм дълбоко убеден същевременно, че Закона за съдебната власт и Наказателно процесуалния кодекс не противоречат на Конституцията, така че приемете извинението ми, ако съм бил груб в изказа си, просто съм искал да кажа моето становище по отношение на този въпрос.

Благодаря Ви и аз!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви!

Госпожа Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам конкретен въпрос към господин Сарафов. Господин Сарафов, Вие обобщихте неправомерните действия, които сте забелязали в поведението на главния прокурор, които са съществували и преди предложението на шестимата колеги за неговото предсрочно освобождаване, но както казахте те са се засилили особено много, след това предложение и те са били насочени към шестимата колеги от Прокурорска колегия и, за да повторя това което Вие казахте единия способ, който Вие очертахте е да се активират анонимни лица за писане на сигнали и на базата на тези сигнали да се образуват предварителни проверки, а другият способ писане на статии, които се изпращат на определени медии и тези статии да служат, като основание за образуване на предварителни проверки, нали така. И аз Ви питам, Вие бяхте негов заместник - на господин Гешев. Вие реагирали ли сте по някакъв начин, срещу тези безспорно така неправилни да го наречем по меко практики, които са били характерни в действията на господин главния прокурор. От него са произтичали, той ги е активирал и т.н., и преди и след като тази

дейност е засилила след подаване на предложението от 12.05.2023 г. става въпрос за първото предложение от шестимата колеги от Прокурорска колегия и особено съществено бих искала да знам, ако Вие сте реагирали по някакъв начин, обръщали сте внимание на господин главния прокурор към онзи момент Гешев, че това е неправомерно, че не би трябвало така да се използва прокуратурата и т.н., каква беше неговата реакция? Това ми е въпросът.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, госпожо Керелска!

Аз ще Ви отговоря изчерпателно на всички поставени от Вас въпроси. Първо тази практика не ми е била известна да съществува преди 15 май, т.е. доколкото такава практика се въведе, тя според мен се въведе рязко, след датата 15 май, когато господин Гешев направи своето прословуто ще го наречем обръщение към нацията и скъса ритуално своята оставка. Така, че нямам причини да смятам, че нито по такъв начин са подавани сигнали преди това, а мисля, че тогава не са извършвани и лични проверки във Върховната касационна прокуратура от прокурори във ВКП. Доколкото съм бил заместник на господин Иван Гешев това произтича от силата на закона, тъй като аз не съм избран от него за заместник, т.е. не съм част от неговия екип избран от него и предложен на Висшия съдебен съвет. Напротив, аз през цялото време съм бил заместник на главния прокурор, бидейки директор на Националната следствена служба, т.е. качеството ми произтича по силата на закона. Отделно от това дебело подчертавам, че директора на Националната следствена служба не пребивава и няма кабинет в Съдебната палата, а се намира и ръководи административно Националната следствена служба в сградата на бул."Г.М.Димитров", № 42, т.е. аз не само не съм бил пряка част и неделима част от екипа на господин Гешев посочен и избран лично

от него, само отварям скоба да кажа, че съм заместник главен прокурор доста по отдавна, откогато той е бил такъв и съм бил и на друго място. В този смисъл такива практики не са ми били известни, поради което и не съм дал никакви сигнали. А след 15 май комуникация с господин Гешев имах само и единствено, чрез медиите, когато съм виждал той, какво казва и твърди по мой адрес. Всъщност, аз направих същия ден, бях длъжен да го направя, според мен един единствен брифинг, на който изразих гледната си точка и споделих някои, не до там добри практики, които той беше въвел и между впрочем в този контекст на всичко казано от Вас, аз държа да подчертая, че бях единствения, който пусна сигнали срещу Иван Гешев и съм изразил това, което мисля по отношение на него и на въведените от него според мен порочни практики. Никой друг за съжаление не подаде сигнали, срещу господин Гешев, а между впрочем направих и призив на същия този брифинг да бъдат проведени общи събрания от прокуратурите по места, с оглед преценката на колегите, дали желаем всички ние, господин Гешев да е лицето на прокуратурата и господин Гешев да е този, който представлява тази институция, защото тогава казах, повтарям го и сега, аз съм се срамувал от това, че господин Гешев беше главен прокурор, по цялостното му поведение. В този смисъл направих и апел към колегите си, но за съжаление този апел, поради една или друга причина аз имам своето обяснение не беше възприет. Всъщност, както казах за съжаление последните месеци и седмици от пребиваването на господин Гешев на поста главен прокурор показаха много дефекти на тази институция. Те показаха, че институцията може да се използва в личен интерес. Между впрочем показаха още нещо лошо, че има хора които са готови да следват едно такова управление и да подкрепят подобни порочни практики. Това не е нещо, с което институцията трябва да се гордее, но е

нещо което трябва да се изговори да се осъзнае, за да може тази институция прокуратурата на Република България да се очисти от подобни практики и да продължи своя път напред. Защото, ние сме част от институцията в тази страна и наистина трябва да продължим по нормален начин да изпълняваме своите задължения. Именно затова е и моята амбиция, затова приех, затова приех тази изключително тежка отговорност, която не крия, че ми тежи и ми създава дискомфорт в личен план да поема тежестта, да поема отговорността, да приема да изпълнявам функциите до избора, вашият избор на нов главен прокурор.

Благодаря Ви, госпожо Керелска!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Сарафов.

Господин Дамянов, заповядайте!

Заповядайте, като дуплика, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Сарафов, преди да Ви задам уточнителния въпрос, искам само да отбележа, че обстоятелството, че сте се намирали на различни места в София с господин главния прокурор чисто териториално, според мен не представлява, някаква непреодолима пречка Вие да изказвате становища, във връзка с неговата дейност в това число и тези неправомерни действия, за които става въпрос тук и сега - това само като забележка. Уточнителният ми въпрос, който бих искала да Ви задам, защото Вие казахте, че сте пускали сигнали, бихте ли уточнили, за какви сигнали става въпрос и пред кого сте ги пускали, защото лично аз си спомням за този сигнал, който беше депозиран тук пред Пленума на Висшия съдебен съвет, с който Вие искахте да се предприеме процедура за дисциплинарно освобождаване на господин Гешев поради това, че той на брифинга на 15 май, мисля че беше, не на брифинга, а на оперативката преди този брифинг, която е била закрыта за разлика от брифинга, който е известен на цялата

българска общественост на оперативката той е казал, че разполага със сто и петдесет записа на разговори с магистрати, политици и т.н. Това беше сигналът, който на мен ми е известен, предполагам и на всички останали колеги. Но на мен не са ми известни Вие да сте пускали сигнали, във връзка с тези практики, за които говорим сега - пускане на анонимни сигнали, писане на статии, който да послужат като основание за атакуване на един или друг член на Прокурорска колегия. Това ми е уточнителния въпрос, ако може да отговорите.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Съвсем накратко ще отговоря, за да не отнемам времето на Висшия съдебен съвет. Депозирал съм още един сигнал, освен този който отправих до Висшия съдебен съвет и до министъра на правосъдието. Този сигнал е с адрес Софийска градска прокуратура.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Бихте ли казали, какъв е цялостния предмет на този сигнал, защото примерно аз чух, че там сте сигнализирали, затова, че господин Гешев ползва базата на Боровец, като лична такава, другите основания не си ги спомням, честно казано. Това ми е останало в главата. Бихте ли казали, какъв е предметът на този сигнал, който Вие подадохте в Софийска градска прокуратура, където имаше образувано на предварителна проверка не ми е известно, докъде е стигнала тя, но уточнете, ако обичате.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Госпожо Керелска, пак кратко Ви отговарям, за да не отнемам времето на аудиторията. Сигналът касае три пункта: Първото е незаконния запис, който господин Гешев каза, че сам е направил на господин Йордан Стоев, когато го е посетил в дома му. Вторият пункт касае, както посочихте Вие ползването и злоупотребата със служебна власт на почивната база на прокуратурата на Република България в Боровец, която господин Гешев знае, че ползваше като лична резиденция и третия пункт това

е пряката му намеса в делото, така наречено „Барселона гейт“ публично известно, като „Барселона гейт“, тъй като той самия по време на брифинга на 15 сутринта каза, че ритъмът на това дело се съгласува лично с него, посредством наблюдаващия прокурор, който му е съученик. Между впрочем по отношение на този трети пункт от сигнала, аз в себе си имам дълбокото убеждение, че господин Гешев в действията си и с рязката активизация на това дело в дните след 15 май той обективира и на практика доказва моето твърдение. Повече от очевидно е, че той е задавал ритъма на това разследване, което беше спящо явно, обществеността остана с впечатление, че делото е спящо, в някаква латентна фаза и изведнъж делото сякаш експлодира и започна свръхактивно разследване, което не беше факт в предходните мисля, че три години. Това са трите пункта, който съдържа сигналът ми до Софийска градска прокуратура.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, благодаря Ви за направеното от Вас уточнение, т.е. изводът, който аз бих могла да формирам на база на казаното от Вас, че Вие сигнали, във връзка с тези порочни практики, които коментираме тук не сте подавали? Те са имали друг предмет?

Благодаря!

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, госпожо Керелска!

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз няма да навлизам в професионалния дебат, могат ли прокурори във Върховната касационна прокуратура да извършват предварителни проверки, но предлагам на господин Сарафов да провери в последните две години, преди първи май, дали са извършвани такива проверки, за да видим, каква е практиката. Аз за 21 години като прокурор, никога не съм виждал прокурор от ВПК да извършва проверка по

отношение на престъпление, напротив виждал съм десетки, а стотици случаи, когато сигнали изпратени до Върховната касационна прокуратура се изпращат с едно писмо по компетентност на съответната прокуратурата. Толкова до проверките извършвани от Върховната касационна прокуратура. Господин Сарафов, аз искам да зная, дали сте сигнализирали Инспектората към Висшия съдебен съвет, относно ритмичността или неритмичността на някои разследвания, тъй като това, ако не се лъжа е компетентния орган, който може да провери, дали едно разследване се провежда със съответната ритмичност, без да се навлиза в правомощията на прокурора и следователя, какви действия да предприема? Това е първият ми въпрос и вторият ми въпрос на 15 май тогава, така оперативка ли, както е била, Вие докато сте присъствал, защото зная мисля, че Вие казахте, че сте излязъл след започването на записа, преди записа, каза ли главния прокурор, че има такива записи на политици или няма? Защото ние тук разпитвахме заместник на главен прокурор, който каза, че такова нещо не е било казано. И ако е било казано или не е било казано, кажете на какво разстояние бяхте от главния прокурор, дали сте могли да чуете или не можете да чуете? Защото разбрах, че някой хора не могли да чуят.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Дамянов!

Заповядайте, господин Сарафов!

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, господин Дамянов! По отношение на предложението Ви, да, съвсем скоро ще инициiram такава проверка да видим има ли извършени предварителни проверки във Върховна касационна прокуратура, прокурори от тази прокуратура, между впрочем Вие знаете сам, че обичайната практика всъщност, така се постъпва, според мен всеки път, Върховна касационна прокуратура, когато получи сигнал, като

пощенска кутия го препраща към съответната първоинстанционно компетентна прокуратура. Така, че предложението Ви е чудесно, ще го взема в предвид.

По последните два въпроса: Инспекторатът на Висшия съдебен съвет до настоящия момент, не съм го сезирал за ритмичност на разследването. Зная обаче, тъй като вчера бях на изслушване в Инспектората на Висшия съдебен съвет, че Инспектората на Висшия съвет се е самосезирал, във връзка с брифингите, които направи главния прокурор и които направих аз на въпросната дата 15 май. В хода на тази проверка, която провежда Инспектората, доколкото разбирам се проверява и ритмичността на това наказателно производство. Между, впрочем по тази тема аз разпоредих извършване на проверка по всички дела. Те бяха петдесет и няколко на брой, не мога да посоча точната цифра срещу депутати, магистрати и други лица заемащи висши държавни длъжности. В рамките на тази проверка съм разпоредил проверка на ритмичността и срочността на разследването, т.е. има ли, ако не ежедневно, то поне ежеседмично извършване на следствени действия, на действия по разследването по тези дела или на дълги периоди на бездействие, защото едни такива дълги периоди на бездействие не биха могли да обосноват нищо друго, освен един елементарен извод, че дела, по които не се е работило месеци наред, всъщност са от тази категория дела, който придобиха гражданственост и публичност, като дела на трупчета. В този смисъл очаквам резултати от тази проверка, и в зависимост от резултатите няма да се поколебая да сезирам този орган, който е компетентен да извърши проверка и евентуално да предложи на Вас налагане на дисциплинарни наказания, а именно Инспектората на Висшия съдебен съвет.

Опитах се да укажа на колегите, които извършват тази проверка да не изчакваме резултата по всички петдесет дела, а периодично и ритмично да дават резултати по проверените дела, за да може да не стане едно натрупване на проверени петдесет и няколко дела, така че в скоро време очаквам първите резултати по отношение на тази ритмичност. Моите намерения са следните: Ако има неритмичност и липса на срочност, по някое наказателно производство да сезирам Инспектората на Висшия съдебен съвет, с оглед налагане на дисциплинарни наказания на съответните магистрати и обратно, ако по някое от делата се вижда, че колегите магистрати са изпълнявали съвестно и стриктно своите служебни задължения, работили са ритмично и бързо са приключвали наказателните производства, не бих се поколебал да ги предложа до Вас за награди. В този смисъл, в най-кратък срок очаквам поетапно резултати от тази проверка, както казах, с цел два параметъра или наказание, или поощрение.

По втория Ви въпрос по отношение на прословутата оперативка сутринта в 09.00 ч. на 15 май, да, аз присъствах на оперативката и седях непосредствено, срещу господин Иван Гешев. Всъщност, когато влязох, той ми разпореди да седна точно срещу него, аз не възразих и седнах на стола точно срещу него, т.е. сме били на разстояние по-малко, отколкото сме сега с господин Славов-министъра на правосъдието. Така че, имах възможност непосредствено да чуя, какво се говори. Той каза, освен, че е записал лично, повтарям лично записал господин Йордан Стоев - той ако не се лъжа впоследствие потвърди думите ми, като каза, че е провеждал разговор с господин Стоев с необходимото оперативно майсторство, за да може да изтръгне от него определени твърдения и съответно да го провокира към определени теми на разговор. Той го заяви сам на въпросния брифинг, така че, чух думите му лично,

че той е записал господин Стоев и, че разполага с още сто и петдесет записа на политици, магистрати и членове на Висшия съдебен съвет. Силно съм изненадан от това, че други колеги не са чули, какво се казва или не са разбрали, защото, нито кабинетът е толкова голям, нито разстоянието толкова голямо, пък и в крайна сметка оперативката и ситуацията беше такава, че всеки е слушал внимателно, какво се говори и вярвам, че е запомнил думите на господин Гешев. В този смисъл за мен наистина е необяснимо, не бих искал да характеризирам, кой и защо не е чул или не е разбрал, какво е казал господин Гешев. Аз за себе си зная, какво съм чул и отново го повтарям. Господин Гешев каза, че лично е записал господин Йордан Стоев, като в разговора е подходил с необходимото оперативно майсторство, което очевидно той смята, че притежава и че разполага с още над сто и петдесет записа.

Ако не съм бил изчерпателен, готов съм да допълня отговорът на Вашия въпрос господин Дамянов.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Сарафов!

Само за колегите и хората, които следят днешното изслушване да уточним Вие казвате дела, което означава досъдебни производства. Не става дума за прокурорски проверки, нали така? За досъдебни производства. ... (Реплика от залата - не се чува).

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, за уточнението господин министър! Пропуснах аз да го направя, става въпрос за петдесет и няколко досъдебни производства и още двадесет и няколко спрели досъдебни производства. Тази петдесет и няколко досъдебни производства, които се проверяват по мое указание са досъдебни производства, срещу лица заемачи висши държавни длъжности за периода от 2020 г., 2021 г., 2022 г. и до настоящия момент /година/. Дела, които не са приключили и до момента.

Защото личното ми мнение е, че ако едно дело не е приключило 2020 г. досега очевидно има някакъв проблем. Не е допустимо, както от юридическа, така и от морална гледна точка дела срещу лица заемщи висши длъжности, а всъщност всички дела да се бавят за период повече от 3, 4 и повече години. Бавното правосъдие само по себе си е лошо правосъдие. Именно затова то трябва да бъде ускорено, като се налагат, както казват се използват двата инструмента и поощренията и наказанията. Така че, аз бих бил с намерение да поощря, да наградим, Вие да наградите по мое предложение тези които работят съвестно, и обратното, да накажем тези които допускат забавяне, неоснователно забавяне на наказателното производство. Да, става въпрос за петдесет и няколко досъдебни производства.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря, Ви много за това уточнение!

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз взимам повод за няколко уточнения и за един, два кратки въпроса, от това което вече беше изговорено тук при изслушването на господин Сарафов.

Първо, господин Сарафов, вероятно не е нужно, но искам съвсем ясно да стане, вероятно не е нужно да Ви обяснявам, но все пак ще го направя. В зависимост от резултатите, които получите от проверката, която сте назначил за проверка на движението, и срочността на извършване на съответните процесуално следствени действия по тези петдесет и няколко досъдебни производства, според мен трябва да се проверят и останалите Вие, казахте повече от 20 спрени досъдебни производства, защото може да не съществува основание за спиране или основанието за спиране вече да не съществува, т.е. да е налице основание за възобновяване и други подобни неща, така и че там, според мен трябва да бъде

направена тази проверка, но в зависимост от резултатите от тази проверка Вие като главен прокурор изпълняващ длъжността - „главен прокурор“ към настоящия момент имате пълното право, правомощие по Закона за съдебната власт да направите предложение за образуване на дисциплинарно производство, срещу всеки от прокурори или следователи, които са работили по тези преписки, и за които има данни и Вие считате, че са нарушили свои служебни задължения, включително изискващи от тях своевременно извършване на такива действия, които да доведат до приключване на досъдебното производство, т.е. не е нужно да сезирате Инспектората за допълнителна и друга проверка, защото по мое виждане докладът, който ще бъде изготвен, доклад или сигнал, или какъвто документ бъде изготвен в рамките на тази проверка, която Вие сте възложил в качеството си на изпълняващ длъжността - „главен прокурор“, би била достатъчна, като основание за инициране на подобно дисциплинарно производство пред Прокурорската колегия, която е компетентния орган да се произнесе по дисциплинарната отговорност на прокурори и на следователи. Разбира се, такова самостоятелно и отделно основание имат всички административни ръководители, съответни и всички горестоящи административни ръководители в прокуратурата имам предвид на съответния прокурор или следовател, както и Инспектората на Висшия съдебен съвет, както и министъра на правосъдието в зависимост от установените факти и обстоятелства.

Зная колеги, че на всички са Ви известни тези обстоятелства, вероятно и на господин Сарафов са му известни, но за да не се получи едно, как да кажа необосновано прехвърляне на топката, считам че тези неща трябва да бъдат ясно казани те са ясни днес, защото в Закона за съдебната власт има един шестмесечен срок от узнаване на съответното фактическо

обстоятелство, което би могло да се квалифицира, като дисциплинарно нарушение, след изтичането, на който шестмесечен срок се препяства образуването на дисциплинарно производство и съответно приключването му с налагане на дисциплинарно наказание. Очевидно от обстоятелствата, които стават известни днес и в писмените документи и станаха известни през последните един, два месеца, по мое виждане съществуват много основания за инициране на такива производства, не казвам за налагане на дисциплинарно наказание, а защото релевантните факти и обстоятелства, би следвало да бъдат установени в едно образувано дисциплинарно производство, но за инициране на такива съществуват и към настоящия момент, и е вероятно да бъдат установени такива обстоятелства в проверката, която е назначена от господин Сарафов. Това като първо уточнение.

Аз бих искала, освен това да повдигна още няколко въпроса все изведени от тези говорения от последните два месеца, включително във Вашите изявления, и във връзка с това, което днес казахте, и те са в следния смисъл.

Дали, считате за необходимо и възнамерявате ли, да назначите проверка на дейността на дирекция „Публична комуникация“ към администрацията или в администрацията на главния прокурор, поради обстоятелствата, които сами Вие днес изнесохте, и поради съществуващата вероятност за подобна практика и в предходни периоди. Аз няма да Ви подавам информация в този смисъл, но мисля, че и Вие сте достатъчно и компетентен и опитен, за да имате възможност да проследите назад във времето други случаи, които по описанието, което Вие днес направихте на две насоки, на две линии на практика, биха могли да бъдат намерени други подобни случаи в близкото и в по-далечното минало.

На следващо място, възнамерявате ли или, ако вече сте направил моля да ни уведомите и сте иницирал проверка по отношение на използването на почивната база в курортен комплекс „Боровец“ и евентуално на другите почивни бази на прокуратурата. Защото, аз попитах в прав текст господин Гешев, тук в тази заседателна зала, дали е вярно, това което Вие твърдите за използването на тази почивна база, той тук в публично заседание и пред всички членове на Пленума на Висшия съдебен съвет отрече това обстоятелство. Вие продължавате да твърдите, че той го е използвал за свои собствени нужди Вие казахте мисля, че лична резиденция и съответно възнамерявате ли да предприемете някакви действия за изясняване на тези обстоятелства, и на следващо място бих искала да Ви попитам нещо, което ние някак си премълчаваме или подминаваме, не зная дали това е някаква следствена тайна, но ми се струва, че не би следвало да бъде. Къде смятате, че е направен не записа, а разговора, съответно и записа с господин Стоев? Това във въпросната резиденция ли се е случило на курортен комплекс Боровец или на друго място? Защото, аз чух твърдения и на господин Гешев и на господин Стоев, че този разговор е направен, съответно и записът вероятно е направен в жилището на господин Гешев, но аз не разбрах това жилище, дали е въпросната почивна станция или става въпрос за друго място, на което той да е живеел. Отделно от това, само да обърна внимание на тези обстоятелства, които са свързани със страничните шумове по време на този запис, просто, за да дам така възможност да се коментират и тези неща и все във връзка с практиките, които и Вие сам твърдите, че са съществували в прокуратурата. Вие казахте да, относно точността на движение, смятате ли че е достатъчно, относно проверката която сте назначил, смятате ли че е достатъчно извършването на проверка единствено по тези петдесет и няколко

дела, които казахте, които са образувани, срещу лица заемачи или попълват информация за извършено престъпление от лица, доколкото те очевидно не са привлечени, като обвиняеми заемачи висши публични длъжности, защото и в публичното пространство и ние след малко ще се занимаваме с един подобен въпрос има достатъчно информация за други досъдебни производства или предварителни проверки, по които има основание да се счита, че не са своевременно предприемани съответните действия за установяване на релевантните факти и обстоятелства и за приключване на тази проверка, за образуването на досъдебно производство и евентуално за приключването на досъдебно производство. Т.е., считате ли, че има основание и в други случаи да бъдат извършени такива проверки, доколкото и Вие като изпълняващ длъжността - „главен прокурор“ и други прокурори, на които евентуално Вие възложите, биха могли да дадат указания по предприемане на конкретни действия, по конкретни преписки, пак повтарям, дори в публичното пространство има информация за такива случаи, която, дали е достоверна е отделен въпрос. Ако не сте успял да запишете аз ще Ви помагам. Те са три въпроса.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева!

Господин Стоев ще се включи в този кръг задаване на въпроси.

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз, първо да улесня господин Сарафов, тъй като той не е присъствал на тази среща и няма как да отговори, аз съм бил на тази среща, за да обясня на госпожа Дишева, срещата е в къща, в Бояна, в София. Няма нищо общо с почивната станция.

Благодаря, Ви! Аз такива птички и кучета не съм чул, но повече няма да говоря, тъй като съм аз дал съответен, където трябва ... (не довършва).

АТАНАС СЛАВОВ: Значи, Бояна, а не Боровец и без анималистични участия в записа.

Господин Сарафов, заповядайте да отговорите на въпросите!

БОРИСЛАВ САРАФОВ: В такъв случаи, ще пропусна отговора на въпроса, който зададохте в този му параметър, задраствам го сега.

Първо, искам да уверя госпожа Дишева, че съм напълно съгласен с изложените от нея доводи, по отношение на спрените досъдебни производства и по тях също е възложена проверка, както казах те са двадесет и няколко, но по тях ще се извърши проверка, след като спрат действащите, висящите досъдебни производства. Аргументите са изключително правилни, което изтъкнахте, възможни е да спрени неправомерно, да е преустановено събирането на доказателства по тях, и както казах да са вкарани в някаква летаргия, с оглед да бъдат възобновени в подходящ и необходим на някого момент. Така че, тази проверка, да, госпожо Дишева, напълно сте права ще обхване и спрените досъдебни производства.

Сърдечно благодаря и за предложението Ви, аз самия да инициирам поощрение и наказание без да минава опосредено през Инспектората на Висшия съдебен съвет и както казахте, аз ще се възползвам в такъв случаи от вашето предложение и ще инициирам лично, както поощрения, така и наказания, ако разбира се резултатите от тази проверка провокират изводи в тази насока - поощрение или наказание.

Въпросът е, както съм го записал е по отношение проверка на дейността на дирекция „Публична комуникация“. Там към настоящия момент едно от първите неща, които направих, въпреки че аз съм изключително от скоро, заемам длъжността,

всъщност изпълнявам функциите на главен прокурор, едно от първите неща бяха да прочистя тази дирекция. Към настоящия момент тези служители, които бяха въведени по указание на господин Гешев и тези практики са вече освободени и не са служители на прокуратурата на Република България. Проверка не съм назначавал, но аз зная, служебно ми е известно, какво се е случвало и тези служители, които извършваха тази дейност към настоящия момент, вече не са служители на прокуратурата.

По отношение на почивката база: Към настоящия момент почивката база на курортния комплекс Боровец вече се използва от всички магистрати и аз като изпълняващ функциите - „главен прокурор" вече одобрявам заявки за почивка, както на магистрати, така и на служебни служители. Тя не е много голяма и не е с голям капацитет да поеме твърде много почиващи, но всеки който е пуснал заявка го преценява определена комисия и в зависимост от това, дали е ползвал почивни бази на прокуратурата или не, получава в крайна сметка одобрението за ползване на тази почивна база. Да, към настоящия момент почивната база в Боровец, вече се използва от всички магистрати и служители на прокуратурата на Република България. Почивните бази на прокуратурата са още две в гр. Бяла на Черноморието и на Витоша, така неречената хижа „Трендафила“. До настоящия момент не съм назначавал проверка на тези почивни бази, може би твърде кратко време изпълнявам длъжността и не се бях сетил в този аспект, но ще го обсъдя с колегите си, включително с дирекция „Финансово стопански дейности" да се назначи проверка на разходвани средства, нощувки и т.н. на тези почивни бази, т.е. може би сте права, че една проверка по отношение ползването на тези бази е необходима. Но, това не съм сигурен, че трябва да стане точно сега в активния летен сезон, защото тези почивни бази се ползват за отдих от магистрати

и служители в прокуратурата и една такава ревизия точно сега, би възпрепятствала може би в някаква степен персонала на тези бази да обслужва активно почиващите магистрати и служители. Може би след края на активния летен сезон, тези почивни бази, които освен почивни бази са и учебни бази на прокуратурата на Република България, може би трябва да бъде направена такава проверка или ѝ ревизия. Записал съм си го и ще си го припомня, когато дойде момента. ... (реплика от залата -не се чува). Да, да, извинете ме, пропуснах, извинете ме всъщност и Цигов чарк, която е всъщност основната почивка база. Тя е с най-голям капацитет грешката е моя, може би съм смутен, и не успях да се сетя. Три почивни бази и Боровец е четвъртата.

По отношение на записа с господин Гешев, господин Стоев даде пояснение, така че, няма да отговарям.

По отношение последния Ваш въпрос за проверката: Към момента са фиксирани и се проверяват петдесет, казах няколко не си спомням точната бройка активни, висящи досъдебни производства и двадесет и няколко спрени досъдебни производства, срещу лица заемащи висши и държавни длъжности. Тази проверка се осъществява от осем прокурори от Върховната касационна прокуратура основно от отдел Инспекторат на Върховна касационна прокуратура. Това е отдел административен, където се включват и инспекторските функции. В настоящия момент напълно сте права, че трябва да се подадат и други досъдебни производства, защото са важни не само тези лица, срещу лица заеми висши държавни длъжности, но и други дела, някои от които не са също такива лица, но са твърди важни с високо обществен интерес, висока във фактическа и правна сложност, така че проверка е уместно, разумно да бъде направена, но за момента капацитетът на прокуратурата и специално на Върховна касационна

прокуратура и отдел „Административен“ не позволява да се назначи още една паралела на проверка с тази. Така, че тази ревизионна дейност, проверовъчна, по отношение на двата основни параметъра за добро и качествено правосъдие, срочност и ритмичност в едно разследване ще продължи и ще бъде задача без край. Това ще бъде перманентна дейност, която ще обхваща наказателни производства от различно естество, но разбира се тези проверки ще бъдат съобразявани само и единствено и с капацитета и възможностите на проверяващите екипи. За съжаление те не са безкрайни, а делата които трябва да се проверят, както казахте Вие вероятно са доста. В този смисъл обаче и в този контекст бих искал да кажа още нещо. Тъй като намерих, това ще стане вероятно въпрос на разговори по т. 2 от дневния ред, тъй като намерих един доклад на Инспектората на Върховна касационна прокуратура, който касае дейността на магистратите работили под така вечния казус „Осемте джуджета“ аз възложих на екип от Софийска апелативна прокуратура да извърши проверка по всички дела проверки, като съобразят по този казус, по тази тема, като съобразят и констатациите в посочения от мен и изпратен на Вас - изпратих вчера доклада на представляващия Висшия съдебен съвет - господин Магдалинчев, изпратих този доклад на Вас за запознаване. Този доклад трябва да бъде взет предвид от екипа, от прокурори от Софийската апелативна прокуратура, които да излязат със становище във възможно най-кратък и разумен срок, за да видим има ли нарушения, има ли пропуснати изпълнения на служебните задължения от някои магистрати. Има ли от тях действия, които бихме ги квалифицирали, така както е посочено в доклада, не като основание за дисциплина, а за наказателна отговорност и тогава ще бъде взето съответното решение и то точно от тези прокурори. Към настоящия момент, аз виждайки, колко

е неправилно главния прокурор, който и да е той лично да се намесва, по каквото и да е начин в наказателно производство, по което и да е наказателно производство, не смятам да давам, никакви указания, по което и да е дело, напротив, аз държа в прокуратурата да се възстанови климата, така както е в съда, всеки да решава делата си по своето вътрешно убеждение и съобразно доказателствата. Отделен е въпросът, че понякога за съжаление се случва вътрешно убеждение да противоречи на доказателствата по делото. Това наистина не трябва да се допуска, но това ще има контролни инстанции и инстанционен и служебен контрол в прокуратурата, така че аз не бих разпоредил на никой да образува или да прекрати, което и да е дело. Така че, се надявам горестоящата, както казах прокуратура на компетентна прокуратура, компетентната е Софийска градска прокуратура, тази която трябва да разследва действията, както по казуса - самия казус с така наречения асансьорен завод, който е казуса с „Осемте джуджета“, така и деянията на магистратите, които са работили по този казус. Горестоящата прокуратура на Софийска градска прокуратура е именно Софийската апелативна прокуратура и аз не бих се намесил във вътрешното убеждение и в решаващите изводи на колегите, които ще направят тази проверка и които ще сложат своите подписи под нея. Така че, пълно тяхно правомощие е да ревизират и надявам се обективно, всестранно и пълно да излязат със съответните заключения, включително, ако се налага да отменят незаконосъобразни актове на долустоящата Софийска градска прокуратура. Това е, което искам да кажа. По отношение на проверките абсолютно сте права, но към настоящия момент не можем да проверим всички наказателни производства. Прокуратурата и шестия отдел „Административен“ на Върховната

касационна прокуратура нямат този капацитет. Готов съм да отговоря и на други уточняващи от Вас въпроси, госпожо Дишева.

АТАНАС СЛАВОВ: Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви, г-н Сарафов, за отговорите. Аз само бих искала да Ви подсказва откъде може да намерите информация за досъдебните производства, които по мое виждане се нуждаят от подобна проверка и евентуално как да подходите при преценката кои са по-приоритетни.

В годишния доклад за работата на прокуратурата, който ние слушахме съвсем наскоро, преди около месец, г-н Гешев все още беше главен прокурор, аз му зададох въпроса във връзка с подобни висящи производства, които в продължение на много години (не си спомням конкретните цифри, но аз ги бях цитирала тогава, докладът не е пред мен в момента), ставаше въпрос за няколко десетки или няколко стотин (не съм сигурна) досъдебни производства, които са превишили някои от тях многократно допустимите срокове за приключване на разследване. Така че от този доклад може да вземете информация, там бяха отделени по бройки и по продължителността на сроковете такива досъдебни производства. И аз тогава го заявих, и сега го казвам – меко казано, има изключително притеснителни срокове на продължителност. Мисля, че в края на май беше въпросното заседание, 30 май, на Пленума на Висшия съдебен съвет. Мога да Ви помогна с мястото, където са обсъждани тези въпроси.

Благодаря Ви още веднъж!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря, госпожо Дишева! Преди да дам думата на г-н Стоев, бих искал да обърна внимание, тъй като ставаше дума за това какви проверки ще се назначават и да споделя, че на мен в предишното ми качество и на народен представител, и на адвокат, работещ в гражданския сектор, беше

известно в хората, които наблюдаваха дейността на Гешев, че се използва този механизъм за писане на пускане на анонимни статии по медиите и образуване на проверки. Беше известно. Тоест не става дума за нещо, което се е случвало от 15 май насам. Затова, разбира се, по Ваша преценка, ако прецените такава проверка да бъде извършена за период преди този срок, за да покроем известни обществени очаквания за разкриване на обективната истина. Щом на мен ми е било известно, без да съм в сферата специфична на наказателното правосъдие, очевидно е имало някакъв такъв механизъм на работа. И разследващите журналисти са знаели за това, и другите журналисти. Даже и псевдонимите циркулираха, под които г-н Гешев е подписвал своите текстове в медиите, не си спомням точно какви бяха тези псевдоними. Така че молбата ми е, ако може да обърнете внимание на този аспект от проверката.

Първо господин Стоев по процедура и след това господин Магдалинчев.

Заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Благодаря, господин Министър! Аз просто исках да взема думата по процедура, че ние много се отклонихме от темата на точката.

Сега, малко ще се пошегувам – заприлича на изслушване на бъдещия главен прокурор едва ли не. (Реплика от залата, не се чува) Да, ако трябва, ще го поканим по някаква тема да говори, но нека да се върнем по темата. Казвам го не за друго, а от уважение към колежата Янкулов, който седи отвън и чака сигурно вече от два часа.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз ще бъда кратък, вероятно 15 секунди ще Ви отнеме.

Искам да попитам господин Сарафов: проверките срещу колегите членове на Висшия съдебен съвет останаха на стадий

предварителна проверка или прераснаха в досъдебни производства?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Тъй като господин Магдалинчев беше съвсем кратък, ще си позволя първо да отговоря на него със съвсем кратък отговор.

В самата справка съм посочил, че едната от проверките е прераснала в досъдебно производство, образувано също с постановление на прокурор от Върховна касационна прокуратура. Дали това е законосъобразно или не, аз вече дадох своята трактовка. Така че по едната проверка е образувано досъдебно производство, като доколкото ми е известно, след постановлението за образуване на досъдебното производство от прокурорите от Върховна касационна прокуратура по нея няма никакво движение и не са извършвани никакви действия по разследването.

Ще се върна към въпросите, които постави госпожа Дишева.

Госпожо Дишева, напълно сте права и Ви благодаря за идеята. Именно така ще приоритизирате работата по последващи проверки. Да, както казах, Вие сте права. Ще взема като отправна точка годишният доклад на Прокуратурата на Република България и ще приоритизираме тези дела, които са най-забавени. Впрочем, в Националната следствена служба, където бях директор 5 години и половина, редовно и регулярно се проверяваха изоставащите дела. лично аз винаги съм бил на мнение, че бавното правосъдие е лошо правосъдие. Всеки път, когато някой необосновано забави някое наказателно производство и то се проточи във времето повече от 3 години, съм назначавал проверка в състав от заместник-директорите на Националната следствена служба, които да проверят има ли срочност и ритмичност в действията по разследване. За мен е абсолютно недопустимо по едно досъдебно

производство да има период от 6-8 месеца или дори година, по което да не се извърши нищо. Това е абсолютен отказ от правосъдие и дори би могло да се търси и някаква отговорност и дори не само дисциплинарна, защото в крайна сметка едно такова бездействие по делата, означава някакво укривателство по отношение на разследваните обекти и като давностни срокове, и като възможности да се заличат следи и свидетелски показания, и т.н.

Да, ще провеждам такива проверки. Разбира се, аз не зная колко време ще изпълнявам функциите на главен прокурор, това може да бъде и много кратък период, но докато изпълнявам тази функция, срочното и качествено разследване по делата, срочната и ритмична работа по делата ще бъде мой абсолютен приоритет. В този смисъл, благодаря Ви за предложението!

И за да отговоря и на господин Славов по отношение на статиите, аз не се съмнявам, че имате достатъчно информация, защото сте изпълнявали сериозни публични функции и като министър на правосъдието, и преди това в битността Ви на народен представител. За съжаление, тази практика съществуваше, но към настоящия момент ние трябва да се отърсим от лошите практики. С това този период от последните седмици, месеци и изобщо управлението на г-н Гешев между другото, беше полезен. Той беше много вреден за прокуратурата, той опростачи прокуратурата до едни незапомнени нива, но той беше и полезен. Беше полезен с това да покаже какво не може, какво не трябва да се допуска. Има неща, които стоят на пътя на прокуратурата напред като дърво пред пътя. Ако това дърво, ако тези неща не бъдат премахнати, прокуратурата не може да продължи напред.

Аз съм на мнение, имам своята амбиция, надявам се на подкрепа от всички Вас, членовете на Висшия съдебен съвет, тези

препятствия от пътя на прокуратурата като една нормално работеща в полза на цялото общество, а не на личността на главния прокурор, институция да бъде напред. Нека пътят продължи напред нормално, съобразно закона и морала в полза на цялото общество, а не на една личност. Такъв авторитаризъм не бива и не трябва да се допуска! Това е изводът, това е горчивият опит, от който трябва да се поучим от последните 3 години.

Благодаря Ви, колеги!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Сарафов!
Госпожа Керелска, заповядайте!

СВЕТЛАНА БОШНАКОВА: извинявайте, но аз вдигам ръка още преди 3 изказвания. Може ли все пак да ми дадете думата?

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожо Бошнакова, извинявам се! Пред мен има два екрана, които ги сменям от време на време, но няма как да видя. Извинявам се! Заповядайте, имате думата!

СВЕТЛАНА БОШНАКОВА: Аз вземам повод от изказването на г-жа Дишева във връзка с проверките по сročността, стана толкова атрактивна тема, но понеже виждам, че г-жа Точкова е на екран, знаете, че една от функциите на Инспектората са планови, комплексни, индивидуални проверки на сročността. Може би там има данни в тази насока, които биха могли да подпомогнат г-н Сарафов или пък съответно биха могли да се възложат в тази насока проверки от Инспектората, защото става въпрос наистина за много дела, поне това, което чувам. Просто само като предложение, то не е изказване. Ако прецените, че е удачно, защото считам, че Инспекторатът в този случай би могъл да окаже съществена помощ. Говорим за сročността.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Бошнакова!

Госпожо Точкова, отношение ще вземете ли? Заповядайте, госпожо Точкова, тъй като бяхте призована от член на Висшия съдебен съвет, затова Ви давам думата. Това че Ви давам думата, породило известно напрежение в Съвета, но не мога да не Ви дам думата, Ви участват по право в заседанието.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Така е. Действително, едно от правомощията на Инспектората е да извършва проверки по срочното движение и приключване на делата и преписките в прокуратурата, в съдилищата и в следствените отделения, разбира се.

Ние осъществяваме тези си функции чрез нашите проверки, които планираме в годишната програма или пък по сигнали, а в конкретния случай няма за мен достатъчно конкретика на кои точно производства трябва да извършим проверка по движението на делата и преписките в прокуратурата, но имайте предвид това, че по силата на разпоредбата на чл. 30, ал. 5, т. 10 от ЗСВ само колегиите на Висшия съдебен съвет – съдийска и прокурорска колегия, могат да ни възлагат такива проверки. Съответно ако бъдем сезирани със съответните сигнали, бихме могли да извършим и подобни проверки.

Това е, което мога да кажа. В повече конкретика не бих могла да изпадна.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Господин Чолаков иска да попита нещо.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Един въпрос ми се породил в момента. Тъй като, когато встъпих като председател, се направи първата цялостна проверка на дейността на Върховния административен съд от Инспектората. Знам, че и на ВКС също беше направена такава проверка. На ВКП правена ли е някаква проверка? (Т.Точкова: Да.) Правена е?

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Да, направихме проверка не помня в коя година и на Върховната касационна прокуратура, съответно доколкото си спомням, не бяха установени нарушения по движението и приключването на делата, както и на Националната следствена служба - направихме проверка на работата на Националната следствена служба.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Госпожа Керелска.

Отново извинявам се, г-жо Бошнакова. Заповядайте!

СВЕТЛАНА БОШНАКОВА: Аз се извинявам! Очевидно не ме е разбрала г-жа Точкова. Имах предвид точно комплексните проверки и плановите, които се правят, дали случайно там не са открити такива данни, защото ние не знаем какво точно в момента се работи, може да има установени и такива нарушения по отношение на продължителността на делата. Това беше моята идея дали в резултат на тези проверки, които знам, че се правят периодично на съответните прокуратури и следствени отдели не е констатирано такова поведение. Защото аз също не знаех. Току-що чух, че има такива продължителни, не че не съм знаела, но толкова забавени дела, все пак извършването на тези проверки би могло, ако има такива данни, да ни сигнализират съответно с предложения. Това беше моята мисъл.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Господин Чолаков, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Госпожа Точкова нещо искаше да каже, но понеже възникна още един въпрос, който касае нея, аз искам да я попитам: извършвана ли е проверка относно случайното разпределение на преписките в прокуратура? Извършвана ли е такава проверка през годините? Това ми е въпросът към г-жа Точкова.

А иначе исках да направя едно уточнение и да попълня информацията на г-н Борислав Сарафов във връзка с имотите на прокуратурата и да му задам един въпрос.

Но ако може, г-жа Точкова да ми отговори на въпроса във връзка с това има ли проверки относно случайното разпределение на делата.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожо Точкова, може да отговорите на въпроса.

Уважаеми колеги, тъй като чувам призови да се върнем към точката, към предмета на това изслушване, моля наистина да се придържаме към първоначално обявения предмет на изслушването, но ако г-жа Точкова пък прецени, може да отговори на поставения въпрос.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Ако имам думата, искам да кажа, че Вие най-добре знаете, защото всички актове от проверки се изпращат на Висшия съдебен съвет и се разглеждат от съответните комисии по дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към ВСС в двете колегии. Така че ние каквото сме установили, сме Ви го изпратили и Вие сте запознати с него.

Действително в рамките на всяка една комплексна планова проверка извършваме проверка за това спазва ли се принципа за случайно разпределение на делата и преписките не само в съдилищата, но и в прокуратурите и досега не сме установявали нарушение на принципа за случайно разпределение в прокуратурата, но с тази информация би трябвало всички Вие, членовете и на двете колегии, и на Пленума да сте запознати. Благодаря!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Господин Магдалинчев.
Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Сарафов, само да Ви уведомя, че имотите, които прокуратурата ползва като свои почивни и учебни бази не са 4, а са 5, т.е. освен базата в Боровец, Бяла, Витоша и Цигов чарк, в стопанисване на прокуратурата Висшият съдебен съвет... (Прекъсната.) Моля? С решение на Висшия съдебен съвет е предоставен и курортен комплекс „Чайка“, който се намира на Златни пясъци. Ние имахме тогава дебати и аз съм се противопоставяла много по въпроса дали прокуратурата има нужда от тази база, защото тя тепърва ще погълне много капиталови средства за извършване на ремонти и поддържане, защото става въпрос за база с доста голяма квадратура, с няколко сгради, барбекюта, външни басейни, един със сигурност, а може би и да са няколко, вече не си спомням. Така че имайте го предвид това и не е лошо да извършите преценка има ли нужда прокуратурата от тази допълнителна база или не, защото по мое мнение тя много натоварва бюджета на Висшия съдебен съвет в частта за капиталовите разходи, които трябва да се извършват в следващите години. Това по отношение попълване на информацията.

А сега имам въпрос към Вас, тъй като ние трябва да се занимаваме и с темата за „Осемте джуджета“, мисля, че в темата ми е въпросът: какво е Вашето отношение към този случай „Осемте джуджета“, защото много добре Ви е известно... (Прекъсната.) Госпожо Дишева, но г-н Сарафов пак ли ще го извикваме по втора точка? (Гласове от залата: Да, по втора точка.) Добре, значи тогава ще си оттегля въпроса, колеги, няма проблем.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Господин Магдалинчев, процедурно предложение. Заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз предлагам да се ориентираме, вече горе-долу се поизчерпа темата по точка 1. Само напомням, че аз имам да докладвам финансови точки, но в 15.00

часа трябва да съм в Бюджетната комисия в Парламента, бюджетът ще се разглежда. Така че имайте го предвид това нещо, моля Ви!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Уважаеми колеги, има ли последен, нека така да попитам, въпрос към г-н Сарафов по точка 1 или можем да вървим към оформяне на някакъв диспозитив? Не виждам желание за въпроси.

Благодаря Ви, г-н Сарафов по точка 1, че дадохте изчерпателна информация. Ще Ви помоля да останете и за изслушването по точка 2, вероятно въвн е по-удобно. Благодаря Ви!

(Борислав Сарафов напуска залата)

Има постъпило предложение за диспозитив от г-жа Чапкънова, което беше в смисъл, че Пленумът на Висшия съдебен съвет приема за сведение така представените справки и информация като точка едно, и точка две - да бъде информиран Висшият съдебен съвет за извършената проверка, назначена със заповед на и.ф. главен прокурор.

Сега, може би с оглед прецизност, трябва да допълним този диспозитив или можем така да го гласуваме. Предложение? За резултатите, добре.

В такъв случай чета окончателния текст. Пленумът на Висшия съдебен съвет приема за сведение представените справки от Прокуратурата на Република България. Това е точка 1.

Точка 2. Да бъде информиран Пленумът на Висшия съдебен съвет за резултатите от назначените и извършени проверки със заповед на изпълняващия функциите главен прокурор.

Уважаеми колеги, моля да гласувате. Има мнозинство за взетото решение. 15 гласа „за“.

Има ли „против“? Мисля, че няма „против“. Няма „против“.

Има взето решение и постъпило предложение да направим почивка до 13.30 ч.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

1. ОТНОСНО: Обсъждане на данни относно опит за натиск и влияние върху членове на Висшия съдебен съвет, инициирали предложението за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от длъжността „главен прокурор“

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. Допуска за изслушване Борислав Сарафов – изпълняващ функциите „главен прокурор“ на Република България.

1.2. Приема за сведение представените справки от Прокуратурата на Република България.

1.3. Пленумът на Висшия съдебен съвет да бъде информиран за резултатите от извършените проверки, назначени със заповед на Борислав Сарафов - изпълняващ функциите „главен прокурор“ на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

доц. д-р АТАНАС СЛАВОВ

(Заседанието продължава под председателството на Боян Магдалинчев – представляващ Висшия съдебен съвет)

(след почивката)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, продължаваме заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет с двете бюджетни точки, които ще Ви докладвам аз.

Точка 6 от дневния ред. (оживление в залата) Колеги, Моля Ви! Точка 6 от дневния ред е образувана по повод искане на председателя на Софийския окръжен съд за осигуряване на допълнително средства по бюджета за 2023 г. за изплащане на обезщетение по изпълнителен лист.

Става дума за искане в размер на 2 756 099, 06 лв., които са необходими за изплащане на суми по изпълнителен лист от 01.06.2023 г., с който Софийският окръжен съд е осъден да заплати на Йълмаз Ясин, от Германия, като обезщетение сумата в размер на 1 565 289,87 лв., представляващи равностойността на 800 320 евро, законна лихва върху същата сума в размер на 1 181 809,19 лв. и разноси по делото - 9 000 лв.

Колеги, издаден е изпълнителен лист. Осъдени сме от Софийския градски съд, на първа инстанция осъденият е от Софийският окръжен съд. Става дума за наказателно дело, което е образувано пред Районния съд-Сливница, по чл. 251 от НК за недеklarирана валута от този немски гражданин. Признат е за виновен с присъда. Съдът е постановил конфискуване на сумата 800 320 евро и след това присъдата е обжалвана пред Софийския окръжен съд. В тази част присъдата е потвърдена. Впоследствие сумата е конфискувана по чл. 251, ал. 2 от НК, която е единствено

към онзи момент. Сега е заведено дело пред Софийския градски съд. С решение на Софийски градски съд Софийският окръжен съд е осъден да заплати на Йълмаз Ясин сумата в размер на 800 320 евро или неговата легова равностойност в размер на 1 565 289,87 лв., представляващи претърпяна имуществена вреда, вследствие нарушение на правото на Европейския съюз при поставяне на крайния съдебен акт. Става дума за Решение по внохд № 294/2014 г. на Софийски окръжен съд, който е в противоречие с чл. 4 § 2 и чл., 9 § 1 от Регламент/ЕО/ № 1889/2005 г., на Европейския парламент и на Съвета на Европа от 26.10.2005 г. Това решение на Софийския градски съд е обжалвано пред Софийския апелативен съд. Софийският апелативен съд със свое решение от 27.05.2023 г. е потвърдил решението на Софийски градски съд, като е осъдил вече и Окръжния съд да заплати допълнително разноси в размер на 9000 лв. и е издаден изпълнителният лист.

Колеги, просто няма какво да се прави. Много голям разход имаме вече в тази посока, но така или иначе трябва да имаме информация. (Г.Чолаков: Може ли?) Да, може, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Решението на въззивния съд обжалвано ли е пред касационния съд? (Намесва се О.Керелска, без включен микрофон: Има печат на решението на Районния съд, че е влязло в сила.) На градския съд? (О.Керелска: На Градския, на първата инстанция имам предвид. Обаче не мога да видя датата.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ (без включен микрофон): Осъдителната ли имате предвид?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, на първоинстанционния съд решението, което е на Градски съд. Сега ще Ви кажа. Да, пред Апелативния, да. Имам решение, че потвърждава решение на Апелативния съд, което е с дата, сега ще Ви кажа на коя дата е решението на въззивната инстанция. (Намесва се г.Захарова, без

микрофон: Вижте печата на първата инстанция.) Решението на въззивния съд е от 27.03.2023 г. и имаме – „решението е влязло в сила“, обаче не може да се разбере датата. Печатът е върху първоинстанционния съдебен акт, където се поставят по принцип тези печати, което означава, че е влязло в сила. (говорят помежду си, без включен микрофон) Не подлежи за бюджетните на изпълнение въззивното решение. Бил съм ответник, знам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Приканвам Ви малко по-сериозно да погледнем въпроса. Решението действително е влязло в сила. Нека да не бавим, лихвите се трупат жестоко. Дължим лихва, колкото е главницата, приблизително. (говорят помежду си, без включен микрофон) Точно така. Влязла е в сила, издаден е изпълнителният лист, имаме изпълнително основание, претендира се сумата. Колкото повече се бавим, толкова по-голяма лихва ще плащаме повече. (говорят помежду си) Не, не, колеги, нищо подобно. Колеги, нищо подобно! Това са няколко случая вече с Районния съд – Сливница. Там имаме може би около 4 млн. вече присъдени суми. Това е различен случай. Толкова голяма сума за първи път идва. (говорят без включен микрофон) Решението на Апелативния съд е от 27 май. Да, от 27 май. Сега сме юли месец, колеги. (А.Дишева: Май или март?) Май, май. Заседанието е на 6 февруари. Март ли е? Три ли е? Разчитам го като 5, но няма значение. (О.Дамянов: ...дали на хартията печатът си личи датата, защото кат е ксерокс?) (А.Дишева: На първата инстанция.) (О.Дамянов: Да, на първата инстанция.) Ето го на първата инстанция. Това е изпълнителният лист. (А.Дишева: Дайте печата да видим дали личи.) Влязло в сила. (О.Дамянов: 7 май, според мен.) Седми, не знам. Влязло е в сила, хора. Недейте да мислите, че няма да влезе в сила и има изпълнителен лист. Точно така е.

Колеги, ако имате изказвания, казвайте. Ако няма, да подложа на гласуване предложението и това е.

Предложението на Комисия „Бюджет и финанси“ е Пленумът на Висшия съдебен съвет да даде съгласие Софийски окръжен съд да извърши разход по § 10-00 „Издръжка“ в размер на 2 756 099 лв. (в т.ч. Обезщетение за имуществени вреди - 1 565 289,87 лв., Законна лихва, считано от 16.02.2016 г. в размер на 1 181 809,19 лв., Разноски - 9 000 лв.), необходими за изплащане на предявено вземане по издаден изпълнителен лист от 01.06.2023 г., с който Софийският окръжен съд е осъден да заплати на Йълмаз Ясин, от Дуисбург, Германия, обезщетение за претърпяна имуществена вреда, вследствие нарушение на правото на Европейския съюз при постановяване на краен съдебен акт - Решение от 16.02.2016 г. по внохд № 294/2014 г. по описа на Софийския окръжен съд.

Точка 2. Възлага на дирекция „Бюджет и финанси“ средствата да бъдат заложи при разработване на бюджета на Софийския окръжен съд за 2023 г.

И точка 3. Възлага на дирекция „Бюджет и финанси“ да изготви искане до министъра на финансите за целево осигуряване на допълнителни средства за изплащане на суми по изпълнителни листове от бюджета на съдебната власт по образувани съдебни дела преди отмяната на разпоредбата на чл. 251, ал. 2 от НК.

Колеги, тези пари са от държавната хазна. Те са взети от нашия бюджет и отиват там. Затова и точка 3 е да направим някакъв опит за целеви средства. Вече горе-долу тези суми са над 6-7 млн. лева. Какво ще ни каже Министерството на финансите е съвсем друго нещо, но трябва да положим някакви усилия. Това са доста пари. Добре.

Ако няма повече изказвания, подлагам на гласуване този текст на решение.

Който е „за“, моля да гласува. 16 гласа „за“.

„Против“ - един глас. Приема се решението.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

6. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Софийски окръжен съд за осигуряване на средства за изплащане на обезщетение по изпълнителен лист

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ДАВА СЪГЛАСИЕ Софийски окръжен съд да извърши разход по § 10-00 „Издръжка“ в размер на 2 756 099 лв. (в т.ч. Обезщетение за имуществени вреди - 1 565 289,87 лв., Законна лихва от 16.02.2016 г. - 1 181 809,19 лв., Разноски - 9 000 лв.), необходими за изплащане на предявено вземане по издаден изпълнителен лист от 01.06.2023 г., с който Софийски окръжен съд е осъден да заплати на Йълмаз Ясин, роден на 03.03.1977 г. в гр. Дуисбург, Германия, с адрес гр. Дуисбург, ул. „Менцелщрасе“ № 32 обезщетение за претърпяна имуществена вреда, вследствие нарушение на правото на Европейския съюз при постановяване на краен съдебен акт - Решение от 16.02.2016 г. по ВНОХД № 294/2014 г. по описа на Софийски окръжен съд.

6.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Бюджет и финанси“ средствата да бъдат заложили при разработване на бюджета на Софийски окръжен съд за 2023 г.

6.3. ВЪЗЛАГА на дирекция „Бюджет и финанси“ да изготви искане до министъра на финансите за целево осигуряване

на допълнителни средства за изплащане на суми по изпълнителни листове от бюджета на съдебната власт по образувани съдебни дела преди отмяната на разпоредбата на чл. 251, ал. 2 от НК.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Следващото решение е по точка 10.

Точка 10, колеги, е по повод писмо от Министерството на финансите от 30.06.т.г. за съгласуване на проект на решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за държавния бюджет на Република България за 2023 г.

Колеги, неслучайно Ви казвам, че това писмо на Министерството на финансите постъпи тук, при нас, на 30.06.2023 г. В писмото се казва, че ни се изпраща проект на решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за държавния бюджет на Република България за 2023 г., като се моли нашето становище и бележки по законопроекта и материалите към него да бъдат изпратени в срок до 29.06., а на 30.06. пристига при нас. Няма как да изразим каквото и да е становище.

Комисия „Бюджет и финанси“ реши при това положение да приемем за сведение. Нашата позиция ще си излагаме сега в Народното събрание. Приемаме за сведение становището на Министерството на финансите по проекта на решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за държавния бюджет на Република България за 2023 г. поради изтекъл срок за произнасяне.

Колеги ще Ви кажа, че само 3 пъти вече ние имаме потвърждаване на нашия проект на решение от месец септември миналата година бюджета за 2023 г. и ние поддържаме своята позиция, където сме посочили разходи в размер на 1 192 млн. лв. в разходната им част. Тук сумите, които се предлагат по становището

на Министерския съвет са със 105 800 хил.лв. по-малко. Те са предимно в капиталовите разходи и издръжката.

По тази точка, колеги, ако няма изказвания, подлагам на гласуване проекта на решение – приемаме за сведение становището.

Който е „за“, моля да гласува. 14 гласа „за“.

„Против“ - няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

10. ОТНОСНО: Писмо от Министерство на финансите вх. № ВСС – 8985/30.06.2023 г. за съгласуване на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Законопроект за държавния бюджет на Република България за 2023 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение становището на Министерство на финансите по проекта на Решение на Министерския съвет за одобряване на Законопроект за държавния бюджет на Република България за 2023 г. поради изтекъл срок за произнасяне.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, кажете да минаваме ли другите точки или не? (шум в залата)

Поканете министъра да дойде.

(доц.д-р Атанас Славов – министър на правосъдието, влиза в залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ

(Заседанието продължава под председателството на доц. д-р Атанас Славов – министър на правосъдието)

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря, г-н Магдалинчев!

Уважаеми колеги, продължаваме с точка 2 от дневния ред, която в последните 3 години или поне няколко аспекта от нея привличаха общественото внимание, но формулировката все пак, която съм предложил на точката е: Обсъждане на участието на магистрати в случая „Осемте джуджета“, представен от „Антикорупционния фонд“, и ефекта му върху общественото доверие в съдебната власт.

Ясно е, че ние няма как като пленум да се занимаваме с установяването на факти, които във висящи производства, проверки и дела са предмет на установяване. Онова, с което следва и е редно да се занимаем е до каква степен участието на определени магистрати по този казус е повлияло негативно доверието в съдебната власт, а също така, от една страна, в светлината изнесените от изпълняващите функции „главен прокурор“ справка, която в рамките на вчерашния ден беше представена на членовете на Съвета, в която справка се съдържат доста сериозни твърдения и заключения за извършени злоупотреби и вероятно със служебно положение и най-малкото съставляващи състав на дисциплинарни нарушения. В същото време за пълнота държа да отбележа, че Висшият съдебен съвет, Прокурорската колегия през изминалата година е разглеждала няколко подадени искания за налагане на дисциплинарни наказания. Всички тези искания са били отхвърлени. Решенията на част от тях са оспорени пред ВАС, ВАС е потвърдил решенията на Прокурорската колегия. Но уважаеми колеги, в светлината на информацията, която получихме от г-н Сарафов в тази изготвена справка от една страна, от друга страна,

информацията или по-скоро позоваването на случая „Осемте джуджета“ в публикувания вчера Доклад за върховенството на правото от Европейската комисия, там има рефериране към този казус, на страница 23 от доклада в българския превод. Очевидно, докато не се сложи на масата този казус и с причастността на магистрати в случая и се изясни тази връзка, тази свързаност няма как да минем напред. Затова аз благодаря на всички Вас, че не просто приехте да гледаме тази точка, а допуснахте изслушването на г-н Андрей Янкулов от Антикоруptionния фонд. Всички ние се нуждаем от едно изясняване на този казус в частта, засягащ ролята на магистратите.

Тъй като и г-н Сарафов, и г-н Янкулов имат готовност да изслушани, но преди това нека членовете на Съвета, разбира се, да вземат отношение, да направят предложения, изказвания, становища. За мен основното е как се използва властта, която е получена по силата на която е получена по силата на закона, намесата в определени производства, нарушавайки по всяка вероятност професионални стандарти, нарушавайки кодекс за етично поведение на магистратите, а на база и на справката, която е изпратена от прокуратурата, има сериозни основания да се счита, че са нарушени и наказателноправни норми. Но все пак аз не съм прокурор, не е моя работа да правя такава квалификация.

Заповядайте, уважаеми колеги.

Преди да започнем с изслушването, госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз първо не разбрах дали документът, който ни е представен от г-н Сарафов е озаглавен „Справка“.... (Прекъсната.) Моля? Не разбрах дали документът, който г-н Сарафов ни е предоставил, който е приобщен в нашите материали и е от дата 21.07.2020 г. се ползва с някакво ниво на

секретен документ, не виждам такъв гриф. Честно казано, не намирам и основание, но да попитам. Това първо. Второ, поради сравнително краткия период от време, който ние имахме да се запознаем с този доклад, бих искала да попитам колегите дали успяха да се запознаят с неговото съдържание, защото аз лично смятам да коментирам определени части от него. Аз лично успях да се запозная. Считаю, че този доклад ще го нарека, той е озаглавен „Справка“, който е изготвен в рамките на проверка, възложена според данните от самата справка от главния прокурор към 2020 г., 24.06.2020 г. пише, и последваща резолюция на заместник-главния прокурор, съдържа информация, която ние сме правили опит, поне по мое настояване или искане, или повдигане на въпроса, да обсъждаме. Бяхме сезирани с въпроси, свързани с това производство и в едно предходно производство за предсрочно освобождаване на главния прокурор, което в тази част, не само в тази част, във всички части беше прието за неоснователно, но според мен е много важно членовете на Висшия съдебен съвет да се запознаят с този документ.

Затова аз питам: колеги, дали успяхте да се запознаете с него, защото неговото съдържание по мое виждане внася голяма яснота и е важно да сме го чели преди да слушаме г-н Янкулов и г-н Сарафов по този въпрос. Това е като предварителна бележка и въпрос по-скоро към колегите.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожо Чапкънова, заповядайте!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви! Колеги, мисля, че първо трябва да обсъдим въпроса дали не следва евентуално тази точка да я гледаме при изключени монитори, защото в самата справка на г-н Сарафов се съдържа информация по досъдебни производства, евентуално той би могъл да инициира и дисциплинарно производство срещу някой от прокурорите, за които

са констатирани нарушения на служебни задължения. Може би преди да започнем каквато и да е дискусия да зададем този въпрос на г-н Сарафов. Вие много добре знаете, че производствата във връзка с дисциплинарните наказания на колегите ги гледаме при закрити монитори. Тук в самата справка също се съдържат и данни от самото досъдебно производство.

Така че преди да започнем каквито и да са дискусии по темата, трябва да решим този за мен изключително важен въпрос, като съответно първо се допитаме до г-н Сарафов. Така си мисля, че е най-редно.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Чапкънова!

Доколкото имах възможност да разговарям с господин Сарафов, ставам с впечатление и видно от липсата на резолюция за това, че част от данните попадат в кръга на защитата по чл. 198 от НПК, също няма резолюция, че е някаква степен на поверителност, и нещо повече, доколкото разбрах от медиите по някакъв начин разполагат вече с този документ и се коментира по самите медии и е публикуван тук-там, т.е. от тази гледна точка поне аз не виждам основания за закриване на заседанието, но все пак решението ще е на пленума.

Госпожа Дишева, господин Стоев.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз само едно изречение. Смятам, че не се налага закриване заседанието на Пленума, тъй като това е само констатации за фактология какво се е случило, без да се навлиза по същество в тези неща. Още повече, действително аз четох части от него в интернет вчера. Затова аз не виждам причина ние да го правим и да го засекретяваме това, но все пак, след като г-н Сарафов ни го е изпратил в този вид, той явно е преценил, че може да се ползва за това обсъждане днес.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: И аз ще бъда кратка. Благодаря!

Колеги, понеже се направи мисля, че за втори път довод във връзка с евентуално образуване на дисциплинарно производство срещу магистрати, в частност, всъщност не се знае в частност, щях да кажа прокурори и следователи, вероятно и съдии, вероятно и съдии, а срещу магистрати бих искала да обърна внимание на обстоятелството, че ограничението по чл. 313, ал. 3 от Закона за съдебната власт се отнася само за случаи, в които има образувано дисциплинарно производство. Текстът гласи следното: *„До постановяването на акта за налагане на дисциплинарно наказание на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице не може да се разгласяват факти и обстоятелства във връзка с дисциплинарното производство.“* Текстът се намира в глава шестнадесета от ЗСВ, която се отнася за дисциплинарната отговорност и е алинея 3 на чл. 313, като в алинея 1 и следващата недвусмислено става ясно, че става въпрос за вече образувано дисциплинарно производство.

Бих искала да уточня това обстоятелство, за да предотвратя последващ дебат по този въпрос. Ако и когато се образуват дисциплинарни производства, ние ще попаднем в хипотезата на чл. 313, ал. 3 от ЗСВ, но към настоящия момент не сме в такава хипотеза и от изказването ми вероятно разбирате, че аз също считам, че липсват основания да пристъпим към разглеждане на въпроса при закрити монитори. Единственото, което бихме могли да направим, е да отправим призив евентуално към лицата, които ще изслушваме, да се ограничат до такива факти и обстоятелства, които не биха представлявали следствена тайна единствено по този въпрос. Сега, господин Янкулов вероятно не би могъл да има достъп до такава информация, господин Сарафов по

презумпция също не би трябвало да има, но за всеки случай може да отправим такъв призив.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз също съм „против“ закриване на мониторите. Само да уточним какъв може да е проблемът с дисциплинарните дела. Някои наши изказвания могат да бъдат приети като основание за отвод. Затова аз призовавам, говоря за Прокурорската колегия независимо от това, да не навлизаме в преценка дали следва, как следва, квалификации, за да не стане така наистина след това да се искат отводи и да се създадат проблеми. Казвам го съвсем добронамерено, но иначе съм „за“ откритото и ще помоля – колеги, дайте наистина само малко постегнато, без да се ограничаваме, но да е по същината на въпросите.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви! Да поканим... (Намесва се Г.Чолаков: Има предложение за закрити монитори все пак.)

Госпожо Чапкънова, да подлагам ли на гласуване предложението Ви?

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Очевидно, че мнозинството желае да бъде в открито заседание. Така че оттеглям предложението, не го гласувайте, да.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви много за разбирането.

Преди да поканя г-н Янкулов за изслушване все пак за колегите, които ни гледат, да уточня, че документът, който е представен на Висшия съдебен съвет е справка от прокурор Марио Василев при отдел 06 към Върховна касационна прокуратура за извършена проверка по преписка № 2070/2020 г. по описа на главния прокурор пр. пр. № 9997/2020 г. по описа на ВКП на основание чл. 4 от Вътрешните правила за работа на прокурорите

от направление „Инспекторат“ и в документа, който е изпратен от изпълняващия функциите „главен прокурор“ се съдържа първо, излагане на фактическата обстановка във връзка с казуса „Осемте джуджета“ - така станал известен в публичното пространство, съдържа се анализ на фактическа обстановка и на действията, професионалните действия на магистрати, които са участвали в делото, в процеса, като накрая на тази справка се съдържат и заключения на прокурор Марио Василев относно законосъобразността на извършените действия от магистратите и въобще начина на водене на това досъдебно производство.

Да поканим г-н Андрей Янкулов от „Антикорупционен фонд“, в качеството му на юрист, на правен съветник, който основно юридически е бил ангажиран с разкриването на определени аспекти от казус „Осемте джуджета“ и припомням на нашите зрители, че г-н Янкулов също така е бил прокурор 10 години на районно и окръжно ниво, а също така е бил и заместник-министър на правосъдието.

(Андрей Янкулов влиза в залата)

Господин Янкулов, добър ден! Благодаря Ви, че се отзовахте на поканата за изслушване по тази толкова важна точка от дневния ред на Висшия съдебен съвет.

Ще Ви помоля при Вашето изложение първоначално да се фокусираме върху онези факти и онези действия на разследващите органи, които всъщност ще са предмет на дебата, т.е. делото е достатъчно богато, казусът е достатъчно богат, с много аспекти и нишки, но да се фокусираме върху тези аспекти, които имат отношение към работата на ВСС. Предлагам да направите някакво кратко изложение в началото на това изслушване и след това членовете на ВСС ще задават въпроси ще искат уточнения.

Благодаря Ви! Заповядайте!

АНДРЕЙ ЯНКУЛОВ: Благодаря, господин Министър!

Уважаеми госпожи и господа – членове на Висшия съдебен съвет, уважаеми господин Министър, благодаря за възможността да присъствам тук и да споделя някои мисли относно този казус, който вече буди сериозно обществено внимание в продължение на 3 години. Мисля, че трябваше, ако трябва да бъде откровен, по-рано да се случи това. Не е речено с мое участие или на някого друго, но по-рано да се случи едно детайлно обсъждане на изнесеното по този казус в този формат, още повече, след като видяхме в продължение на години липсата на институционална реакция по него от страна на прокуратурата, която, все пак трябва да го кажем, е основно замесената институция по казуса.

Ще дам само в началото няколко думи за контекст какво представлява цялата история. Имаме една фирма, група от дружества за производство на асансьори. Това е семеен бизнес и се управлява от и е собственост на баща и син – Илия и Явор Златанови. Двамата обаче са в конфликт за активите на съответното дружеството, дружества, група от дружества и начина, по който следва да се управлява съответният бизнес. Вследствие на този конфликт, семеен и бизнес конфликт, се подават едни взаимни сигнали от различните представители на двата кръга в този конфликт, семеен. От едната страна е бащата Илия, а от другата страна е синът Явор. Тези сигнали през годините не срещат никакво особено развитие на институционално ниво. Първите се някъде може би от около 2017 г. В един момент синът Явор вероятно добива по-сериозна възможност, така по-голяма сила някак си добива в конфликта с баща си и бащата счита, че вече му се изплъзва контрола върху начина, по който се управляват дружествата. Тогава го запознават с бившия шеф на столичното

следствие, небезизвестният Петьо Петров, който извършва своята дейност в неформалния си офис, така известния вече ресторант „Осемте джуджета“ в центъра на София. В края на м.юни 2019 г. е първата среща, която проведат двамата в ресторанта и по думи вече на Илия Златанов (това са сведения на същия), му се казва, че може да му се помогне в този семеен конфликт, но това естествено, няма да дойде даром. И няколко дни след тази среща вече адвокати, които са препоръчани на Илия Златанов подготвят нов сигнал, вече за организирана престъпна група с ръководител синът – Явор, който сигнал се подава в началото на м. юли 2019 г. в Специализираната прокуратура.

Незабавно след подаването на сигнала, ако не още същия, то на следващия ден, се образува наказателно производство по въпросния сигнал, без да се извършва предварителна проверка, какъвто е да кажем обичайният начин на действие в подобни случаи за изясняване на поне изначална достоверност на изложеното в сигнала. По това скоростно образувано наказателно производство така, както скоростно е образувано, така и скоростно започват да се извършват мащабни действия по разследване за изясняване на фактическата обстановка от гледна точка обаче на страната на подателя на сигнала. Разпитани са първоначално всички лица, които имат отношение по казуса от страната на бащата, т.е. търси се едната гледна точка, след като към средата на м. юли 2019 г. Илия Златанов подписва един документ – запис на заповед, в полза на бившата съпруга на бившия шеф на Столичното следствие за стойността от близо 3 милиона лева. Сега знаем, че запис на заповед е едностранна абстрактна сделка, но все пак трябва да има някаква икономическа кауза, която дори и да не фигурира в едностранната сделка и документа, който я олицетворява. Такава

икономическа кауза тук не може да бъде намерена или поне на нас не ни стана известна при запознаването с целия този случай.

Три дни след подписване на този запис на заповед, падежът на който е в края на 2019 г. и който, между другото, е изготвен на същото място, където е изготвен и сигналът до Специализираната прокуратура (това е една нова сграда, в непосредствена близост до сградата на Съдебната палата в София), та три дни след това вече започват активните процесуално-следствени действия срещу сочения като лидер на въпросната организирана престъпна група Явор Златанов и хора от неговия кръг. Той е задържан след акция на Специализираната прокуратура, а от банкови сейфове и жилища, обитавани от него и майка му, са иззети голямо количество пари в брой – над 500 хиляди евро и златни ценности над 35 кг, които самата прокуратура е оценила на стойност над 4 милиона лева в прессъобщение, което е публикувано на следващия ден след тези рейдове. Оттам насетне вече производството започва да тече в един порядък процесуално. Това не е кой-знае какво в момента за нуждите на сегашната тук дискусия, може би няма особена необходимост да се разказва в детайли какво се случва по това производство и в интерес на истината, ние винаги сме разполагали с един ограничен набор от документи от това производство, от които сме вадили заключенията за това какво се е случило.

По-късно вече и Явор Златанов е освободен след неколкомесечно прекарване в ареста. След това е задържан по друго наказателно производство, което е образувано, отделени материали и по заключение на прокурор от Върховна касационна прокуратура (което вероятно ще го цитира и изпълняващият функциите главен прокурор след малко), което е образувано само и единствено с цел той да може повторно да бъде задържан по друго

наказателно производство. Вследствие на своя престой в ареста Явор Златанов претърпява и доста сериозно физическо увреждане.

Винаги в този казус за нас, като изключим тази мълниеносна дейност на институциите по задвижване по казуса, която да кажем може да има едно обяснение - най-логичното, особено на фона и на документите, които подкрепят тази изложена версия, но, както се казва, може да намери и някакво друго процесуално обяснение винаги. Но нещото, което е било за мен конкретно като човек, който е работил и продължавам да работя наказателноправната материя дълго време, нещото, което за мен винаги по този казус е будело най-голямо притеснение и е давало най-голямата яснота, че се касае за едни, да си го кажем, „големи безобразия“, вършени на полето на Специализираната прокуратура, е разпореждането с веществените доказателства, които са иззети и за които споменах в началото. Там са наистина фрапантните, просто аз не мога да ги характеризирам по друг начин, освен като фрапантни закононарушения при произнасянето по тези веществени доказателства. И двете групи веществени доказателства – и парите в брой, и златото са върнати в хода на наказателното производство с постановления на прокурори от Специализираната прокуратура на лица, от които първо, не са иззети в хода на наказателното производство, второ, това се е случило след представяне на едни документи, които да създадат едно привидно правно основание, че съответните лица могат да получат съответните вещи – едни документи, които са, как да кажа (?), меко казано, не странни, ами не знам и аз как да ги охарактеризирам. Документът, въз основа на който е предадена сумата в брой от над 500 хиляди евро, е договор за отговорно пазене на финансови средства, който трето лице било сключило с Явор Златанов и му дало тези пари на Явор Златанов да ги пази по

този договор за отговорно пазене на финансови средства. Явор Златанов ги пази все едно е банка на третото лице и в един момент третото лице отива с този договор пред прокурорите от Специализираната прокуратура и казва: „Ето, аз съм собственик на тези пари, защото по силата на този договор аз съм ги дал на това лице да ги пази. Вие ги взимате от него, значи трябва да ми ги върнете на мен.“ И това при положение, че в хода на това производство се разследва организирана престъпна група за пране на пари, без въобще да се установи какви са тези пари, какъв е техният произход и т.н. Те не се връщат физически на... (не довършва) Вече как точно става предаването е съвсем отделна тема, в която не искам да задълбавам, ние сме го показвали по филмите, но това е непроверена информация. Проверена е обаче и на база на документи, които сме представили още преди три години, които се съдържат и по съответните прокурорски преписки, че тези пари са предадени документално на лице, което легитимира своята собственост върху тях с този, меко казано, „странен договор“. А по отношение на златото се развива горе-долу същата история, само че там се представят някакви фактури.

Сега, вследствие на това, с което и аз можах, откровено казано, да се запозная – този доклад на прокурор от отдел „Инспекторат“ към Върховна касационна прокуратура, а там са изложени изключително много подробности за начина, по който а се случили разпорежданията с веществени доказателства, които отново казвам, считам, че трябва да им се обърне особено внимание, защото те издават, рисуват една картина на действията на колегите по казуса, която е в много тежки, гротескни краски. За част златото има произнасяне на единия прокурор, който една част върнал, пък другият след това написал да се върне и другата, фактурите са само за част от златото, които са представени и т.н. А

между другото, в договора за отговорно пазене фигурира сума, която е по-голяма от сумата, която пък е намерена в сейфа и пише да се върне частично и се уважава до размера на сумата, намерена в сейфа. В смисъл, сега не знам, дето се казва, дори и за това не са се постарали да го направят, поне от външна страна малко да изглежда изрядно.

Всичко това за мен сочи на извод, който направих още преди три години, че вероятно това не е единичен случай, начинът, по който се е случило това разпореждане с тези веществени доказателства. Някак си създават се едни съмнения на база на цялата тази организираност, който се е развила по този казус, че е възможно това да се е случвало и по други казуси, с други веществени доказателства на голяма стойност. Още повече, че имаше в публичното пространство през годините и такива сведения от обвиняеми лица, които твърдяха, че техни ценности, които са им били иззети в хода на разследвания на Специализирана прокуратура, са ги видели по аукциони в интернет и т.н. Сега, дали това е така или не е така аз не мога да кажа, обаче отново казвам, на база на това, от което (надявам се и Вие сте се запознали с този доклад, справка, проверка, резултат от проверка или както ще го наречем, от прокурор от отдел „Инспекторат“ на Върховна касационна прокуратура), някак си остава наистина убеждението, че тук се касае за организация.

Да, той се занимава с конкретния случай, но на база на проявлението на този конкретен случай и начина, по който са се случили събитията по него, според мен, трябва да се анализират и други разпореждания с веществени доказателства на висока стойност, които са били осъществени от прокурори от Специализирана прокуратура назад в годините. Това нещо, което, според мен, категорично трябва да бъде направено.

Другото изключително притеснително нещо, констатация, изложена в съответния доклад, за мен е администрирането на преписките в Специализираната прокуратура по този казус. Грубо нарушение на принципа за случайно разпределение, ръчно определяне на наблюдаващи прокурори, резолюции, писани за този, за онзи, без да е ясно защо конкретният ще поеме конкретната молба за произнасяне по веществени доказателства - мисля, че на тези обстоятелства трябва да се обърне особено внимание и някак си ми се струва, че този казус показва една диагноза за специализираното правосъдие, в частност Специализираната прокуратура може би, която беше, разбира се, закрыта, но някак си цялото нейно закриване беше сложено на плоскостта, особено професионалният дебат по темата, че едва ли не тук се касае за действия по отмъщение на определени, засегнати от дейността на Специализираната прокуратура лица.

Аз мисля, че от подобни действия на Специализираната прокуратура се оказва засегнато цялото общество, защото тук категорично не страда, ами направо се руши имиджа на прокуратурата и на съдебната власт като цяло и не е вината на тези, които говорят за това и го изнасят като факти, мисля, че това най-накрая трябва да бъде казано, а вината е на хората, които са ги вършили тези неща.

Неосветяването на тези проблеми е драмата в случая. Драмата е как въобще са допускани такива безобразия да се вършат в Специализираната прокуратура и каква е отговорността и на ръководството на тази институция.

Не трябва да забравяме, че този казус беше negliжиран публично от самото му появяване от най-високите места в правосъдната система. Визирам бившия вече главен прокурор, който правеше там едни коментари, свързани с популярни

криминални романи. Също бившата ръководителка на въпросната Специализирана прокуратура госпожа Маджарова твърдеше, че то било изяснено и това се оказало една семейна драма. Ясно е на всички и аз го казах в началото - да, започва като семейна драма, но продължава като една правосъдна драма цялата история.

Не искам да ставам много обстоятелствен, вече станах, само искам да използвам тази възможност все пак, която сте ми дали и да спомена това, че за съжаление, то не, че за съжаление фокусът попада върху този казус, но за съжаление е, че това не е единственият подобен казус и това не е единствената подобна мрежа за неправомерно влияние в правосъдието.

През 2021 г. публикувахме още едно подобно разследване, озаглавено „Списък за бърз контрол“, където в първата му част се коментира и се осветяват едни други подобни посредници, които предлагат своята „помощ“ на лица, засегнати от правосъдието, да им се реши определен проблем или съответно едната линия е да се реши проблемът на тези, които имат, другата линия е да се създава проблем на този, който го няма. По това нещо за тази друга мрежа, отново пак касаеща специализираното правосъдие, нямаше също никаква адекватна институционална реакция. Обсъждан е въпросът тук, при Вас, във връзка с данни за осъществен неправомерен натиск от въпросната мрежа към двама съдии - съдия Владислава Цариградска, от Районен съд-Луковит, и съдия Лазаров, мисля, че беше, съжалявам, дано не му бъркам името, от Апелативен съд-София, но някак си от прокуратурата отново нямаше адекватно, никакво даже в случая... (Не довършва)

По „Осемте джуджета“ поне имаше някакви изказвания, които negliжираха всичко. Тук имаше пълно мълчание, а там - обстоятелствата, които са изнесени, са не по-малко сериозни.

В заключение само искам да кажа, че аз се надявам, ясно е, мисля на всички, че не сте Вие хората, които тук могат да предприемат някакви конкретни действия по разплитането на тези мрежи, но за мен е безспорно, че Висшия съдебен съвет трябва да заяви своето отношение. Вие трябва да заявите своето отношение към тези изнесени обстоятелства и някак си, като управляващ съдебната система орган, да декларирате, да покажете на системата и на обществото, че не сте безразлични към тези неща, които в продължение на три години вече се изнасят. И ако Вие дадете една такава ясна заявка ще бъде много по-трудно това, което виждахме през последните години - замитането на тези случаи под килима и нулевото им институционално развитие на полето на органите, които са призвани да осъществяват наказателно разследване и наказателно преследване.

Съжалявам да го кажа, но някак си ми се струва, че до момента това липсваше. Надявам поне сега, като допускате това обсъждане, да се занимаете с този въпрос и да заявите своето отношение по тези изнесени обстоятелства. Безспорно е, според мен, че тук се касае, пак казвам, за неща, които просто рушат доверието в съдебната власт изцяло. Действията на конкретните магистрати по конкретните казуси не могат да останат без последствия. Това е моето становище. Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

Може ли само за пълнота на изложението да уточните сигналите, които сте подавали до прокуратурата? Извършвани ли са някакви действия по тях? Прекратени ли са? Има ли висящи производства по това, което сте подали като сигнали или не разполагате с подобна информация?

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: След „Осемте джуджета“, незабавно след това - един или два дни след това, имаше едно интервю на

главния прокурор по националната телевизия, където той, отново казвам, negliжирайки естеството на изнесеното, но каза: ние ще проверим всичко, назначена е проверка и т.н. При това обстоятелство, при наличието на самосезиране от страна на прокуратурата, ние не сме считали за необходимо по конкретния казус да подаваме нарочен сигнал още повече, че това са обстоятелства, които вече в рамките на буквално часове след публикуването им, предизвикаха огромен обществен отзвук, най-вече в социалните медии, трябва да го кажем, първоначално, но все пак - огромен обществен отзвук. И функцията на прокуратурата в тези случаи е да следи за такива обстоятелства, които стават обществено достояние за извършени престъпления и да действа по тях.

Ходили сме с колегата Николай Стайков, който е основният двигател на цялото това нещо. Аз съм един скромнен юридически съветник на екипа. Ходили сме в Софийска градска прокуратура, където се извършваше проверка по казуса, да ни се снемат обяснения. Проверка се извършваше.

Само за сравнение ще го кажа - в единия случай се образува незабавно наказателно производство, тръгват мащабни действия по разследване. В този случай се образуваше предварителна проверка, по която никой така и не знаеше никога какъв е резултатът от нея. Сега, доколкото разбирам, от вчерашното прессъобщение на ръководството на прокуратурата, явно имало отказ през 2021 г. по този казус.

За списъка за бърз контрол нямаме никаква информация, каквото и да е разследвано в началото. Сега, години по-късно, отново се чува за някакво движение там. Знае се, че е имало разработки в ГДБОП. Дали са били на етап „проверка“, дали е било някакво разследване, не знам. Сега, години по-късно се чува, че има

някакво започнато разследване и там, но не знам никакви подробности.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

Уважаеми колеги, заповядайте.

Госпожа Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря.

Аз, в продължение на въпроса, който зададе министърът за сигнали до прокуратурата.

Видно от информацията, която ни е предоставена от Инспектората към Висшия съдебен съвет, на 1 септември 2020 г. е постъпил сигнал от Антикоруptionния фонд до Инспектората към Висшия съдебен съвет, който сигнал, поради констатирани нередовности, които не са били отстранени впоследствие, е предпоставил прекратяване на производството.

Въпросът ми е: с какво сезирахте Инспектората? За какви незаконосъобразни действия на магистрати? Каква беше причината за прекратяването, тъй като е оскъдна информацията, освен тези общи формулировки? Благодаря.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Факт е, като изключим наказателно-правния аспект на казуса - да, подавали сме сигнал до Инспектората, както и до адвокатските колегии на замесените, защото по казуса има и много замесени адвокати, не са само магистрати, които са предполагаема част от тази предполагаема криминална мрежа.

Споменът ми защо беше прекратена проверката на Инспектората, защо не беше образувано производство по сигнала, честно казано, или ЕГН на директора на фондацията не беше посочено вътре, или имаше нещо, че там по една от точките на ЗСВ, че нямало пълно описание на твърдяното дисциплинарно нарушение и т.н. Счетохме на база на това, че е безпредметно да

се занимаваме повече с този случай и да продължаваме да настояваме Инспекторатът да се задейства по казуса. Нашето мнение беше, че на база на изложеното само във видео разследването, което по-късно беше съпроводено и с детайлно писмено изложение на всички установени обстоятелства, за нас това беше достатъчно Инспекторатът да се задейства, както се казва, от само себе си. Те са преценили да не го направят или са преценили да търсят някаква нередност в сигнала, който сме подали ние, както се казва, тяхна воля.

Аз сега видях, вследствие на този сигнал, вече много повече информация, която започва да излиза по този казус, че това е бил маниер на поведение по казуса, който далеч не се е ограничавал само до едно място и само до една институция, ами цялостното поведение на институциите по казуса беше такава.

АТАНАС СЛАВОВ: Заповядайте, колеги.

Госпожо Чапкънова, заповядайте.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви.

Аз желая господин Янкулов да направи едно уточнение не точно и конкретно за нас, членовете на Висшия съдебен съвет, а за всички онези, които ни слушат онлайн. Вие в цялото си изложение говорите в множествено число. Заявявате „ние“, „ние“, „ние“. Може би на финала заявихте, че Вие сте юридически съветник в тази неправителствена организация. Моля да уточните, когато говорите в множествено число какво точно имате предвид, тоест цялата тази информация, която излагате, от името на кого го излагате, в качеството на какъв Ви е станала достояние. Вероятно това е неправителствената организация, но все пак считам, че е редно да бъде изяснено за всички онези слушатели.

Следващият ми въпрос... (Не довършва) Този вероятно е твърде елементарен, кратък, няма да има нужда да го записвате,

затова ще пристъпя към задаването на следващия си въпрос, а именно: как решавате във Вашата неправителствена организация, която определено има благородна цел, как вземате решение към кой казус да насочите усилията си и в конкретния случай как бяхте сезирани за казуса „Осемте джуджета“?

И, третият ми въпрос към Вас, е - той, всъщност е провокиран от Вашето изявление днес, изказването Ви пред Пленума на Висшия съдебен съвет. Вие упоменахте пред нас, че част от информацията, изложена от Вас, представлява проверена, а другата - непроверена информация. Та, моят въпрос към Вас е: какви са способите, посредством които Вие проверявате тази информация и съответно коя, според Вас, би могла да се счита за проверена, съобразно Вашето разбиране, и коя - непроверена?

Това са моите въпроси.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Благодаря.

Сега, кои сме ние. Да, говорейки от първо лице, множествено число, визирам неправителствената организация Антикорупционен фонд, която се състои от екип, включващ както разследващи журналисти, така и юристи. С казусите се занимаваме или част от екипа, или всички от екипа, с част от казусите, с други казуси - някои от екипа, и така.

По казус „Осемте джуджета“, основно сме работили по него с колегата Николай Стайков, който е разследващ журналист, като отново казвам, аз съм бил, така да се каже, по юридическата част, защото трябваше да се прегледат и документи от наказателното дело, с които се сдобихме, и да могат да се анализират.

Как избираме казусите, по които да работим? На база на това какъв проблем може да бъде осветен чрез съответния казус и с какви средства. Доколко достоверна информация за осветяване на

проблема можем да съберем и съответно да представим този казус достатъчно разбираемо за пред публиката.

Основните критерии, с които си служим, са обществения интерес към проблема, който може да бъде осветен, но и това дали съответният казус може да бъде така представен от нас, че да бъде разбран от широката публика. Избягваме казуси, които са изключително сложни от гледна точка на това, че не могат да бъдат представени в един видео филм, което е основното ни средство за представяне на резултатите от работата.

А сега, част от нещата по „Осемте джуджета“, върху които акцентирах, следват само и единствено от произнасянията на колегите със съответни актове в хода на досъдебните производства. И се радвам, защото аз съм го твърдял винаги, сега се радвам, че се оказва потвърдено и от проверката на Инспектората във ВКП, извършена преди три години, защото там се твърди същото, на база единствено на произнасянията на прокурорите по делото.

Аз съм разполагал с част от постановленията, които са ни били предоставени от хора, с които сме работили по казуса, и на база на това, което съм прочел там съм видял и съм анализирал начина, по който са се случили тези разпореждания с веществени доказателства.

Другите неща са, разбира се, сведения на хора, които са или преки участници в схемата, или пострадали от нея. През годините освен Илия Златанов, който първоначално говори, проведохме интервюта и със сина му Явор и неговата съпруга. Сега наскоро имаше интервюта с бившата съпруга на шефа на Столичното следствие Любена Павлова.

На база на това, което те споделят като информация, разбира се, няма как - всеки един от тях е лично заинтересован,

всеки минимизира, да кажем, своето участие за сметка на увеличаване на участието на друго лице и т.н., но цялостната картина може да се нарисува след съпоставяне на сведенията от различните участници, както и анализ на документите, с които разполагаме по казуса. Това можете да го видите на страницата на Антикорупционния фонд. Има публикувани два такива писмени анализа за установеното по казуса „Осемте джуджета“.

Никога и никъде ние не сме претендирали, а и няма как да претендираме, че това е разследване, което може да има някаква институционална стойност. Това е журналистическо разследване на неправителствена организация. Целта, която то има е да събуди публичния интерес, да покаже един проблем и оттам насетне органите, които могат наистина да разплетат това, което е изложено вътре, са институциите. Ние нямаме институционалния инструментариум да разкрием изцяло обективната истина по всеки един такъв казус. Мисля, че това е ясно на всички. Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

Уважаеми колеги?

Госпожо Чапкънова, заповядайте.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви.

Вие ми отговорихте почти изчерпателно, но аз не успях да чуя в крайна сметка как сте били сезирани, за да започнете работа именно по този конкретен казус.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Съжалявам, че пропуснах това. Да Ви кажа честно, не мисля, че това има някакво кой знае какво отношение по казуса как точно сме били сезирани.

Ние сме неправителствена организация. Нашите разследващи журналисти имат всякакви контакти, източници на информация, хора, които идват при тях и им споделят неща. Били сме сезирани от хора, които имат информация по случая, които са

желали да излязат и да говорят по този случай. Така сме били сезирани по всички казуси, които сме публично оповестявали през годините, най-вече следствие на хора, които искат да говорят с нас, да ни споделят неща и вече на база на това ние със средствата, с които разполагаме, пак казвам, те са ограничени, верифицираме изложеното и ако считаме, че то е достатъчно достоверно, го предлагаме на публиката.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

Господин Дамянов, заповядайте.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз ще се съглася с огромна част от това, което Вие казахте, тъй като и аз смятам, че тук базисният проблем е с веществените доказателства и то не само с разпорежданията, а и със съхраняването, описването им, тъй както описва законът или поне аз не видях такива индиции в това, което ни е изпратено като материал. Действително, могат да се направят някои изводи или да имаме съмнения, но очевидно те в случая няма да са толкова важни.

Въпросът, който ще Ви задам е следният: Вие казахте, че преди да се стигне до срещата с бившия шеф на следствието е имало институционално опити за решаване. Това означава ли, че са водили някакви дела - граждански, търговски, или е било на база извън съдебната система опити за решаването им, тъй като то има до известна степен връзка с това - как се търси по-нататъшното развитие и решаване на казуса.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Значи, подавани са, това, което ми е известно, съдебни дела вече за разделяне на имуществото. Там по-късно те се прехвърлят на трето лице, дяловете от дружествата, което е свързано с ръководителя на тази предполагаема престъпна мрежа и т.н. От този момент нататък се водят някакви съдебни дела. Преди това дали са водени граждански, търговски дела между

спорещите страни - не знам. Знам, че са подавани от 2017 г. сигнали, насрещни може би, но със сигурност сигнали от бащата Илия Златанов срещу сина му до различни прокуратури за различни престъпления, от които той е пострадал. От 2017 г. има няколко образувани такива преписки, основно в Районна прокуратура-София. Това е изложено като фактология и в доклада на Инспектората на ВКП.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги?

Госпожа Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Господин Янкулов, аз бих искала да Ви попитам: дали Вие можете да предоставите, не в момента, но по-късно, на Висшия съдебен съвет сигнала, който сте изпратили до Инспектората и дали имате информация за последващите актове по тази преписка, която е образувана по Вашия сигнал?

Тук, според информацията, която ни е предоставена пише, че става въпрос за сигнал от месец септември, от 1 септември 2020 г., след това са Ви изпращани указания. Дали можете тази информация да я предоставите на Висшия съдебен съвет? Тя е съществена с оглед на това, по което по-късно ще взема становище, все за институционалната реакция говорим.

На следващо място, дали можете да ни предоставите информация за други подобни случаи за разпореждане с веществени доказателства в рамките на досъдебни производства? Този въпрос е важен, мисля, за нас и за цялата система, за да може да бъдат предотвратени подобни последващи действия, и, разбира се, за предприемане на съответни пък действия, включително във връзка с някаква отговорност от магистратите и/или други служители, които са замесени. Това засега имам като въпрос.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Разбира се, сигналът... (Не довършва)
Имаме архив, така че няма да бъде проблем да го извадя и да Ви го предоставя, който е подаден до Инспектората на Висшия съдебен съвет. Естествено, че това може да се случи.

За разпорежданията с вещественни доказателства, нямаме по други наши казуси, с които сме се занимавали, такава информация. Аз съдя за възможната, как да кажа, организираност на едни подобни действия от начина, по който са се случили конкретните разпореждания тук, от една страна. От друга, както казах, със заявявани в публичното пространство, давани в публичното пространство сведения от обвиняеми лица, които са били обвиняеми по дела на Специализирана прокуратура. И в хода на тези производства от тях са изземвани вещи на висока стойност. Това е, от една страна, публичната информация, публични сведения, и от друга страна, конкретиката на настоящия казус.

Отново ще повторя - за мен тук конкретиката на настоящия казус, за начина, по който се случва разпореждането с веществените доказателства, е изключително показателна за мащабите на това нещо! И дано се окаже това изолиран случай, дано няма други такива, но мисля, че трябва това нещо да бъде обстойно проверено. Трябваше още преди три години! Това е изричен апел, който сме отправили още при публикуването на видеата и най-вече частта от казуса, която акцентираше върху разпореждането със златото и парите в брой.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожа Дишева и госпожа Марчева, след това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с отговорите - благодаря Ви, първо.

Аз искам да Ви уверя, че лично съм повдигала въпроса пред Висшия съдебен съвет неколкократно по повод начина, по

който в конкретния случай и в описания във филмите и доклада на Антикоруptionния фонд начин на извършено разпореждане с тях, като един от много, за мен, емблематични случаи беше вземането на решение за изготвяне на анализ на специализираните структури на съдебната власт, в частност на прокуратурата.

Аз лично направих предложение за включване на такъв елемент в анализа, но той беше отхвърлен. Вероятно всичко това може да бъде видяно в протоколите от заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет, така че опити бяха правени, но те не се последваха, както е публично известно, от някакви действителни, реални действия, така че Висшият съдебен съвет за огромно съжаление има, бих казала, известен принос в това отношение.

Въпросът може би е страничен, може би аз не съм успяла да си възстановя всичко, което в този случай периодично е излизало в публичното пространство, но господин Николай Стайков имам спомен, че имаше период от време, когато беше обект на определени заплахи и други действия, някакви невербални имаше, не знам дали точно с физическа заплаха, наистина не си спомням. Беше ли свързан този случай, тоест тези действия по отношение на господин Стайков с разследването по „Осемте джуджета“ на Антикоруptionния фонд и дали можете да споделите с нас, ако, разбира се, начинът, по който работите позволява това: дали специално по отношение на този случай, имам предвид „Осемте джуджета“, други лица, които работят с Антикоруptionния фонд са имали подобни вербални, невербални или други заплахи или изобщо други способности за повлияване?

Освен това, по време на разследването или след това, след публикацията, Вие имали ли сте, не конкретно имам предвид, а Вие или други представители на Антикоруptionния фонд, срещи с Петьо Петров, известен като Петьо Еврото, и с неговата бивша

съпруга, но тогава мисля, че беше още съпруга, Любена Петрова - тогава, сега - Павлова, защото, доколкото си спомням, във филмите, които излъчихте нямаше подобни данни. Ако, разбира се, това също влиза в обсега на работата на Антикоруptionния фонд и това, за което можете да дадете информация.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Заплахите към господин Стайков бяха по телефона отправени и то започнаха от хора с такива едни приказки за погребални агенции, че се търсят и т.н. И другото, което е, че имаше хвърлени яйца по жилището на неговите родители. Тези действия се случиха непосредствено след като той, вече при подготовката на първия видео филм, се беше обадил по телефона на господин Петров, за да го пита за неговото становище по изнесеното.

Ние винаги сме давали възможност на всички засегнати страни да дадат своето мнение, да говорят, те да бъдат записани, излъчени и т.н. В изпълнение на тази стандарт господин Стайков се обади на господин Петров, преди публикуване още на първата част от филма на публично известния му телефон, понеже той е вписан като адвокат от Видинската адвокатска колегия или поне тогава беше и телефонът му можеше да се намери в регистъра. На този телефон се обади и откогато му се обади започнаха и тези заплахи, тези действия.

Среци с двамата - господин Петров и неговата бивша съпруга, ние не сме правили, доколкото ми е известно, в организацията. Доколкото ми е известно, господин Стайков е ходил един или два пъти в ресторанта с намерението да разговаря с господин Петров, да желае и да му вземе интервю и на него, но бил е там господин Петров, но не е желал да говори със Стайков. Това е информацията, която на мен ми е известна от него, но аз не съм присъствал.

С госпожа Павлова или бившата Петрова, се видяхме буквално тук, дни преди, даже и в деня, в който записахме интервюто, за първи път, с нея, което беше излъчено пак на страницата на Антикоруptionния фонд. Преди това сме я търсили, разбира се, и нея за нейната позиция по изнесено. Още повече, че тя и документално участва, но не е желала никога да вземе отношение.

Всички засегнати лица по казуса, които са цитирани, сме ги търсили, включително и магистратите, и адвокатите, които са били засегнати, които са били споменавани във видеото. Тогава никой не желаше да говори по темата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И още един въпрос във връзка с тези отговори.

Бихте ли пояснили, ако Ви е известно, разбира се, дали господин Стайков е подал сигнал до прокуратурата във връзка с тези действия, които Вие описахте? И съответно, ако е подаден такъв сигнал, дали Ви е известно какво е движението по този сигнал? Развитието.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Имаше сигнал, подаден от него, за заплахите, за извършено престъпление чрез тези заплахи, по който беше постановен отказ от образуване на досъдебно производство, но в хода на проверката, вероятно, не знам, която вече беше тръгнала, предварителната проверка или не знам, някакво друго може да е разследване, това не ми е известно, след публикуване на първата част от видеото, той беше за известно време с охрана, назначена му от прокурор от, мисля, Софийска градска прокуратура. Беше известно време, с охрана се движеше за може би един период от около един месец, но по сигнала за извършено престъпление, беше постановен отказ.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Госпожо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Господин Янкулов, аз имам следния въпрос - предварително се извинявам, аз не съм специалист по наказателно право, но ми направи впечатление следното нещо.

Както в доклада на прокурора при Върховна касационна прокуратура, който е на нашето внимание от днес, който е от 2020 г., един от съществените изводи накрая, е следният: при връщането на значителните по количество и стойност веществени доказателства са допуснати груби закононарушения причините, за които не могат да бъдат напълно изяснени с инструментариума и формата на настоящата проверка, но следва да получат своето адекватно санкциониране.

Вероятно ще попитаме господин Сарафов дали има данни какво се е случило с този доклад и дали са предприети мерки от страна на главния прокурор, но моят въпрос е следният: имате ли някаква информация дали пострадалите лица са предявили някакъв иск или са образували жалба по-скоро, в съда в Страсбург, защото от това, което Ви е разказахте ми направи впечатление, че по силата на някакъв документ, вероятно симулативен, се връщат парични средства, а парите са родово определени вещи, тоест ако те са иззети, трябва да са иззети може би с описание на купюри и т.н., и да се връщат с такива на същото лице, което ме навежда на мисълта, че ако действително моите предположения са верни, това не означава ли осъждане на България в Страсбург?

И оттук същественият въпрос: при едни такива огромни суми дали държавата ни трябва да носи отговорност и как точно да се реализира? И понеже сте бивш прокурор: как мислите, че следва да се локализируют последиците от един такъв въпрос - за имуществената отговорност на държавата за такива действия,

причинени при незаконосъобразни действия от страна на представители на съдебната власт?

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Има подадена жалба от пълномощници на Явор Златанов, който твърди собственост върху взетите вещи на голяма стойност, именно до съда в Страсбург.

Сега, как да Ви кажа? Аз просто... Този договор за така наречено „отговорно пазене на финансови средства" именно това цели - да докаже, че едва ли не това са физически тези купюри, които единият ги е дал на другия и физически тези купюри сега, тези пари трябва да се върнат на него, а не че става въпрос за стойност и затова е оформено по този начин, а не с, примерно, договор за заем или нещо такова, защото тогава няма да е собственик на парите и няма да ги търси. То, не, че сега... Защото то е толкова смешно това, но това е логиката, която стои зад цялото това действие - да се твърди собственост върху конкретната физическа сума в сейфа, която е иззета и тя да се върне после на това лице. Затова казвам - на човек не му трябва да е кой знае колко навътре въобще в правото, за да му стане ясно, че това е пълен абсурд!

Сега, как трябва да се реализира отговорността. Аз, да Ви кажа, съм убеден, че в един момент тази сума, която сега никой не знае къде е, от близо 5 млн. лв., ще я платим всички ние. Това е повече от ясно, а вече оттук насетне, дали вследствие на решение на Страсбург или нещо друго, ясно е, че в края на краищата ние ще я платим тази сума.

Оттук насетне въпросът: какво трябва да се случи и как точно да бъде реализирана отговорността на конкретните хора, които носят съответната вина за това нещо, е съвсем отделен? Но за мен важното е, ако щете, естествено, че е важно да се концентрираме и върху конкретния случай, но по-важното е цялостно управленски как ще се подходи по отношение на този

казус. И затова ми се иска някак си дискусията да бъде на ниво какви действия могат да бъдат предприети, за да не могат просто такива неща повече да се случват.

Очевидно е, че трябва да има някакви по-сериозни контролни механизми, които да действат в тези случаи, но няма как да мине и без базисна добросъвестност от тези, които ръководят съответните органи на съдебната власт, в случая Специализираната прокуратура. Няма как едно такова нещо - да бъдат иззети едни такива огромни суми пари и злато, и те да не бъдат изпратени за съхранение в банката веднага, а това вече е доказано като факт. Ние винаги това сме го предполагали, че е било така, но вече е доказано като факт - тези пари и ценности никога не са били внесени в каквато и да е банка. Те са държани в Специализираната прокуратура. Как това е въобще възможно да се допусне да се случи?! И какво е това ръководство на тази институция, което може под него да се случват такива неща?! Това е същественият въпрос, на който тук, според мен, трябва да се отговори.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Колеги?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявам се, господин Янкулов и колеги, но темата предполага изключително голяма активност от наша страна и понеже виждам, че друг не иска думата, аз съм провокирана да поискам едно пояснение във връзка с въпроса... (Прекъсват я)

Да, госпожо Керелска? (Всички говорят на изключени микрофони) Добре. Да изясним само нещо, което тук ми възникна като въпрос от въпросите, които зададе и изказването на госпожа Марчева.

Понеже, за огромно съжаление, ние като орган до там сме се докарали, че да провеждаме това изслушване, изобщо не му е тук мястото и изобщо не би следвало такъв въпрос да се поставя пред Висшия съдебен съвет, обаче нещата така са се случили във времето, че - ето, изправени сме пред перспективата три години след изнасянето публично информация за този случай, ние да сме почти в началната фаза и да констатираме, че преди три години е имало доклад на прокурор от Инспектората на Върховна касационна прокуратура, който е констатирал множество нарушения и след това нищо не се е случило.

Та, въпросът ми е следният - понеже, вероятно ни слушат много хора, и понеже материята е специфична, аз не съм убедена, че и всички ние сме наясно какво се случва в тези случаи, аз, позовавайки се и на Вашия професионален опит бих искала съвсем накратко да поясните какво според Вас е следвало да се случи в конкретния случай с тези веществени доказателства, според Вашето тълкуване на закона? И пак повтарям, за да го обясним на хората, които ни слушат.

Първо, кога и защо се изземват пари и злато? Как трябва да бъдат иззети, тоест да опишете какво фактически се прави? След това: кога те се връщат и на кого могат да се върнат? Наистина, моля Ви накратко и моля, колеги, да приемете, може би малко настрани стои от темата, да приемете господин Янкулов, ако разбира се и той се съгласи, да отговори на този въпрос, защото аз съм убедена, че голяма част от хората, които ни слушат от тази тематика, която ние разискваме, не разбират къде точно е проблемът.

Едно лице държи огромно количество пари, прокуратурата ги взима в рамките на досъдебно производство и след това ги връща на човека, на когото тя смята, че са тези пари и

златни предмети. Горедолу отвън така изглеждат нещата, заради това си позволявам да задам тези въпроси, които ми се струва важно да бъдат разяснени и защото, което никак не е маловажно, очевидно и в разбирането на голяма част от колегите, които се занимават с подобни въпроси, вероятно има някакво неразбиране на процесуалните правила по тези въпроси - как се изземват, кога се изземват, какво се случва, кога и как се връщат, дали се връщат, в какъв момент се връщат.

Аз тук оставам настрана разбирането, включително и констатацията в този доклад, че е вероятно да са допуснати нарушения. Напротив, приемам, че е вероятно част от колегите, които са работили по случая и са се разпореждали с тези веществени доказателства, да не разбират какво е било редно да се направи с тях, затова моля господин Янкулов да ни изложи неговото виждане и тълкуване, разбира се. То не може да се приеме за меродавно само по себе си, по тези въпроси. Благодаря.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: При воденото дело, което е за организирана престъпна група за най-различни престъпления, едно от които е и пране на пари, при проведените процесуално-следствени действия - претърсване и изземване, логично, намерени са някакви ценности, пари в брой и злато.

Органите на досъдебното производство, които са извършвали конкретното процесуално-следствено действие считайки, че това има отношение към предмета на делото, тези пари и ценности, ги изземват като веществени доказателства. До тук - добре.

Когато се изземват като веществени доказателства, по разпоредба на Наказателно-процесуалния кодекс те трябва да бъдат предадени за съхранение в банка. Те не могат да бъдат държани някъде другаде. В протокола, с който се изземват се

описват съответните материали, физическите носители на тези ценности, описват се подробно. След това логично, то не може да се знае това дали е злато на 100% или не е злато, се назначава и съответна експертиза, която да удостовери какво е точно това злато, тоест какъв е точно този вид материал, за да се знае точно какво е.

Предават се за съхранение, не се държат по шкафове в прокуратурата или някъде другаде, където се съхраняват обикновено веществените доказателства, в складовете за съхранение на веществени доказателства в съответната прокуратура.

По принцип веществените доказателства се пазят докато приключи наказателното производство, но може да се случи с разпореждане с тях на досъдебната фаза, преди да е внесено делото в съда, ако има молба за връщане на веществени доказателства. Тук Наказателно-процесуалния кодекс е категоричен, че те се връщат на правоимащите лица, от които са иззети, ако не са предмет, примерно, на някакво нарушение, да го кажем най-общо или, ако върху тях няма спор за собственост, тоест изискванията са да ги търси лице, от което са иззети, защото казва: правоимащите, от които са иззети, да няма основание, процесуално, законово, на което те да се задържат, да продължават да се задържат като веществени доказателства дали защото не са необходими повече в хода на наказателното производство, а и защото и не са предмет на някакво нарушение, и ако няма спор за собственост никакъв върху тях, тогава те могат да се върнат на лицето, което е подало съответната молба, правоимащото лице, от което са иззети, пак казвам.

Тук какво се е случило? Молбите се подават от лица, от които на първо време веществените доказателства не са иззети в хода на това разследване. Това е първото нещо.

Второто нещо е, те удостоверяват своето право върху тези вещи с едни много спорни, да го кажем така, от правна гледна точка документи. Но, както се казва, дори и документите им да бяха изцяло изрядни, пак не би имало основание да се върнат на тях, обе повече, че доколкото разбирам сега аз от справка на Инспектората при ВКП тази проверка, която е извършена, самите лица, от които са иззети при изземването са казали, че това са техни вещи. Тоест, тук автоматично вече трябва да се презюмира спорът за собственост, след като имаме твърдения от едната страна, от която са иззети вещите, че те са нейни и няма как при наличие на някаква претенция от друго лице, което казва: „Не, мои са“, прокурорът да се произнесе в полза на единия или другия, защото тук вече влизаме в хипотезата „спор за собственост върху вещите“ и прокурорът не е компетентният орган, който да решава един такъв спор.

Спорът за собственост - кой е собственикът на вещта, и кой е правоимащото лице да я получи, може да го реши само съдът, така че в тези случаи прокурорът трябва да откаже въобще да връща такова веществено доказателство. Тук по много от тези компоненти е налице явно нарушение на закона. Вече какво се крие зад това явно нарушение на закона е отделен въпрос, пак казвам. Тук инструментариумът, който трябва да го изясни това е малко по-различен, но мисля, че не може да има никакъв юридически казус относно незаконосъобразността на съответните разпореждания в случая, защото нито едно от условията не е изпълнено - нито това е лице, от което са иззети, нито са вещи, които са с изцяло установен произход, вид и т.н., нито е категорично, че няма никакъв спор за

собственост върху тези вещи. По това направление мисля, че тук не може да има абсолютно никакъв дебат за незаконосъобразността на това произнасяне.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само за банкнотите не пояснихте, може ли и дали при всички случаи се описват по номера или има преценка.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Няма как да се изземат банкноти и те да не бъдат детайлно индивидуализирани с номер банкнота по банкнота и т.н. И тук, освен всичко останало, това нещо го няма и се говори, пак го казвам, може би за трети път се повтарям, не знам, и този привиден документ, който удостоверява право на собственост върху тези банкноти е за друга сума. А да не говорим, че той е сключен, това също го видях сега допълнително, този документ, този договор е с по-късна дата от датата, на която тези вещи са били предадени за съхранение в банката с договора там за банкова касетка или как се нарича точно договорът, с който са предадени за съхранение на банката. Това също е интересен щрих към цялата тази история.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожа Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Янкулов, ние тук се концентрирахме по въпроса какво е станало с т.нар. „веществени доказателства“ във връзка със случая „Осемте джуджета“, част първа, искам да подчертая, защото има и част втора. Този въпрос е и предмет на тази справка, която е предоставена на нашето внимание от Върховна касационна прокуратура.

Но въпросът, който искам аз да Ви задам, е малко по-различен от тази тематика. Ще Ви задам въпрос, защото моите спомени в тази насока не са особено пълни, бих казала.

По мой спомен всъщност случаят „Осемте джуджета“ беше свързан и с кражба на фирма и мисля, че към настоящия момент собственик на „Изамет“ ЕООД или на някое от дружествата, които са били собственост на фамилията, се явява Кристиян Христов. Въпросът ми е: това действително ли е така? Известни ли са Ви спорове във връзка с прехвърляне на дружествените дялове от страна на собствениците на този Кристиян Христов?

Другото, което искам да Ви попитам, пак по мой спомен, такива спорове е имало и те са били спечелени от първоначалните собственици - фамилията Златанова, или поне от някои от тях. И когато те са отишли, за да се осъществи въвод във владение по отношение на Асансьорния завод, който се намира в Дупница, всъщност този въвод не е могъл да се осъществи като е бил извикан и началника на местното районно полицейско управление и на практика той с присъствието си там е предотвратил осъществяването на този законен въвод. Въпросът ми е: това, което Ви го зададох като въпрос по мои спомени, така ли е и ако действително началникът на местното полицейско управление е присъствал там на въвода, дали имате информация оттам нататък прокуратурата дали е предприела нещо във връзка с този случай?

И имам още един въпрос, но след като ми отговорите на така зададения.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Той, казусът, е наистина многопластов. Аз се опитах да огранича нещата до някакъв аспект от казуса, защото ако тръгне да се коментират всички засегнати лица и институции, както в случая Министерството на вътрешните работи, което има не по-малко участие, ще стане наистина нещо много обемно като дискусия и ще се размие фокусът.

МВР не само действията на съответния там ръководител в Дупница, където не се дава достъп на хора, които се легитимират

като собственици - те се легитимират като собственици, тече някакъв правен спор, точно какъв е случаят, но началникът или директорът на областната дирекция, или някакъв началник, или не знам какъв е, отказва да даде съдействие на хората, които се легитимират като собственици да влязат във владение на Асансьорния завод, който е в Дупница.

Оттам насетне какво е последвало срещу него, съмнявам се да има някакво институционално действие. Нямаше и от страна на МВР, поне доколкото ми е известно. Правеха се много проверки или няколко проверки, и във „Вътрешна сигурност“ на МВР по повдигнатите въпроси, още повече, че там ставаше дума и за една патрулка, която е стояла пред ресторанта „Осемте джуджета“ в продължение на години. И това беше виждано от много хора от района, които и с нас говориха за това, и по телевизиите се говореше, че там е стояла патрулка. МВР до ден днешен не е установило това като факт, че е имало патрулка и кои полицаи са били в тази патрулка. Имало ли е патрулка, кои полицаи са били в нея и т.н.? Или са били различни патрулки, тя едва ли е била една и съща. До ден днешен това не е установено като факт или поне на мен не ми е известно да е установено като факт от МВР и от проверките на „Вътрешна сигурност“.

За спора за собственост, това също е продължението на целия казус, защото първоначално той... За изземването на бизнеса искам да кажа... (Озвучаването прекъсва, поради технически проблем)

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Има някакъв проблем с микрофона, извинявайте. Прекъсва.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: ... На въпросното лице Кристиян Христов, който е някакъв спортист човек...(прекъсва озвучаването), мисля, че беше. Прехвърлят се на него. Явор Златанов в момента, в

който осъществява това имуществено разпореждане със своите дялове е в много тежко здравословно състояние и това нещо цялото се случва в Болница „Лозенец“, където наскоро пък разбрахме, че има там някакъв апартамент в тази болница, който никой не го знаел, че го има. Освен, че има такива апартаменти скрити в Правителствена болница, очевидно това е място, където се извършват имуществени разпореждания от лица, които са в тежко здравословно състояние, нотариус е присъствал на това. Нотариалната камара не пожела да вземе отношение. Както и да е.

Нали?! Просто влизаме в едно обсъждане на обстоятелства, които са много обемни. Казусът е изключително многопластов. Той разкрива проблеми далеч не само в съдебната система, това е повече от ясно. А вече как към момента се развива имущественият спор за активите на дружествата аз, честно да Ви кажа, не знам. Не съм в течение.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря за разясненията.

Вторият ми въпрос е по отношение на това - какво установи Вашата неправителствена организация? Нали сте такава като начин на създаване и на функциониране? Да. Във връзка с казуса „Осемте джуджета“, част втора, ако мога така условно да го нарека - изслушването на госпожа Любена Петрова. Оттам нататък дали имате информация дали са предприети някакви мерки във връзка с показанията, които тя даде, снимките, които показва? Това ми е въпросът.

АНДЕЙ ЯНКУЛОВ: Действително, защото преди Любена Петрова да даде тези интервюта и да сподели нещата, които споделя, имахме интервюта през 2021 г. мисля, и с Явор Златанов,

който е всъщност най-пострадалият, трябва да го кажем, от цялата тази схема.

Това вече с Явор Златанов и Любена Петрова е формат „интервю“ и е до голяма степен в изпълнение на право на отговор, тоест хора, които са засегнати от първоначално публикуваното разследване им се дава възможност да дадат своята гледна точка. Те говорят и казват това, което желаят да кажат, това, което считат за необходимо.

Аз няма как да не кажа, че подхождам много критично към сведенията на Любена Павлова пред нас, защото повече от очевидно е, че тя намалява своето участие в цялата работа за сметка на участието на други лица.

Конкретните имена, които тя спомена в интервюто си пред нас, дали твърденията за участие на тези лица в схемата отговарят на действителността или не отговарят, аз не знам. Към момента това са едни нейни твърдения, които обаче са направени публично. Тя е излязла, говорила е за това като лице, което е пряк участник в съответната мрежа и в съответната схема. Има и някакво материално, да го наречем така, доказателство, а именно снимки на господин Сарафов и на госпожа Русинова пред ресторанта „Осемте джуджета“.

Оттук насетне какво и как институционално се е развило след публикуването на тези интервюта аз също не знам, не мога да Ви кажа, нямам информация. Дали трябва и тези обстоятелства да бъдат изяснени за мен е абсолютно безспорно.

Целият казус трябва да бъде детайлно изяснен и участието на абсолютно всички замесени лица. В това нещо не може да има, според мен, никакъв спор. Доколкото това може да бъде направено от прокуратурата в момента, която фактически се ръководи от Борислав Сарафов, към когото има отправени такива

публични обвинения от Любена Павлова, не мога да кажа. Но при всички положения институционално изясняване на казуса трябва да има по всички направления, за които стана дума. Имаше и това лице, за което стана дума преди малко - Кристиян Христов. Той пред нас не пожела да говори, макар че се свързахме с него. Не пожела да дойде и да говори пред нас, но стана публично известно интервю, което е дал пред една от телевизиите. Там също се споделяха много обстоятелства. Затова казвам - тези твърдения на тези лица също трябва да бъдат предмет на институционално изясняване. Аз за себе си съм далеч от убеждението, че това, което говори който и да е от тях, е чистата истина. Много съм далече от това убеждение.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Мисля, че беше много важно уточнение, че е необходима цялостна институционална реакция, от една страна, а от друга, че не може да се кредитира нито една от тези публични изяви на тези лица като изявяващи някакви случили се факти или са някакви защитни тези, твърдения, но трябва да бъде изяснено по съответните институционални способности.

Уважаеми колеги, имате ли още въпроси? Да, господин Кузманов, заповядайте.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Неколкократно отправихте, становище изразихте, че ръководството на Специализираната прокуратура не е взело необходимото отношение към момента относно веществените доказателства, тяхното съхранение и дейността на екипа, който е работил по казуса. Извинете за въпроса, но аз не си спомням кой е бил ръководител на Специализираната прокуратура в този период, дали може да ни подскажете?

АНДРЕЙ ЯНКУЛОВ: Ами, предполагам, че Вие по-добре от мен трябва да знаете кой е бил ръководител на Специализираната прокуратура. Аз мисля, но може и да бъркам, да не му сложа нещо на името, но доколкото аз имам спомен като че ли в този период беше господин Франтишек. Димитър Франтишек. Но дали е бил той или не е бил той?! Един от... (Г.Кузманов:Добре, това подлежи на проверка, ще проверим.) ...Един от колегите, който има произнасяния със свои собствени постановления по казуса, е бил и заместник-административен ръководител на Специализираната прокуратура и един от наблюдаващите прокурори. Аз по това направление наистина Ви апелирам да се запознаете обстойно със справката, доклад или проверка, каквото и да е, от отдел „Инспекторат“ на ВКП, защото там са описани и нарушенията при администрирането на преписките, и е даден конкретен извод за това какво е констатирано по тази линия, управленската, на преписките в Специализираната прокуратура, касаещи казуса.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Янкулов.

Уважаеми колеги, има ли други въпроси към господин Янкулов или можем да го освободим? Няма. Благодаря Ви, господин Янкулов, че останахте през целия ден фактически от сутринта, когато бяхте допуснат за изслушване. Благодаря Ви за професионалното отношение към целия казус и изключително аргументирано и базирано върху фактите, които са Ви станали известни. Мисля, че беше важно Съветът да направи това изслушване с Ваше участие и благодаря отново на членовете, че допуснаха това участие.

АНДРЕЙ ЯНКУЛОВ: Благодаря.

(Андрей Янкулов напуска залата)

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Сарафов да бъде поканен за изслушване по т. 2 от дневния ред.

(Борислав Сарафов влиза в залата)

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Сарафов, добре дошъл отново да се включите в днешното заседание. Съжалявам, че цял ден се налага да сте във Висшия съдебен съвет заради изслушванията по двете точки, но мисля, че е важно да се изясни всичко, което от години се е трупало и по този казус с „Осемте джуджета“. Вие в рамките на вчерашния ден изпратихте до Съвета справка, с която всички членове са запознати. Тя вече стана обект и на дискусия до този момент, включително изводите, които прокурор Марио Василев е направил относно допуснати нарушения, процесуални, злоупотреби със служебно положение. Един наистина сериозен документ, който със съжаление установяваме, че три години след неговото изготвяне е бил някъде покрит, т.е. чак сега става известен и това надявам се да промени и отношението към целия казус, който досега обсъждаме.

Заповядайте да направите кратко въведение по отношение на това как този документ чак сега отново вижда бял свят, каква е била неговата съдба през тези три години? И, разбира се, ако прецените да коментирате изложените в документа тези и заключения.

Благодаря Ви.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, господин Министър.

Напълно сте прав, че казусът е важен. Всъщност, този казус заслужава да изгубим не един ден, а може би цяла седмица и дори повече, защото изясняването на този казус е ключов залог за по-нататъшното нормално функциониране на цялата институция „Прокуратура“. Именно затова аз ще направя всичко необходимо всички обстоятелства да бъдат по един обективен и несъмнен начин изложени пред обществеността и да бъдат в крайна сметка приключени по законосъобразен, обективен начин, по начин, който да отчита всички факти, събития и случки така както са се случили, включително ако трябва да се вземе от съответните колеги решение по активизиране на наказателна отговорност по отношение на замесените лица.

Дълбоко съм убеден, както и Вие казахте, че този казус три години беше скрит от обществото, беше скрит от всички. Всъщност беше скрит и от мен. И единствената информация, която черпех аз самия за развитието, за съществуването на този казус, беше от медийни публикации и от разследването на „Антикорупционния фонд“. Разследване в смисъл на журналистическо разследване или разследване от НПО. За съжаление казусът не е придобил разследване в смисъла, който се влага в Наказателно-процесуалния кодекс. Именно затова се надявам, че понастоящем този казус ще бъде изяснен чрез всички методи, средства и способности, които предполагат законни действия по случая.

Всъщност, ако мога да изложа кратка хронология от този сигнал, по установяването му от мен и какво се е случило, защото може би в папката, която е пред мен, има неща, които не са известни до настоящия момент. Така че ще извърша съвсем кратък преглед на хронологията на събитията.

Проверката във Върховна касационна прокуратура, по която е извършена тази проверка и с изготвена справка от прокурор Марио Василев, е започнала по публикация в медиите, като върху статията от „Медиапул“ бившият главен прокурор господин Гешев е сложил резолюция - „Госпожа Филипова“, като резолюцията носи дата 24.06.2020 г. Госпожа Филипова е сложила от своя страна резолюция на следващия ден 25.06. - „Отдел 06, За проверка на обстоятелствата по досъдебните производства“. Тази проверка е възложена на колегата Марио Василев - прокурор в отдел "Административен", сектор „Инспекторат“ на Върховна касационна прокуратура. В началото на тази година господин Василев се пенсионира след дълга и почтена работа в органите на прокуратурата. Справката я изпратих на Висшия съдебен съвет, така че всички Вие сте запознати с нея. Мога да Ви кажа обаче какво се е случило след изготвяне на тази справка. А всъщност това, което се е случило, е нищо. Нищо не се е случило! Въпреки данните, които бяха коментирани от Вас, въпреки констатациите в доклада, че са налице не основания за търсене на дисциплинарна отговорност, а за ангажиране на наказателна отговорност от работещите по случая магистрати, защото ясно се вижда, че те са използвали институцията като оръжие за разчистване на лични сметки и превземане на бизнеси. Слушах внимателно господин Янкулов и съм съгласен с неговите доводи. Този казус не е получил никакво по-нататъшно развитие, напротив. С резолюция на господин Иван Гешев - главен прокурор към онзи момент, от една година по-късно, от 15.07.2021 г. той е сложил резолюция „Запознат“. Резолюция „Запознат“ по вътрешните правила на прокуратурата, документооборотът, който съществува в момента, означава, че този казус отива „КД“, той се архивира. 15.07.2021 г., една година по-късно. Една година докладът е стоял при един от заместниците на

главния прокурор и след това този доклад е сложил „Запознат“. Аз съм дълбоко убеден, че докладът е бил представен и господин Гешев е запознат със съдържанието на доклада още в първия момент на неговото изготвяне. Това, че е сложил година по-късно резолюцията „Запознат“ и на практика е сложил кръст на всякакви, както дисциплинарни, така и наказателноправни действия по този казус, означава само едно - той не е знаел какво да направи с констатациите в доклада, имал е своите притеснения и е търсил начин да го архивира. Това се е и случило. За мен действията на бившия главен прокурор ясно и категорично обективират неговата роля по прикриване на деянията. Дали са дисциплинарни или са наказателноотговорни това е преценка, която ще направят колегите от съответната първоинстанционна или въззивна прокуратура. Но това по абсолютно категоричен и несъмнен начин обективира неговата роля в този казус. Омаловажаването на казуса, което всички знаете, както беше направил той още когато той се разви, когато излязоха първите резултати от разследването на „Антикорупционния фонд“, както той, така и други негови близки сподвижници като ръководителката на Специализираната прокуратура към онзи момент госпожа Маджарова, казаха, че са „семейни драми“. Да, те нарекоха това „семейни отношения и семейни драми“. Видимо това не е така. Повече от ясно за всички е, че тук се касае, личното ми мнение е, за изключително грозна, груба и безпardonна злоупотреба с институцията „Прокуратура“. За щастие не с цялата прокуратура, а само със Специализираната прокуратура към онзи момент, която наистина е използвана за разчистване на сметки и за превземане на бизнеси. Мисля, че всеки има своето мнение и становище по този въпрос. И то съвпада с моето. Всъщност, убеден съм, че то съвпада с мнението на цялото общество, каквото се е случило. Между впрочем, искам да припомня

част от разследването на колегите от „Антикорупционния фонд“, които припомнят думите на самия истински пострададал по казуса, а това е Явор Златанов, който за съжаление изгуби здравето си вследствие тези действия. Той казва, че са го плашили именно с главния прокурор Иван Гешев. Не си спомня кой, но някой от замесените, дали Любена Павлова или някой от адвокатите там беше казала, че „докато Иван Гешев е главен прокурор ти ще правиш каквото ти наредим, защото той е назначен на този пост от Петьо Петров-Еврото“. Дали аз имам отношение към този казус? Няма да твърдя нищо за себе си. Но аз зная и уверявам и Вас, че аз съм жертва по този казус така както и баща и син Златанови! Аз съм жертва на така нареченото „оперативно майсторство“, с което се хвалеше главният прокурор Иван Гешев охотно, защото той ми спретна една, пак повтарям, оперативна комбинация като ме покани да отида на място, където очевидно ме чакаха неговите приятели, за да бъда заснет и впоследствие в удобен момент, пазейки такива компромати за мен, той да ги пусне в публичното пространство. Знаете, че тези снимки бяха разпространени по един начин, който не оставя никакво съмнение кой ги е пуснал, защо ги е пуснал и в кой момент бяха извадени. Защото тези снимки срещу мен бяха извадени като оръжие срещу мен в деня, в който стана ясно, че следващият ден ще гостувам в студиото на господин Светослав Иванов „120 минути“ по една от националните телевизии. Именно очакването му, че аз ще кажа нелицеприятни неща за Иван Гешев и за неговите методи и стил на управление на прокуратурата, го е подбудило да активизира своите компромати, част от своите компромати срещу мен. Какво още има, какво ще направи или каже, не се наемам да гадая, но е факт, пак повтарям, че аз съм точно толкова жертва на казуса „Осемте джуджета“ колкото и тези, които загубиха здравето си и имуществото си. Защото аз бях окалян до

степен да изгубя част от своята дълга, почтена професионална репутация. В този смисъл аз наистина съм жертва по казуса. И наистина както обществото и институцията „Прокуратура“ имат необходимост този казус да бъде разследван и изяснен, и изчистен докрай във всички негови аспекти, във всичките му разклонения и метастази, така и аз лично като магистрат имам потребност и необходимост именно от това. В този смисъл аз мога да кажа, че в момента, в който станах изпълняващ длъжността „главен прокурор“ на мен служебно ми стана известно за този доклад, ревизионен доклад на господин Марио Василев. В момента, в който ми стана ясно, че такъв доклад има, аз го прочетох с нарастващо възмущение и с недоумение как е възможно такъв доклад да бъде укрит, защото тези действия непоследването на никакви други процесуални действия по този казус след този доклад, който по много обективен и според мен по несъмнен начин поставя определени тежки пред ръководството на прокуратурата към онзи момент в лицето на господин Гешев въпроси, не е получил никакво развитие, напротив получил е резолюция „Запознат“, с което казусът е архивиран година по-късно. Това е, което мога да кажа по съществуването и изготвянето на този доклад. Пред мен е само и единствено преписката на отдел „Административен“, в който е сектор „Инспекторат“ на Върховна касационна прокуратура, откъдето виждам това движение и тези резолюции. Имам извадка и от Унифицираната информационна система, където тези резолюции се виждат и където се вижда движението. Но е ясно и категорично несъмнено, че този казус, казано на жаргон, е „запетен под килима“ и не е получил своето необходимо проявление.

За мен е ясно и несъмнено, че казусът „Осемте джуджета“ ако не бъде разследван обективно, всестранно и пълно, е препятствие пред нормализирането на прокуратурата. И

прокуратурата не може да продължи без този казус да бъде изчистен по категоричен и обективен начин. В този смисъл съм готов да отговарям на всякакви Ваши въпроси.

Само искам да допълня. Забравих, че с мое писмо от онзи ден, с което може би не сте запознати, възложих на Апелативна прокуратура-София проверка. Ще Ви прочета част от моето писмо: „След като се запознах със справка от 21.07.2020 г. по съответните прокурорски преписки, изготвена от прокурор Марио Василев, както и с постановлението за отказ от образуване на наказателно производство, установих, че в посочената справка на господин Василев са констатирани допуснати груби закононарушения в дейността на наблюдаващите прокурори, прокурорска преписка, досъдебно производство. Това е всъщност истинският казус. Доколкото се говори за казуса „Осемте джуджета" той има едно единствено ярко проявление. Това са действията, свързани с превземането на асансьорния завод, автомобилите, парите, златото и всички активи собственост на баща или пък син Златанови. С оглед на това и на основание чл. 46, ал. 4 от Наказателно-процесуалния кодекс Ви възлагам, на Апелативна прокуратура-София, да извършите проверка на всички прокурорски преписки и досъдебни производства, свързани с казуса добил популярност в публичното пространство като „Осемте джуджета", включително като проверите и правилността, и законосъобразността на постановлението от 5 май 2021 г., с което е отказано образуване на досъдебно производство. Проверката да обхване и развитието на преписките, образувани по отделение от горепосочената преписка материали, посочени в точки II, III и IV на цитираното постановление."

В този смисъл аз очаквам от колегите си от Апелативна прокуратура-София максимално бързо да извършат необходимата

проверка, да установят всички с разклонения и метастази, както казах, на казуса „Осемте джуджета“, защото аз и в момента не зная какво се води, кое го има и къде го има. Тоест, само една обективна проверка на един екип от горестоящата прокуратура може да даде отговор на тези въпроси, от които не само прокуратурата, но и обществото има очаквания и се нуждае.

Готов съм да отговарям на Вашите въпроси.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Сарафов за направеното изложение.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Само забравих да представя резолюцията на господин Гешев на доклада. Ако имате желание мога да Ви го оставя. (Гласове: Да, разбира се.)

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Сарафов, надявам се, че след приключването на назначената от Вас проверка, Висшият съдебен съвет ще бъде запознат с резултатите в съответната форма, в която може да бъде запознат. Мисля, че това е изключително важно за институционалната реакция по случая.

Господин Чолаков има въпроси. Заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще бъда максимално кратък. Тъй като не познавам системата за случайно разпределение на преписките в прокуратурата, но това което ми направи впечатление още изначално са три вида начина на разпределение - случаен избор, определен избор и с резолюция на административния ръководител. Я, ми обяснете, моля Ви се, господин Сарафов, какво е едното, какво е другото, какво е третото? Тъй като в системата на съдилищата има три вида избори. Наистина има случаен избор, има определен избор, има и по дежурства. Та, кажете ми по какъв начин се определя случаен, определен и с резолюция от административния ръководител, и това практика ли е по принцип или е с оглед конкретната ситуация?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Изключително уместен въпрос, господин Чолаков. Аз също си задавам някои въпроси. Към момента в прокуратурата, съобразно правилата за разпределение на дела и преписки, на принципа на случайния подбор има два начина за разпределение на дела и преписки. Това е случаен избор на магистрат и по дежурство, както казвате. Няма неслучаен, невъзможно е да се определи с резолюция на административния ръководител. Това би било нарушение на тези правила. Повтарям, има само два начина - случаен избор и по дежурство. Много често, бидейки ръководител на Националната следствена служба, където се налага извършване на действия по разследването незабавно, магистратите са от списъка с дежурни следователи. Впоследствие този следовател измежду дежурните, който е в този отдел, който е функционално компетентен да разследва конкретния казус, на този принцип по дежурство остава и за постоянно. В този смисъл това е единственото възможно изключение от правилата за случаен избор. Друго, няма такава опция. (Реплика от залата без включен микрофон, не се чува) Не мога да Ви кажа. С посочване. (Г.Чолаков: Не, после имаме и с резолюция.) Няма такъв избор и системата не го допуска. (Г.Чолаков без включен микрофон, не се чува) Не мога да Ви кажа, това и за мен е загадка.

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Дамянов, заповядайте. Госпожа Пашкунова след това.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз, да Ви кажа, не съм виждал друг избор такъв в стандартна прокуратура, защото, да кажем, „Спецът“ е някаква друга. Виждам го за първи път. Признавам си, че го виждам за първи път. Е, поне аз не съм го виждал. Някой друг, ако го е виждал, може да го е виждал.

Господин Сарафов, можете ли да ни кажете все пак на каква фаза се намира делото, по което са иззети тези веществени

доказателства? То в съда ли е? Прекратено ли е? Спряно ли е? Това е първият ми въпрос.

Вторият ми въпрос, който мисля, че няма как да не Ви бъде зададен, Вие очевидно познавате Петър Петров-Еврото или как. Поддържали ли сте някакви, поддържате ли някакви контакти? Ако се познавате откъде, кога сте се виждали? Защото няма как да не Ви бъде зададен този въпрос.

Благодаря.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Ще отговоря поред на Вашите въпроси. Аз очаквам доклада от екипа прокурори от апелативна прокуратура да отговори по отношение на движението и статуса на всички наказателни производства, но към настоящия момент, доколкото ми е известно, делата, които се водят по така наречения „асансьорен казус“, който беше разяснен и от колегата Янкулов, е в активна фаза. Тоест, делото нито е прекратено, нито е спряно, нито е внесено в съд. Тоест, висящо наказателно производство. Не се наемам да стоя зад думите си обаче, защото само и единствено, аз не го зная и като номер, само и единствено тази обективна проверка, която се надявам да извършат колегите от апелативната прокуратура, ще даде разяснение кои са, колко са, какви са делата и какъв е техният статус към момента. По предварителни данни, които имам в настоящия момент, мисля че това дело е в активна фаза на разследване. Дали се провеждат действия по разследване по него или не, също не се наемам да гадая, имам своите предположения такива, каквито, предполагам, си ги представяте и Вие - едва ли се върши нещо конкретно, едва ли има действия по разследването по него.

По отношение на втория въпрос, той е изключително уместен и аз благодаря, че ми го задавате. Аз работя почти 30 г. в съдебната система в София и именно в това си качество няма как

да не познавам този, когото наричат „Петьо Петров“ с прякор „Еврото“. Познавам го, разбира се, защото сме работили в една сграда, бидейки следовател в Софийската окръжна следствена служба, към онзи момент той е бил в Столичната следствена служба. Тоест, сме работили в две съседни сгради на ул. „Майор Векилски“ № 2. Никога не съм бил в близки отношения с него. Никога не сме били приятели. Ние имаме различна ценностна система с него! Съвършено различна! Но с него съм бил внимателен именно защото зная отношението му с господин Иван Гешев. Те са близки приятели, те са съратници. Не се наемам да се ангажирам какви точно са техните взаимоотношения освен това, че са близки. Както казах преди малко, твърденията на замесените, истински замесените лица по казуса „Осемте джуджета“, твърдят пред Явор Златанов, че докато Иван Гешев е главен прокурор ще изпълняват всичко каквото им се нареди, защото той е продукт на Петьо-Еврото. Дали това е така аз не зная, но зная много добре за близките отношения на Иван Гешев както с Петьо Петров, така и със съпругата му Любена Павлова, която каза, че не го познава. Разбира се, изключително нелепо твърдение и аз го отгадвам на факта, че те са плътна колаборация, обстоятелство, което многократно съм заявявал пред медиите. На каква база е тази колаборация? - Това е повече от ясно. Той ѝ осигурява наказателна неприкосновеност за всички деяния, за които следва може би да ѝ се търси наказателна отговорност по самия казус. Тя има доста нелицеприятна роля, без да мога и без да желая да я охарактеризирам, за да давам конкретни насоки на прокурорите, които следва да вземат решение съгласно доказателствата и вътрешното си убеждение. Но моето мнение е еднозначно по отношение на нея. Той има близки отношения с нея като ѝ осигурява наказателна неприкосновеност, а тя от своя страна е

впрегната от него като оръжие, за да бъде въведена обществеността, да бъдат окаляни неговите опоненти, какъвто аз бях безспорно, може би съм такъв и в момента, въпреки че му желая успех в неговата кариера, каквато е избрал в момента. (Ат.Дишева: Е, как ще му желаете успех?! Това е...?!) (оживление в залата) Може да стане ключов политик. (Ат.Дишева: Моля Ви се, дори и в кръга на шегата не бива да се изрича това нещо! И не се притеснявам да го кажа. Извинявайте, господин Сарафов!) Вероятно сте права, госпожо Дишева. Може би проявявам ненужна любезност. Но, пак казвам, те са в колаборация. Той ѝ осигурява наказателна неприкосновеност, той ѝ осигури полицейска охрана. Знаете много добре, че Любена Павлова се ползваше с полицейска охрана като дори ходеха да ѝ товарят багажа в магазина на ИКЕА. Ако не се лъжа тя и в момента е с полицейска охрана по разпореждане на прокуратурата. За мен е необяснимо как може това лице да бъде с полицейска охрана?! Това е срамно както за прокуратурата, така и за полицията! И това е моето мнение и в момента. Всъщност, проверка по този случай защо и поради какви причини, какво налага да бъде с полицейска охрана както Любена Павлова, така и други охранявани от полицията лица, е възложена и се извършва под прякото ръководство на госпожа Мария Павлова - мой заместник главен прокурор при Върховна касационна прокуратура, така че дали ще остане и каква ще бъде нейната понататъшна съдба ще решат, както казах, тези които ще са оторизирани с това.

Искам още нещо да допълня. С Петьо Петров винаги съм бил внимателен и осторожен. Ще направя един може би неуместен, но не мога да го онагледя по друг начин в сравнителен анализ, - като сапъор с противопехотна мина. Внимателно трябва да се отбие взривателят, за да не се взриви в ръцете. Защото той беше,

повтарям, в изключително близки отношения с главния прокурор Иван Гешев. А главният прокурор Иван Гешев, Вие знаете на какво е способен, какви проверки, какви сигнали, какви оперативни комбинации може да направи и да изфабрикува. Това стана ясно за всички Вас не само в хода на днешния ден, Вие имате своето, убеден съм, вътрешно убеждение и вътрешна яснота за това какво представлява той. В този смисъл именно така съм бил с Петьо Петров. И когато Иван Гешев лично ми е казал - „Ела в „Джуджетата“ да се видим“, аз съм отишъл там с жена си и сина си, който също попада на снимката. Нямайте съмнение, че не бих отишъл да правя някакви не добри неща и да водя жена си и малкия си син с мен. Напротив, отишъл съм там коректно, може би наивно, очевидно наивно, подведен от оперативния комбинатор Иван Гешев. И там съм попаднал в този капан, в който съм бил насниман и тези снимки той ги е пазил до момента, в който са му потрябвали срещу мен. Това е причината да бъда там, това е причината изобщо да бъда на това място. И пак повтарям, лицето, хайде да не го наричам „лицето“, нека не го наричам „лицето“, с господин Петьо Петров съм бил внимателен, осторожен, само и единствено заради ясното ми съзнание за неговите изключително близки отношения с Иван Гешев. Между впрочем, тези отношения са публично известни за всички в прокуратурата, поне в софийските прокуратури, те са ясни на всички. Това е била и причината да се съобразявам и когато ми каже „ела там“ аз няма как да откажа, макар че, както казах, сега го отчитам като силна наивност от своя страна. Аз наистина считам, че тези снимки в момента са срамни. Да, такива са, защото осъзнавам кой какъв е, каква е неговата роля, но към онзи момент, може би е грешка, но съм се съобразил с повикването от Иван Гешев - главен прокурор, да отида на определено място да говорим за нещо. Може би съм бил наивен да си мисля, че с Иван Гешев сме

приятели, може би съм бил наивен да си мисля, че с него имаме нормални, коректни и професионални отношения. Това очевидно е била тежка заблуда, която сега в момента получава своето проявление и заради която търпя такива негативи. Но, повтарям, изчистването, пълното, на този казус, ще води до изчистване както на цялата прокуратура, така и, надявам се, на мен самия. Вие сами виждате кой е близък по казуса, кой обективира със своите действия, с кой се плаши. Това не съм аз. Мен ме няма в целия казус. Мен няма да ме има, няма как да ме има в казуса. Аз не съм близък нито с Петьо Петров, нито с Любена Павлова, всъщност не съм близък и с Иван Гешев. А това беше техният приятелски кръг. Целият казус, омаловажаването, покриването му, архивирането на този казус говори за едни действия от негова страна. Очевидно ние с него сме диаметрално противоположни. Ние сме диаметрално противоположни и с господин Гешев, нямаме нищо общо, имаме различна ценностна система както с него, така и с Петьо Петров. Така че за мен е силно обидно и необяснимо обаче някой да ме влага в списък с него. Аз не съм Иван Гешев 2, аз съм нещо съвсем различно.

Благодаря Ви, колеги, готов съм да отговоря на други въпроси.

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Сарафов, само да уточните от кой период са тези снимки, правени? Към кой момент са? Защото те бяха в публичното пространство, но все пак е важен контекстът, в който се развива цялата история.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Предполагам, аз не мога да си спомня точно, защото не съм обърнал внимание на това обстоятелство, но предполагам, че са от период около 3 г. Или Иван Гешев е бил току-що станал главен прокурор, или е бил на път да стане, бидейки любимият заместник главен прокурор с очевидна

тенденция да стане главен прокурор. Не мога да посоча дали е преди декември 2019 г. или след декември 2019 г., т.е. преди или след като стана главен прокурор. Предполагам обаче ... (Намесва се Ат.Дишева: Те са летни снимки.) Точно така, преди номинирането му или след. Тоест, или става въпрос за лятото 2019 г. или лятото 2020 г. Предполагам, че става въпрос за момента, когато Иван Гешев вече беше главен прокурор, но не мога да бъда сигурен, аз просто не съм обърнал внимание.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Той казусът, всъщност, „Осемте джуджета“ като процесуални действия започва 2019 г. и продължава нататък.

Госпожо Пашкунова, заповядайте. Госпожа Керелска след това.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Тъй като колегите зададоха част от въпросите, които аз исках да поставя на господин Сарафов, имам обаче един допълнителен. В справката, която е от 2020 г. от Инспектората във Върховна касационна прокуратура и която, очевидно от това, което чуваме, сочи на неупражнени правомощия по ръководство на контролната дейност в прокуратурата по чл. 138, т. 7 след като нищо не е предприето при такива констатирани пропуски, нарушения и несъобразяване на закона, та към тази справка е приложена една схема по активността на наблюдаващите прокурори. Видно е, че по делото по досъдебно производство №128/2019 г. са работили четирима наблюдаващи прокурори -основен, определени, добавени и т.н. с различен статут, очевидно, та в тази връзка въпросът ми е знаете ли кой е наблюдаващият прокурор по това досъдебно производство към момента? Има ли други случаи, по които толкова на брой наблюдаващи прокурори да работят? И последният ми и най-важен въпрос е как се осъществява ръководство при

досъдебното разследване при толкова наблюдаващи прокурори? Кой е водещият? Основният ли, определените ли, добавените ли и въобще как се ръководи досъдебната дейност на разследващите органи при такива практики с множество наблюдаващи прокурори?

Благодаря.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Аз ще отговоря като започна от последната част на Вашия въпрос. По принцип основен прокурор, който трябва да е водещият, както прокурор, така и разследващ магистрат, следовател, трябва да бъде този, който е първият избор, този който е определен първи. Впоследствие следващите следователи или прокурори от екипа се определят след доклад на наблюдаващия прокурор до съответния административен ръководител, че има необходимост от други разследващи магистрати или прокурори. Тоест, трябва да се обективира и аргументира защо е необходимо увеличаване на екипа. Не може и не трябва самоволно да се увеличава екипът, който работи по делото. Впоследствие втори, трети, четвърти или колкото са там на брой наблюдаващи прокурори или следователи се определят също на случаен принцип съобразно функционалната компетентност на съответното наказателно производство и отделите, които са в следствието или в прокуратурата, но, пак повтарям, също на случаен принцип. В този смисъл обаче колкото и да е голям екипът водещ остава първият определен.

По отношение на това кой е наблюдаващ прокурор в момента аз не бих могъл да отговоря, защото нямам тази информация. Надявам се това ще стане ясно след приключване на проверката, защото аз, както казах, дори не съм сигурен в твърдението си, че то е висящо към момента, че е висящо наказателно производство. Мисля, че е такава, но не зная. Съответно не зная и кой е наблюдаващ прокурор. Доколкото зная не

е никой от тези, които се споменават в момента, защото колегата Деянов е в Перник, колегата Пейчинов е във Военно-окръжна прокуратура заместник-административен ръководител. Колегата Маркович не я познавам, доколкото разбирам е дама. И Мойсев. Мойсев също мисля, че е в Апелативна прокуратура-София или пък в градска прокуратура. Наистина не се наемам да кажа кой е наблюдаващ прокурор в момента.

Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги въпроси към господин Сарафов?

Госпожа Керелска, да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Във връзка с последния въпрос и последния отговор аз искам да Ви попитам производството за „асансьорния казус“, за което Вие казахте, че е висящо, проверили сте го и казвате, че има висящо наказателно производство. То отделно производство ли е от производството, свързано с веществените доказателства по казуса „Осемте джуджета“ и кой е там наблюдаващ прокурор? По „асансьорния казус“ имам предвид?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Аз мисля, че колегите ме разбраха. Става въпрос за това наказателно производство, което не зная в каква фаза е. Аз не мога да потвърдя, че е висящо към момента, такива са моите впечатления, но не мога да го твърдя с категоричност, това ще го каже проверката. Това е делото по което са иззети веществени доказателства. Става въпрос, Вие знаете, за стотици хиляди евро, за много килограми, десетки килограми злато, за автомобили, за имущество, Асансьорният завод и т.н. Всичкото това са веществени доказателства и е предмет на разследването по съответното наказателно производство. Това е казусът. А действията, които са проверени от прокурор Марио Василев са действията на наблюдаващите прокурори и разследващите

магистрати именно по този казус. Очевидно в разследването на този, „асансьорният казус" има допуснати тежки закононарушения така както е посочено в проверката на господин Василев.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Да, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защото казахте, че сте извършили проверка, че има наказателно висящо производство и аз съм си го записала специално. Но толкова по този въпрос.

Другото, което исках да Ви попитам, Вие не оспорвате, че тези фотографии, които излязоха в публичното пространство са автентични, нали? И въпросът ми е - Вие само в един-единствен случай ли сте били в ресторанта „Осемте джуджета" или просто един случай е документиран с тези снимки?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: На това място съм ходил няколко пъти, може би 4-5, не съм ги броил, може би 4-5 пъти. Повечето пъти по покана на Иван Гешев, но към онзи момент когато съм ходил това място не е било токсично, както е било сега. Не съм очаквал, че това е в крайна сметка публично място, т.е. това заведение се намира до Софийския районен съд и Софийската районна прокуратура, там се извършват такива дейности. Не съм знаел, разбирам го едва след разследването на Антикоруptionния фонд и публичната информация, която беше изнесена. До този момент аз не съм предполагал, че това място може да бъде „сборище" и място, където да се извършват някакви дейности. Аз и сега не зная дали това наистина е така или тези хора са се събирали там, това е бил своеобразен офис или не. Ходил съм там няколко пъти, повечето пъти по покана именно на Иван Гешев. Всъщност аз съм се виждал с него там. Аз съм се виждал с него там, но този път когато бях сниман тогава той не дойде. Това е, както казах, плод на неговото оперативно майсторство.

АТАНАС СЛАВОВ: Явно г-н Гешев ако беше останал полицаи, щеше да е добър полицаи! /шегува се/

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Още един допълнителен въпрос. Вие казвате, че с Петьо Петров известен с прякора „Еврото“ Вие сте били изключително внимателен и сте действали по отношение на него като „сапър с противопехотна мина“. Правилно ли съм запомнила? А защо бяхте Вие внимателен с г-н Петьо Петров, мисля, че се разбра кого визирам, и след като сте били внимателен очевидно е имало причина, т.е. Вие сте имали някаква информация по отношение на това с какво той се занимава и оттам е дошла тази Ваша внимателност. Вие нищо ли не бяхте чували за това с какво се занимава въпросния господин, сега ли го разбрахте, изобщо как стоят нещата в това отношение, защото, как да Ви кажа, обяснението на тези неща, за които става въпрос тук единствено с твърдението, че сте подхождали наивно, били сте наивен и т.н., и нищо не сте забелязали или подозирали, все пак за мен пък звучат малко неавтентично като отговор, предвид обстоятелството, че Вие сте следовател, дългогодишен прокурор, ръководител сега на Националната следствена служба и това предполага развитие на определени рефлексии и усет за нещата.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Чудесен въпрос, госпожо Керелска! Но за да мога да онагледя аз пак ще повторя - той беше близък приятел с г-н Иван Гешев, това беше публична тайна, техните близки отношения са публична тайна. Те всъщност не са останали скрити не само за магистратската общност, те са всъщност станали известни и на пострадалите по казуса „Осемте джуджета“, на баща и син Златанови. В този смисъл аз пак повтарям - когато Иван Гешев ми каже: ела там, аз го приемам като покана от него и аз пак повтарям - може би не сте ме разбрала, никога не съм поддържал отношения с Петьо Петров по прякора

„Еврото“. Поддържал съм отношения с Иван Гешев, който е бил или главен прокурор, или заместник главен прокурор към момента когато ме е поканил. В този смисъл никога по никакъв начин не съм бил близък с Петьо Петров. Както казах и ще го повторя - ние изповядваме съвсем различна ценностна система. Аз съм семеен човек, гледам семейството си и децата си и неговата ценностна система не е моя, но съм се съобразявал не с него, а с поканите и с отношението на Иван Гешев спрямо него. Не сме седели, не сме играли карти, не сме обсъждали политика, икономика, култура, история и поезия с Петьо Петров. Не, ние не сме в такива отношения. Може би съм се изразил грешно. Може Вие не сте ме разбрала. Отивал съм там само и единствено заради Иван Гешев, а какво може Иван Гешев разбрахте всички.

АТАНАС СЛАВОВ: Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз имам два бързи въпроса. Първо като излязат резултатите от проверката ще ни ги представите ли, за да се запознаем с тях от Апелативна прокуратура. Това е първият ми въпрос.

И, господин Сарафов, ще дадете ли докрай във връзка с тези констатации и проверки от Апелативна, ще предприемете ли съответните действия, които следва да предприемете по отношение на виновните лица, съответно да реализирате съответната отговорност дисциплинарна или наказателна.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, господин Чолаков. Аз мисля, че това е несъмнено и задължително. Както казах пътят на Прокуратурата напред минава само ако се преодолее рубежът „Осемте джуджета“. Това е необходим рубеж, без който Прокуратурата ще зацikli на едно място пред препятствие, което трябва да бъде преодоляно. В този смисъл нямате никакво съмнение, че първо ще представя на ВСС доклада от ревизията,

доколкото в него не се съдържат обстоятелства, които касаят следствена тайна. Ако има такива те ще бъдат заличени и обстоятелства относно ритмичност, срочност на разследването и изводи за нарушения на магистратите ще бъдат представени. Напротив - не само това, ако има необходимост от дисциплинарни наказания или за ангажиране на наказателна отговорност нямам никакво съмнение, че такава ще последва. Аз казах и преди, надявам се и сега ще го повторя, че не желая да се намесвам във вътрешното убеждение на колегите от горестоящата прокуратура. Убеден съм обаче, че колегите от Апелативна прокуратура сами съзнават отговорността, която лежи върху тях по разкриване на цялата обективна истина в абсолютна пълнота по този случай, включително и да се ангажира наказателна отговорност на замесените лица. Всъщност в самият доклад на г-н Марио Василев недвусмислено се говори за това, че не е налице, невъзможно е да се търси дисциплинарна отговорност, защото е налице основание да се търси наказателна отговорност от магистратите. Всъщност по целия казус прозира именно това, че по този казус, по този случай са вършени престъпления и тежко е злоупотребявано със самата институция Прокуратура в полза на личен интерес. В този смисъл аз съм дълбоко убеден, че както магистратите, така и хората, които са били замесени в този казус по какъвто и да е начин ще получат своята съответна санкция и този казус ще намери адекватно своето продължение. Нямайте съмнение!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Г-жа Дишева.

Преди това само едно изречение. Очевидно, че проверките, които са минали и опита за търсене на дисциплинарно производство, и привличане към дисциплинарна отговорност на прокурорите, които са завършили без констатиране на извършени

дисциплинарни нарушения най-малкото трябва да се гледат в светлината на известните в този доклад нови вероятно факти, които не са били известни нито на Прокурорската колегия, нито на Инспектората към момента на провеждане на тези проверки.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз вероятно в някакви части ще повторя част от въпросите, които колегите вече зададоха, само че бих искала да получа още малко разяснения.

За справката, която Вие представихте пред ВСС във връзка с извършена проверка през юли 2020 г. е посочен входящ № и този номер включва датата 21 юли 2020 г. Днес представяте екземпляр с разпореждане на главния прокурор от 15 юли 2021 г., т.е. почти една година по-късно. Дали Вие или който Ви е предоставил тази справка, или е извършил проверка по нея, сте извършили проверка в съответния регистър за входяща и изходяща кореспонденция във Върховната касационна прокуратура. И съответно дали извършихте или възнамерявате да извършите проверка на изпълнение на задълженията на съответните длъжностни лица, които са следели за тази кореспонденция, защото някак неубедително звучи едногодишното бездействие и пълна неяснота какво се е случило след изготвянето на тази справка от прокурора Василев при отдел 06 във ВКП. Повтарям - екземпляра, който ни е предоставен носи дата от 21 юли 2020 г.

На следващо място ако правилно съм Ви разбрала Вие казахте, че споменатия в тази справка заместник главен прокурор е г-жа Филипова. Или неправилно съм Ви разбрала? Днес направихте това пояснение. Аз не виждам къде пише, днес го чух. Аз чета този екземпляр. Добре. Госпожа Филипова. Тя в момента е действащ прокурор във Върховната касационна прокуратура, дали проведохте разговор с нея, дали изискахте някаква информация затова какво се

е случвало с тази справка, какви действия са предприети между периода от време, в който тя е входирана във Върховната касационна прокуратура, повтарям - 21.7.2020 г. и датата на въпросното разпореждане от г-н Гешев към 15 юли 2021 г., и съответно ако сте предприел такива действия, ако сте разговарял с г-жа Филипова какви обяснения евентуално получихте от нея.

На следващо място стори ми се току-що отговорихте на господин, но дали правилно съм Ви разбрала, на господин Чолаков, че считате, че има основание за самосезиране на Прокуратурата и не съм Ви разбрала, защото и преди приключването на проверката, която е назначена от Вас аз мисля, че има достатъчно данни, но разбира се не съм аз компетентния орган, който да го реши, в тази справка за подобно самосезиране.

На следващо място въпросът ми е дали сте определил срок за извършване на проверката от Апелативна прокуратура и докога е този срок, за да определим според мен и ние следващо заседание, на което да слушаме резултатите от тази проверка, което аз съм сигурна, че Вие ще ни предоставите.

И след това имам още малко въпроси, но те са в друга насока. Ако искате на тези, те предполагат кратък отговор да отговорите.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, всъщност пред мен е доклада, всъщност докладът изхожда от Пламена Цветанова, заместник на главен прокурор. Всъщност да уточня като факти. Виждам, че справката, която е изготвена от колегата от 06 отдел е заведена във ВСС. /А.Дишева - това е една година след това/ Георги Чолаков - точно, но докладът към главния прокурор идва от заместник главния прокурор Пламена Цветанова.

АТАНАСКА ДИШЕВА: В справката посочвам от дата 21.7.2020 г., която е изготвена от прокурор М. Василев при отдел 06

ВКП в първия абзац, в раздела „повод за образуване“ се говори за един заместник главен прокурор. Така пише. С резолюция на главния прокурор от 24.6.2020 г. и последваща резолюция на заместник главен прокурор е разпоредено прокурор от отдел 06 ВКП да извърши проверка на място в специализирана процедура по досъдебните производства, касаещи случаят изнесен в статията. Аз питам за този заместник главен прокурор. И при едно от предишните изказвания, даже не си спомням дали не беше по предходната точка, г-н Сарафов според мен обясни, че този заместник главен прокурор е г-жа Филипова, може и аз да не съм разбрала, но аз питам за този заместник главен прокурор, защото за мен е необясним въпроса как може един заместник главен прокурор да възложи, оставяме настрана г-н Гешев, разбрахме обстоятелствата за него, познаваме го в известен смисъл, питам за този заместник главен прокурор. Хайде да започна пак - първо кое е, дали е установено и дали той е предприел някакви действия във връзка с получаването на справка по проверка, която е назначена, въз основа на негова резолюция, защото аз не мога да си представя, че по толкова публично обсъждан въпрос заместник главен прокурор е разпоредил извършване на проверка, въз основа на предходно разпореждане на главния прокурор и този заместник главен прокурор няма да проследи и да вземе някакво отношение, особено при този доклад. В този смисъл ми беше въпросът. А сега, г-н Чолаков какво иска допълнително да попита е отделен въпрос. Аз този документ го видях само като разпореждане и мислех даже, че е същата справка, но тя виждам, че е от дата 15 юли, една година след това.

Нека да поясни господин Сарафов, ако наистина е така.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Ако разрешите, за най-голяма яснота и прегледност ще Ви извадя оригинала, изваждам го от папката и ще Ви го покажа. Това е всъщност самосезиране по публикацията в „Медиапул“ с резолюция на Иван Гешев, който пише: Г-жа Филипова. И това е резолюцията от следващия ден - 25.06. на г-жа Красимира Филипова като заместник главен прокурор. Това е нейната резолюция, с която възлага и това започва. Тя е ресорният заместник главен прокурор, който отговаря за отдел 06 „Административен“, в който е сектор „Инспекторат“. Това е г-жа Филипова. Впоследствие се връща справката, точно така, г-н Чолаков ме разбра отлично, впоследствие се изготвя доклад, който обаче попада при г-жа Пламена Цветанова, която по-късно година след това прави този доклад, който е доста кратък, но обобщава някакви действия, и върху който г-н Гешев слага резолюцията - запознат, с което архивира целия казус. Една година този сигнал всъщност е стоял „на трупчета“, някъде между главния прокурор и неговите заместнички, една година, почти една година. Това е начина, както казах, това придоби гражданственост като „стояне на трупчета“. Той е бил някъде, моето убеждение е, защото констатациите са такива, че г-н Гешев се е притеснявал да предприеме каквито и да е действия. Дали прокурорите са действали по свое собствено вътрешно убеждение, извършили тези действия или са следвали нарежданията на някои свои ръководители, кой е той, аз към момента не се наемам да отговоря. Това го знаят само те и се надявам в крайна сметка, ако те са действали по нечие разпореждане, на който и да е техен административен ръководител това да стане ясно в съответното производство, защото в противен случай подписа остава техен и отговорността остава тяхна. В този смисъл за мен също е необяснимо къде е стоял този доклад и може би както Вие правилно

ме подсетихте, може би още утре трябва да изискам писмено обяснение от всички заместнички на главния прокурор Иван Гешев към онзи момент, както на г-жа Филипова, така и на г-жа Цветанова къде е бил този доклад, защо е стоял една година, защо не е получил своето развитие и какво се е случило в крайна сметка, след като той е бил архивиран по този начин с тази резолюция „запознат“. Така че тази идея Ваша е добра и аз още утре ще го последвам.

По отношение на образуването на наказателни производства компетентна, съобразно закона да отмени актове на долустоящата прокуратура и да образува наказателно производство, като даде задължителни указания е именно горестоящата на Софийска градска прокуратура, това е Софийска апелативна прокуратура. Аз се надявам в рамките на този срок, който ще посоча, че дадох, макар и негласно на колегите е да преценят всички обстоятелства, включително и ако се налага да образуват наказателно производство, като отменят незаконосъобразни и неправилни актове на долустоящата прокуратура. Не съм написал в писмото срок за проверка, защото се надявам този срок да бъде максимално кратък. Всъщност надявам се тази проверка да приключи максимум до 10-ина дни, т.е. до 15 юли трябва да има яснота. Казусът е изключително важен, той е основополагащ, както казах за цялата Прокуратура, в крайна сметка този казус е основание цял ден ВСС да се занимава с него и да провежда дискусия и изслушвания на мен и на г-н Янкулов, така че срокът не може да бъде дълъг. Макар и да не съм дал конкретен срок аз ще опитам да мотивирам колегите да приключат максимално бързо, първо за да могат да излязат нормално в отпуск, все пак лято е и второ, за да може този казус да получи по-

нататъшното си законосъобразно развитие. Това е, което имам предвид. Ако не съм отговорил на някои от Вашите въпроси съм готов да го допълня.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Сарафов, само малко допълнителни пояснения ще дам за Вас и за колегите ако се чудят защо питам за заместника на главния прокурор, защото ние малко по-рано в днешното обсъждане поставихме въпроса, някой друг го повдигна за изтичането на сроковете за образуване на дисциплинарно производство. Аз оставам обаче с впечатлението, че има определени бездействия, които стават известни на административния ръководител във Ваше лице, а вероятно и в лицето на министъра на правосъдието, но затова той ще каже, в последните дни, което е много важно, защото срока за образуване на дисциплинарно производство започва да тече когато става въпрос за бездействие от момента на неговото узнаване. Просто Ви давам, понеже вероятно не сте се занимавал с дисциплинарна отговорност до този момент, може би и не знам, просто Ви давам това пояснение, което е важно, ние имаме големи липси на информация за определени факти, включително за това едногодишно бездействие, то в конкретния случай е тригодишно и когато става въпрос за бездействие може шестте месеца да са изтекли за първите две години и половина, но за следващите шест месеца или пет месеца към днешна дата не са изтекли, а бездействието е продължило. Ние имаме изградена, поне в Съдийска колегия, но съм убедена и колегите в Прокурорска богата практика, която е подкрепена и от съдебна практика, когато става въпрос за нарушение на служебни задължения, изразяващи се в

бездействие и те се продължават, че във всеки един следващ момент нарушението продължава да се извършва, т.е. ако за първите месеци, повтарям, или първите години от това бездействие срока за образуване на дисциплинарно производство е изтекъл или може да е изтекъл, защото аз не знам кога компетентните органи да инициират дисциплинарно производство са разбрали, към онзи момент г-н Гешев, за една част от този срок или срокове, за различни неща става въпрос на бездействие, не са изтекли със сигурност.

Така че, моля, имайте предвид това обстоятелство и предвид заявеното от Вас желание, намерение и готовност в пълнота да разследвате, в широк смисъл всички обстоятелства, свързани с този казус, аз от гледна точка на професионалните си познания тук придобити и в Съвета Ви казвам и мисля, че всички колеги ще потвърдят това като тълкуване на закона и като наша практика.

И сега другите въпроси, за които казах ще ги обобща.

Питаха тук също колеги, не само в публичното пространство и наред с това, и отделно от това аз също имам известни въпроси, свързани с Вашето участие в този казус и в отношенията Ви с г-н Гешев, непрекъснато някакви противоречиви, как да кажа, сигнали получавам лично аз. Вие видимо бяхте близък с г-н Гешев, ние разисквахме тези въпроси на слушането по време на процедурата за предсрочното му освобождаване, сега този въпрос пак се повдига и то даже в голяма степен и по Ваша инициатива. Аз също мислех да Ви задам въпросите, които вече колегите Ви зададоха във връзка с тези снимки, които видимо показват добри отношения между Вас и Петър Петров, но разбира

се, това нещо може да се дължи на обстоятелствата и причините, които и Вие посочвате. Оставям този въпрос настрана.

Въпросът ми е следният - кога решихте в крайна сметка и поради какви обстоятелства, че Вие трябва да изнесете някакви обстоятелства, свързани с работата на г-н Гешев, включително и в частност свързани и с този казус? Поради какви обстоятелства и в кой момент? Те въпросите са свързани.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Аз пак ще отговоря, почвайки отзад-напред защо и кога. Всъщност в някакъв степен количествените натрупвания водят до качествени изменения.

Натрупаха се твърде много недостойни действия от г-н Гешев. Неговото проявление сякаш доби някакви нови измерения когато стана ясно, че механизъм за разследване на главния прокурор ще бъде приет и той ще бъде приет от всички политически сили в Парламента. Тогава неговото поведение сякаш излезе от нормалното, съвсем излезе от нормалното и започна да става нетърпимо за Прокуратурата и за мен самият. Вие знаете, че след като стана ясно, че механизмът ще бъде приет неговата активност по отношение на дела, по отношение на медийни, публични, каквито и да е изяви неимоверно нарасна и, откровено казано, се ожесточи. В този смисъл към онзи момент когато аз изявих тези свои позиции това вече беше нетърпимо. А по отношение на това дали и защо, и как, аз винаги съм се опитвал да бъда полезен на Прокуратурата и в Следствието, където работя както казах почти 30 години. Независимо кой е бил главен прокурор аз съм преживял и времето на Филчев, аз съм се опитвал да бъда полезен, в рамките на компетентността и на действията, които аз извършвам. Аз не мога да променя главния прокурор, всъщност това го направихте вие, членовете на ВСС. Вие го отстранихте от длъжност. Не съм могъл

да го променя, не съм могъл да променя нито неговия характер, нито да го моделирам, това е невъзможна мисия за мен, предполагам за никого не е възможна, но в този смисъл в рамките на своята компетентност към се опитвал да бъде полезен. И между впрочем, защо тогава, а защо не запитате защо само аз, защото никой друг не подаде сигнали срещу него до компетентните органи, до ВСС, до министъра на правосъдието, до Софийска градска прокуратура. Всъщност само аз проявих куража, амбицията, за което понесох много, понесох и тези упреци, и привързвания, понесох снимки и коментари от въпросната Любена Павлова. Аз изтърпях всичко това, търпя го и в момента. Тези неблагоприятни последици нямайте съмнение, вие имате своята висока професионална компетентност са именно плод само и единствено на Иван Гешев. Всички сигнали, които са свързани срещу мен, и които са във Върховния касационен съд по новия механизъм са инициирани само и единствено от него. Всъщност това е цената, която аз плащам за моята принципна позиция, за позицията, която изразих да се противопоставя на това, да изрека публично някои истини, а именно, че „царят е гол“, и че поведението вече е нетърпимо, и не може да продължава. Мисля, че в този момент към мен се присъединиха и колегите от Прокурорската колегия на ВСС. В този смисъл аз не останах сам. Аз бях подкрепен от тях, защото те също осъзнаха, те имат своите контакти с Прокуратурата, със следствените служби и със своите колеги и знаят какво се случва. Наистина положението вече беше нетърпимо и това положение стана нетърпимо в който момент се разбра, че механизъм за разследване на г-н Иван Гешев ще бъде приет. Той е имал своите страхове. Очевидно има своите основания да се притеснява от такъв механизъм. Този механизъм в момента обхваща моята дейност и моята персона. Аз не се притеснявам от това. В крайна

сметка законодателят е приел да има такъв механизъм, нека бъде такъв, нека колегите от Върховния касационен съд и от тези, които са по механизма, колегите от окръжните и апелативните съдилища с ранг на ВКС да предприемат необходимите действия по изясняване на всички обстоятелства в тези сигнали. Този механизъм мен не ме притеснява, защото аз не се притеснявам от истината. Аз държа истината да излезе с всичките ѝ проявления. Именно затова не се притеснявам от каквото и да е. Нека да има механизъм, но той очевидно се е притеснявал. И неговото поведение сякаш експлодира в една непоносимост, наистина непоносимост, той стана нетърпим за Прокуратурата когато стана ясно, че такъв механизъм ще бъде и беше приет. Всъщност той се ожесточи още повече както срещу мен когато изразих своите принципни позиции, така и срещу колегите от ВСС и това проявление стана ясно в изслушването преди обяд в рамките на точка 1 от днешното заседание на ВСС. Както аз, така и колегите от Съвета претърпяха много, претърпяха справки, призовки, сигнали, нечистота, която да се излива през определени медии. Да, само през определени, но това са медиите, с които очевидно беше поддържана връзка, и които бяха използвани като пощенска кутия за сигнали, това го изяснихме в рамките на преди обяд. В този смисъл не считам, че престоят ми в Прокуратурата и Следствието е бил грешка и не съм допринесъл полза, напротив - винаги съм се старал да бъда полезен на колегите си. Аз работя тази работа вече наистина дълго време и винаги съм се старал да бъда дори и личен пример. Всеки път когато съм бил директор на Националната следствена служба и има произшествие, аз винаги съм отивал с колегите си, бил съм там на място, оказвал съм логистична помощ и съдействие, координирал съм действията на следователите с различни институции, органи, служби и съм помагал на място.

Всъщност не съм спал по цяла нощ, за да мога да изпълня своите задължения, да дам личен пример. В този смисъл се надявам и съм убеден, че съм бил добър административен ръководител. Докато съм бил административен ръководител, а съм такъв доста отдавна, нито веднъж не съм си позволявал да слагам резолюции и да определям определен избор, както стана ясно в посочения казус с резолюция. Винаги абсолютно стриктно съм спазвал случайното разпределение на дела. То за мен всъщност е улеснение, защото по този начин когато едно дело се определя на случаен избор то ме улеснява да няма приказки впоследствие защо този е натоварен повече, пък този по-малко. Компютър. Така че това е улеснение и за мен и стриктно на 100 % съм се придържал към него. В този смисъл аз се надявам, че оценката на колегите за моята дейност като административен ръководител и на Националната следствена служба, и преди това, в другите органи, където съм бил е положителна и има своята стойност.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, има ли последни въпроси, преди да изчерпим тази точка?

Не, виждам. Сега, доколкото изброявам участниците в заседанието мисля, че сме на границата на кворума, даже май сме и под границата на кворума, т.е. не бихме могли да обсъждаме проект на решение, диспозитив, такъв и не беше представен в началото на заседанието, въпреки че аз имах готовност да направя предложение, но очевидно няма как да пристъпим към такова обсъждане.

Уважаеми колеги, мисля, че беше изключително важно, че проведохме днес това изслушване. Бих казал, това е една добра практика в работата на Съвета. Установяване на един стандарт за действие, когато има съмнение, относно ролята на магистрати в

подобни случаи и ефектът, който има в техните действия, върху доверието в съдебната власт. Надявам се и в бъдещи случаи по подобен последователен начин да се действа, както днес действахме.

Господин Янкулов обърна внимание на един различен случай, който също е бил разследван от журналистически разбира се и по публични източници от антикорупционния фонд, така известния случай списък за бърз контрол, където също има участие на магистрати, но за да приключим казуса „Осемте джуджета“, изключително важно е да се запознаем с резултатите от проверката, която господин Сарафов е назначил в един разумен срок от десет дни, може би или две седмици, така че се надявам, че на следващото заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет ще можем да бъдем запознати с резултатите от тази проверка и по такъв институционален начин да приключим този казус и да минем напред.

Госпожо Пашкунова заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви!

Колеги, аз също така смятам, че беше полезно това обсъждане и преди да приключим заседанието бих искала да кажа на господин Сарафов, че след като бъдат готови резултатите от проверката, освен, че ние ще бъдем запознати няма никаква пречка, както при наличие на основание за инициране на наказателна отговорност, така също и при наличие на предпоставки за дисциплинарна такава, тъй като наказателната не изключва дисциплинарната, с оглед обстоятелството, че принципа на *umbisnidem*, съгласно практиката на Европейския съд по правата на човека не изключва съвместното реализиране, както на дисциплинарна, така и на наказателна отговорност, така че Вие в

качеството си на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Върховната касационна прокуратура, т.е. главен прокурор няма пречка да инициирате такава за едни и същи обстоятелства, без оглед на възможността за реализиране на наказателната такава и разбира се доказани факти и обстоятелства.

И още нещо, тъй като колегата Точкова до преди малко зная, че присъстваше няма пречка и Инспекторатът към Висшия съдебен съвет да се самосезира, тя присъства и ни слуша, и в момента, тъй като тяхна е компетентността по чл. 175к, ал. 2, 3, и 4 при доказани, т.е. при данни за нарушения на принципа на почтеност, независимост и при действия, накърняващи престижа на съдебната власт, също да проведат необходимите проверки, след чутото в днешното заседание, както от господин Андрей Янкулов, така и от господин Сарафов. Така, че аз си мисля, че беше полезно това обсъждане.

Благодаря Ви!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви!

Уважаеми колеги, аз поемам ангажимент от името на Министерство на правосъдието, ако не последват институционални действия от Инспектората на Висшия съдебен съвет, министърът на правосъдието ще упражни своята компетентност по Конституция и по закон и ще направи съответното сезиране. Разбира се, преди това трябва да се запознаем и с доклада на прокуратурата по казуса „Осемте джуджета“.

Благодаря Ви, много колеги, за активното Ви участие в днешното заседание.

Надявам се наистина, че това е един добър стандарт, който установяваме оттук нататък.

Всичко добро Ви желая!

Уважаеми колеги, поради констатирана липса на кворум приключваме днешното заседание.

Благодаря Ви!

Поради липса на кворум заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет бе закрито и точки 5, 7, 8 и 9 от дневния ред не бяха разгледани.

Закриване на заседанието - 16.44 ч.

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Цветанка Делова

Катя Симова

Вася Йорданова

(Изготвен на 14.07.2023 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

доц. д-р АТАНАС СЛАВОВ

[Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.](#)

Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 04.08.2023 г.

